

L'èxit de Manel és fruit del seu domini de la llengua catalana?

UNA ANÀLISI LINGÜÍSTICA I INTERPRETATIVA DE LES LLETRES DE MANEL

MARTINA CODINA VILARRASA

Tutoria de Núria Hernández Castillo

Treball de recerca
Segon de Batxillerat (2023-2024)
Escola Pia de Caldes de Montbui

*Deien estimeu, perdeu el seny,
jugueu fort, feu un gran ridícul,
blasfemeu, desafieu la sort!*

M'hi vaig llençar - Manel

AGRAÏMENTS

Agraeixo a Manel les seves lletres i la seva música, estudiar-ne la literatura i la lingüística m'ha reforçat el meu gust per les seves cançons i per la meua llengua. Perquè, abans, les escoltava però hi havia coses que no entenia. I ara, després d'aquest treball, m'he imbuït tant d'ells que aprecio cada picada d'ullet en els seus versets i sovint em trobo taral·lejant alguna melodia que em fa *somriure per sota del nas*¹. Gràcies, Manel, per explicar el que jo voldria saber dir, per descriure el que jo voldria viure, per recordar-me aquella història que em va fer mal, i per portar-me a llocs desconeguts com el pont de Vallcarca o a llocs ben meus com la carretera de Manresa a Berga.

Núria, gràcies pel teu seguiment i per les aportacions i consideracions que m'has anat fent per tal de donar al meu treball un plus de qualitat. És fàcil aprendre quan qui t'explica ho fa amb aquesta intensitat amb què ho fas tu.

Gràcies també a les professores de llengües per explicar-me una vegada i una altra les figures retòriques, els estils literaris, i les classes de paraules. Particularment, dono gràcies a la Lorena amb qui he teixit una complicitat tendra i enriquidora que ens ha fet discutir les perspectives amb què l'una i l'altra llegíem les cançons. *Fes-me petons*², Lorena.

Marta i Jaume, a vosaltres us estaré sincerament agraïda tota la vida. Heu cantat i musicat amb dolcíssima destresa una història tan meua que cada vegada que l'escolto em referma la idea de la sort d'estar envoltada de la gent que estimo i que m'estima. He aconseguit així brodar el meu treball de recerca i complir tots els objectius que m'havia proposat. Sou el colofó d'aquest projecte que tant estimo.

Per acabar, vull destacar especialment que la consecució d'aquest treball de recerca no hagués estat possible sense el suport incondicional de la mare, qui ha estat al meu costat quan, tornant cap a casa amb el cotxe, m'explicava un verset de **La bola de cristall**³ que sonava de fons i també ha estat a la vora quan saltava d'alegria perquè aconseguia trobar les paraules per construir la història de la meua cançó, **Aquella no seria la seva nit**⁴. La mare, qui m'ha abraçat fort quan em veia als ulls l'angoixa i la por que, en alguns moments, em generava aquest treball. La mare que, des de ben petita, m'ha educat en la sensibilitat i tendresa que amaguen les paraules; que m'ha ensenyat a escriure tot allò que callo; que m'ha fet conèixer Manel, el grup revelació 2008, el qual ha donat vida a aquest projecte;

---

¹ **Críticarem les noves modes de pentinats** (10 milles per veure una bona armadura) - Manel

² **Fes-me petons** (Atletes, baixin de l'escenari) - Manel

³ **La bola de cristall** (10 milles per veure una bona armadura) - Manel

⁴ **Aquella no seria la seva nit** - Martina Codina

que, juntament amb el pare, ha sabut inculcar-me l'amor per les lletres, l'escriptura i la lectura; i que amb la seva paciència i dolçor, la mare ha trobat la manera de fer-me estimar tant el català.

Mare, aquest treball va per tu, espero que el sentis tan teu com meu.

RESUM

Aquest treball de recerca és fruit del desig d'entendre què tenen les lletres de Manel per captivar la gent de la manera en què ho fan i quin paper juga el domini de la llengua catalana dels components del grup de música en el seu èxit rotund.

Una anàlisi literària del primer, el tercer, i el cinquè disc del quartet barceloní permet investigar el contingut de les lletres de Manel a través d'una metodologia deductiva, fent especial èmfasi als recursos literaris emprats i conduint a la creació d'un model d'anàlisi literària propi que parteix del model canònic d'anàlisi literària i que és, per tant, aplicable a qualsevol text. Aquesta anàlisi es complementa amb una anàlisi lingüística del segon i el quart disc que, mitjançant una metodologia inductiva, aprofundeix en els recursos lingüístics més usats pel grup. Finalment, es conclou la recerca amb un projecte creatiu d'elaboració d'una cançó seguint l'estil de Manel.

La investigació realitzada constata que les lletres de Manel són excepcionals perquè són prosa constant en català farcida de paraules que evocuen imatges bucòliques, de temes profunds com el fer-se gran o el deixar d'estimar, d'històries magnètiques i algunes de quotidianes, i de metàfores, personificacions i altres figures retòriques integrades amb una destresa sublim a la lírica de les cançons. El domini de la llengua és doncs un factor determinant en l'èxit de Manel, però no l'únic, ja que caldria indagar l'impacte sociocultural de la seva obra així com el llenguatge musical utilitzat per poder detallar amb rotunditat les claus de l'èxit del fenomen Manel.

paraules clau: anàlisi literària, figures retòriques, anàlisi lingüística, Manel, projecte creatiu, llengua catalana

ABSTRACT

The present research stems from two distinct aims: the desire to understand what makes Manel's lyrics special as to captivate people in the way that they do, and what role the band members' high command in Catalan plays in their resounding success.

A literary analysis of the Barcelona quartet's first, third and fifth albums permits researching content of Manel's lyrics through a deductive methodology, with special attention to the literary resources used, which lead to the creation of an instrument for literary analysis based on the canonical model of literary analysis and which is, therefore, applicable to any text. This analysis is combined with a linguistic analysis of the second and fourth albums, which, through an inductive methodology, explores the linguistic resources most frequently used by the group. Finally, the research concludes with a creative project which involves the creation of an original song following Manel's style.

The study carried out reveals that Manel's lyrics are exceptional because they are constant prose in Catalan, full of words that evoke bucolic images, deep themes such as growing up or ceasing to love, magnetic stories and some everyday ones, and metaphors, personifications and other rhetorical figures of speech ingrained with sublime expertise into the lyrics of the songs. Mastery of the language is, therefore, a determining factor in Manel's success, albeit not the only one, since it would be necessary to investigate the sociocultural impact of their world as well as the musical language used in order to be able to detail clearly the keys to the success of the Manel phenomenon.

key words: literary analysis, rhetorical figures, linguistic analysis, Manel, creative project, Catalan language

1. Introducció	9
1.1 Presentació del treball	9
1.2 Motivació personal	10
1.3 Objectius	11
1.4 Justificació del treball	12
1.5 Breu descripció de la metodologia	12
1.6 Estructura del treball	14
2. Marc teòric	16
2.1 Contextualització del grup musical Manel	16
2.1.1 Història	16
2.1.1.1 Orígens	16
2.1.1.2 Estil musical del grup	17
2.1.1.3 Influències musicals	18
2.1.1.4 Evolució	19
2.1.1.5 Premis i reconeixements	21
2.1.1.6 Curiositats del grup	22
2.1.1.7 Discogràfiques	22
2.1.2 Components del grup	23
2.1.3 Discografia i trajectòria musical	24
2.1.3.1 Àlbums	24
2.1.3.1.1 Els millors professors europeus (2008)	24
2.1.3.1.2 10 milles per veure una bona armadura (2011)	26
2.1.3.1.3 Atletes, baixin de l'escenari (2013)	29
2.1.3.1.4 Jo competeixo (2016)	31
2.1.3.1.5 Per la bona gent (2019)	34
2.1.3.2 Senzills	36
2.1.3.2.1 Un camell d'Orient (2010)	37
2.1.3.2.2 El 25 de gener (2011)	38
2.1.3.2.3 Altres	39
2.1.3.3 EP (Extended Play)	41
2.1.3.3.1 L'amant malalta (2021)	42

2.2 Estudis rellevants i conceptes clau	44
2.2.1 Els tòpics literaris	45
2.2.2 Els estils literaris	46
2.2.3 Les figures retòriques	47
2.2.4 Les classes de paraules	49
2.2.5 Els registres lingüístics	51
2.2.6 El perfil lingüístic	52
2.2.7 La importància del llenguatge	53
2.2.8 L'anàlisi de corpus	54
3. Treball de camp	57
3.1 Metodologia	57
3.1.1 Recerca deductiva	57
3.1.2 Recerca inductiva	58
3.1.3 Discussió	58
3.2 Anàlisi literària	59
3.2.1 Introducció	59
3.2.2 Instrument de recollida de dades	60
3.2.3 Anàlisi literària de les cançons de Manel	61
3.2.4 Resultats	133
3.3 Anàlisi lingüística	135
3.3.1 Introducció	135
3.3.2 Instrument de recollida de dades	136
3.3.3. Anàlisi lingüística de les cançons de Manel	137
3.3.4 Resultats	142
3.4 El perfil lingüístic de Manel	151
4. Projecte creatiu	154
4.1 La meva cançó	154
4.2 Anàlisi literària de la meva cançó	158
4.3 Anàlisi lingüística de la meva cançó	160

4.4 Similituds i diferències entre la meva cançó i les de Manel	162
5. Conclusions	165
5.1 Interpretació dels resultats obtinguts i relació amb la hipòtesi plantejada	165
5.2 Limitacions i dificultats	168
5.3 Possibles línies de recerca futura	170
6. Bibliografia	172

1. Introducció

1.1 Presentació del treball

La meva aposta de treball de recerca de Batxillerat és el resultat del desig d'enllaçar i presentar en un únic projecte final dues de les meves grans passions: la curiositat i fascinació que em causen les lletres de les cançons de Manel i l'estima per la meva llengua materna, el català, incloent-hi aquí la seva literatura i lingüística.

Amb aquesta recerca vull entendre per què les lletres de Manel m'il·lusionen de la manera en què ho fan, per què m'ha calat tan fondo Manel i no un altre grup de música catalana, per què, si no els he vist actuar mai en directe, sento cada cançó com si estigués en un concert i què tindran les cançons de Manel que, amb la seva honestat i simplicitat, em fan posar la pell de gallina.

Vull trobar respostes i pensant-hi i donant-hi voltes, em vaig plantejar una pregunta inicial que potser em conduiria cap a elles, deia així "D'on prové l'èxit de Manel?". En el treball d'establir les hipòtesis, la pregunta va quedar perfilada i definida i respondre-la ha donat per fruit aquest treball de recerca: ***L'èxit de Manel és fruit del seu domini de la llengua catalana?***

Per resoldre la meva inquietud em vaig plantejar una hipòtesi inicial que seria el punt de partida del meu treball: potser l'habilitat amb què Manel explica històries honestes, imaginàries o reals en les seves cançons i gràcies al domini que tenen del català (coneixent bé els jocs de paraules, les expressions populars, les figures retòriques que ajuden a embellir la realitat, la màgia dels pronoms o l'encant darrere d'uns personatges propers i un espai ple de detalls) és el que fa que el grup Revelació 2008 hagi cridat i encara cridi tant l'atenció de fans entusiastes com jo i de tanta **gent normal**⁵, que ha conduït el grup al seu gran èxit.

Ara bé, una hipòtesi només és una suposició si no va seguida d'una meticulosa investigació que l'afirmi o la falsegi. Per això, vull conèixer el que amaguen les cançons de Manel, més enllà de la seva música — que és absolutament bestial i emocionant —, per centrar-me en les seves paraules. Amb aquest treball pretenc estudiar la llengua catalana en la música de Manel, per tal d'esbrinar si és gràcies al català que Manel ha aconseguit l'èxit. Així doncs, a través de l'estudi dels temes, les paraules i les frases que utilitzen en les seves lletres, vull

---

⁵ Versió de Manel de la cançó **Common People** de Pulp.

explorar les temàtiques i els missatges que transmeten les seves cançons per mitjà d'una anàlisi literària i una anàlisi lingüística que afirmen o desmenteixin la meva hipòtesi inicial.

Per acabar, i tot havent entès com Manel escriu les seves cançons, coneixent quins trucs i recursos literaris i lingüístics usa per crear les seves lletres que arriben i toquen de tan a prop el públic, escriuré una cançó que segueixi l'estil del quartet barceloní. Potser, fins i tot, jo també aconseguiré trasbalsar-vos amb la meua lletra, així com Manel ho ha fet en mi, amb les cançons dels seus cinc àlbums.

1.2 Motivació personal

Març del 2023 i m'assabento que Manel atura la seva activitat musical, de moment, indefinidament. No concreten res i donen lloc a la lliure interpretació del seu públic, només clarifiquen que hibernaran durant un temps. Els diaris i la gent comencen a especular i preguntar-se el motiu de tot plegat, al mateix temps que fan hipòtesis sobre el futur del grup català. Una nostàlgia i melancolia estranyes s'apoderen de mi i no puc deixar de qüestionar-me: Manel, *què se n'ha fet d'aquella banda de rock*⁶?

Passen els dies i m'adono que el que vull és escoltar i tornar a sentir les cançons de Manel. I vull entendre per què em fa tant mal que Manel deixi de tocar i deixi de crear les seves històries senzillament extraordinàries. Perquè està clar que la seva música m'agrada, de fet, és un dels al·licients perquè m'agradi tant aquest grup, però el que realment em captiva són les lletres de les seves cançons. I aleshores penso: ostres, dues coses que m'agraden amb bogeria com són les lletres de Manel i l'afecte i estima que tinc a la meua llengua (saber-la escriure, llegir-la i parlar-la bé), vull trobar la manera de relacionar ambdós conceptes. És a dir, vull que el meu treball de recerca analitzi i interpreti les cançons de Manel per, així, entendre per què m'han captivat d'aquesta manera; entendre per què, si mai no he vist actuar el grup en directe, sento cada cançó com si estigués en un concert; entendre quin secret de la llengua catalana han fet servir perquè a mi m'agradi tant el que diuen i la manera en què ho fan. Perquè... hi ha secret?

Poder respondre a totes aquestes preguntes em desperta una il·lusió desbordant i, en un moment de lucidesa a la cuina de casa (on es couen els millors *plans quinquennals*⁷,

---

⁶ **Banda de rock** (Atletes, baixin de l'escenari) - Manel

⁷ **Pla quinquennal** (Els millors professors europeus) - Manel

setmanals o, fins i tot, diaris), ho veig clar: tancaré el meu batxillerat gaudint d'un treball de recerca amb un tema que m'apassiona i que us espero saber transmetre amb la mateixa força amb què l'he viscut.

Malgrat que a l'inici vaig tenir veus en contra sobre el tema d'aquest treball, Manel em va enviar un senyal i un verset d'una cançó seva que canta *sembla tan clar que ens equivoquem com que ho anem a fer*⁸ em va empènyer a tirar-m'hi de cap. Vosaltres valorareu si hi ha aigua a la piscina on m'he tirat.

Així que, aquí el teniu: el meu treball de recerca del grup de música que, segurament, m'ha canviat la vida o, si més no, m'ha ajudat a veure el món amb uns ulls més nets. I més clars. I més nostàlgics. I més desil·lusionats. I més optimistes. I més melancòlics. I més riallers. I més mil adjectius més que han despertat en mi una passió, ara mateix descontrolada, per la llengua que parlo i estimo, per la meva llengua: el català.

1.3 Objectius

Els objectius d'aquest treball es resumeixen en els següents punts:

En primer lloc, investigar el contingut de les lletres de Manel mitjançant una anàlisi literària (a través d'una metodologia deductiva), examinant les temàtiques, les emocions i les idees que s'hi expressen, així com les referències culturals que puguin aparèixer i els recursos literaris emprats. I d'aquesta manera entendre millor el valor de la literatura i les seves eines en les lletres de Manel amb la finalitat última de crear un model d'anàlisi literària propi aplicable a qualsevol text.

El segon objectiu és analitzar la utilització del llenguatge en les lletres de Manel per mitjà d'una anàlisi lingüística (a través d'una metodologia inductiva) que permeti aprofundir en els recursos lingüístics més utilitzats per Manel per tal de determinar la seva tendència d'escriptura a l'hora de crear cançons.

En tercer lloc, elaborar el perfil lingüístic del grup Manel a partir de la informació recollida amb l'anàlisi literària i l'anàlisi lingüística realitzades prèviament; i, d'aquesta manera, resumir i clarificar la informació elaborant un pòster.

---

⁸ **El Miquel i l'Olga tornen** (10 milles per veure una bona armadura) - Manel

Finalment, escriure una cançó pròpia seguint l'estil de Manel i comprovar, a través del model d'anàlisi creat amb el treball de camp, si el resultat final s'adiu amb el perfil lingüístic del grup. Així com, fer arribar la meua cançó a Manel i, si *ens baixa la verge*⁹, rebre una resposta.

1.4 Justificació del treball

En uns temps on el català és una llengua amenaçada, en perill d'extinció, penso que és crucial potenciar, cuidar i donar a conèixer la llengua que tant estimo. Com bé deia la il·lustre lingüista catalana Carme Junyent, que ens va deixar el passat mes de setembre (2023), "ho podem tenir tot però si no usem i no transmetem la llengua desapareixerà igualment". Per això el meu treball de recerca l'escric en català, perquè és la llengua que parlo, la llengua amb què sento i amb què somnio.

Paral·lelament, l'anàlisi de les lletres de les cançons de Manel també juga un paper fonamental en la rellevància d'aquest projecte, perquè són aquestes cançons les que, a través de les paraules cantades, aconseguen sensibilitzar, reflectir i, fins i tot colpir les persones. I això és el que pretenc demostrar amb aquest treball: que les lletres de Manel són molt més que paraules, que les seves cançons tenen un poder revelador que pot ajudar tantíssima gent a sentir-se identificada, compresa o, fins i tot, a entendre's una mica millor.

Finalment, el meu treball de recerca és d'interès acadèmic, en l'àmbit de la lingüística i la literatura, ja que proposa un model d'anàlisi lingüístic i literari aplicable a qualsevol text.

Així doncs, aquest treball de recerca és d'interès perquè té cura del català, busca trobar el beuratge de l'emoció mitjançant l'estudi de lletres de cançons, i aporta una eina acadèmica d'ajuda per pelar els textos, capa a capa com una ceba.

1.5 Breu descripció de la metodologia

Partint de la base que les lletres de les cançons — i, fins i tot, les paraules soles —, són quelcom tan personals, la part teòrica d'aquest treball inclou una descripció del grup Manel i

---

⁹ *Captatio benevolentiae* (Els millors professors europeus) - Manel

dels seus integrants, la seva història i els orígens, així com una petita presentació de la discografia sencera del grup. Aquest apriorisme permet comprendre el context en què Manel escriu les seves cançons. A més a més de contextualitzar el grup, la part teòrica d'aquest treball també inclou una explicació breu dels conceptes clau per tal de facilitar una comprensió exhaustiva del treball de camp que he dut a terme.

La bibliografia consultada per construir el marc teòric ha estat molt diversa, sobretot, m'he aferrat a la cerca d'informació a internet, incloent-hi aquí la mateixa pàgina web del grup, l'entrada a la Viquipèdia de Manel, els articles de diaris i revistes que s'han escrit del grup, així com els clubs de fans i altres canals personals que expliquen eufòrics alguns detalls, significats de cançons i teories del grup català (en l'apartat 6 es presenten tots els enllaços de les fonts consultades).

La part pràctica d'aquesta recerca consta d'un treball de camp que recull dades a partir d'informants: les cançons de Manel, les quals s'analitzen i interpreten, primer literàriament a través d'una recerca deductiva i després lingüísticament mitjançant una recerca inductiva. Cal mencionar que l'anàlisi literària només es fa del primer, el tercer i el cinquè disc per tal que es complementi amb l'anàlisi lingüística del segon i el quart disc. D'aquesta manera, l'estudi de les lletres de Manel és més íntegre i minuciós i abasta tota la seva discografia. Per tractar la part pràctica del treball tan sols recorro a les meves idees, així com demano ajuda a algun professor o familiar quan hi ha algun petit aspecte que em trontolla o que necessiti un punt de vista extern.

La metodologia i instruments de recollida de dades emprats al treball de camp s'expliquen detalladament a l'apartat 3.1 Metodologia, on s'adjunten imatges i exemples que faciliten l'entesa del funcionament i les decisions preses.

També cal dir que, tant per elaborar el marc teòric com el treball de camp, he tingut particularment en compte tot el que la meva mare, molt fan de Manel, m'ha explicat, des de curiositats viscudes als concerts fins a particularitats i missatges amagats en cançons com **Flor groga**¹⁰ o **La cançó del soldadet**¹¹. Res és tan savi com l'experiència, no?

Finalment, i gràcies a l'anàlisi de les cançons de Manel, genero el perfil lingüístic del quartet barceloní recopilant tota la informació recollida en el marc teòric i el treball de camp, el qual serveix com a patró a l'hora d'entendre les tendències d'escriptura del grup per crear les seves lletres. És precisament aquest perfil lingüístic el que farà possible l'elaboració d'una cançó pròpia seguint el seu estil.

---

¹⁰ **Flor groga** (10 milles per veure una bona armadura) - Manel

¹¹ **La cançó del soldadet** (10 milles per veure una bona armadura) - Manel

1.6 Estructura del treball

Aquest treball s'estructura al voltant de tres blocs clau: el primer és el del marc teòric que inclou tant la contextualització del grup Manel tenint en compte la seva història i orígens, com la biografia dels seus components i una explicació detallada de la seva discografia i trajectòria musical; també hi consta la recerca prèvia feta en el camp de l'anàlisi literària i l'anàlisi lingüística de cançons que altres autors ja han fet d'altres grups, per tenir una base de partida, així com una petita il·lustració dels conceptes teòrics que sostenen la part pràctica del treball.

En el segon bloc, la part més pràctica, s'hi troba l'anàlisi literària i lingüística de les cançons dels cinc discs de Manel, així com l'elaboració del perfil lingüístic del grup.

El treball es tanca amb un tercer bloc que consisteix en un projecte creatiu d'escriure una lletra de cançó inspirada en l'estil artístic de Manel, en què es pretén integrar l'anàlisi lingüística i literària a partir del model d'anàlisi creat prèviament en el segon bloc.

Acompanyen a aquests tres blocs, una introducció prèvia i s'acaba el treball amb una conclusió clarificadora.

*Que es prohibeixi a la gent
anar pel món buscant
res que no pugui anomenar.*

Flor groga - Manel

2. Marc teòric

2.1 Contextualització del grup musical Manel

2.1.1 Història

2.1.1.1 Orígens

Manel és un grup català de música folk-pop compost per quatre membres: el Guillem Gisbert, el Roger Padilla, l'Arnau Vallvé, i el Martí Maymó, els quals van començar a tocar junts mentre estudiaven a la Universitat Autònoma de Barcelona. El grup va començar la seva activitat l'any 2007 a Barcelona, i com a banda van néixer aquell mateix any quan van presentar la seva primera maqueta al Sona9 (un concurs que reconeix i premia els nous valors de la música catalana moderna) on van quedar finalistes i van guanyar el Premi Joventut (el premi obtingut pel segon lloc) que incloïa un guardó econòmic que Manel va invertir en la gravació del seu primer disc. Sona9 té com a objectiu ser una plataforma de partida per als artistes emergents que vulguin dedicar-se professionalment a la música, i per això els guanyadors tenen l'opció d'enregistrar un àlbum d'estudi, filmar un videoclip i realitzar una gira.

Manel va començar a gravar el seu primer àlbum, "Els millors professors europeus", el 30 de juny del 2008 a l'estudi Nómada 57 de Barcelona, i tot just a mitjan juliol ja tenia totes les cançons gravades excepte "Pla quinquennal", que s'enregistria més tard als estudis de MusicLan. El primer disc va ser finalment publicat el novembre de 2008 per Discmedi, i va ser un èxit rotund, ja que la gira de presentació va constar de quasi 90 concerts i es van vendre més de 30.000 còpies del disc (va convertir-se així en disc d'or l'any 2010). Manel va ser considerat com un dels grups en català revelació de l'any 2008, guardonat amb el Premi Enderrock.

De mica en mica, el boca a boca de la gent i la novella emergència de les xarxes socials a principis dels 2000, van fer possible que la sublim capacitat de Manel d'incorporar la poesia i la literatura en les lletres de les seves cançons, així com la seva habilitat per barrejar diversos estils musicals (pop, folk, i rock), destaqués de la resta de grups catalans i es convertís en tot un referent en la cultura musical catalana. Manel, però, va ser vist amb uns altres ulls quan va aconseguir tocar en el Primavera Sound, tant a Madrid com a Barcelona, l'any 2008, mateix any en què va tocar al Festival de Barcelona Acció Musical (BAM). A poc a poc, els seus concerts

de versions en directe, frescs i alegres van començar a guanyar popularitat. La gent quedava meravellada amb la natural i espontània capacitat del grup de jugar amb la llengua catalana al mateix temps que en creava melodies agradables.

El mateix grup català explicava en una entrevista d'Enderrock publicada l'any 2018 que la seva presentació al Sona9 va facilitar el seu acolliment del públic, que va ser àgil i fugisser. Des de la seva entrada al món de la música l'any 2007 fins a la seva aturada, de moment, de manera indeterminada en l'actualitat, Manel ha viscut un creixement i evolució brutals, i ha travessat les fronteres catalanes arribant així fins a gires per tota Espanya i altres països com França, Regne Unit, Argentina, Xile i Mèxic; una fita admirable, tenint en compte que la seva música és en català, una llengua en perill d'extinció que tan sols és oficial a Andorra, Catalunya, País Valencià i Illes Balears. Tot i obrir-se al mercat de música internacional, Manel sempre ha estat fidel a la seva identitat característica i, sobretot, a la seva llengua. Publicant quatre discs més que també han estat número u en escoltes i vendes.

Així doncs, Manel és un grup reconegut i consolidat tant en l'àmbit català, com en l'espanyol, i amb certa visualització internacional.

2.1.1.2 Estil musical del grup

Manel és un grup de música pop que combina amb el rock suau, el folklore, i, en els darrers treballs, també amb música electrònica, la qual li atorga també una pinzellada de rap i de hip-hop.

Inicialment, Manel era un grup amb esperit kumbaià, una cançó espiritual negre d'estil gòspel, que va ser introduïda a Catalunya pels germans Boix¹² a principis dels anys setanta, convertint-se en una mena d'himne escolta i de trobades juvenils cristianes. En el seu estil s'hi distingeix clarament l'empremta de Xesco Boix i el Grup de Folk, així com els ukuleles i la senzillesa del folk. Més endavant, ja en els seus darrers dos projectes: "Jo competeixo" i "Per la bona gent", es percep un canvi important en la producció musical, ja que el quartet barceloní trenca amb els sons acústics, deixa de banda l'ukulele (que tan criticat ha estat sempre al llarg de la carrera professional del grup, fos en forma de crítica formal o, simplement, a tall de broma) i les guitarres acústiques, per fer aparèixer les guitarres elèctriques, el riff i sàmplers.

---

¹² Joan Boix i Xesco Boix foren pioners a introduir les cançons de protesta típicament estatunidenques al context català durant l'obertura franquista.

El grup ha aconseguit una proposta prou oberta i comercial per connectar amb tota mena de públic, tant el que escolta habitualment música en català com el que no. Arriba tant a públic adolescent com a l'adult. Malgrat que les seves melodies han anat canviant al llarg de la seva trajectòria musical per obrir-se a un ventall musical molt més ampli i ric, Manel conserva el seu moll de l'os: lletres que parlen d'històries quotidianes, sovint banals, que acaben sent reflexions profundes de qüestions transcendents.

2.1.1.3 Influències musicals

En múltiples entrevistes, Manel ha dit que és molt difícil saber fins a quin punt un grup o un sol artista influeixen en la música que produeixen, per això els components de Manel no saben ben bé quines han estat les seves influències musicals. Això sí, afirmen que sovint se'ls relaciona amb artistes com Herman Düne, Beirut, Sisa, Joan Miquel Oliver, Pau Riba o Bob Dylan, per les similituds que mantenen les seves melodies i cançons. A més, Guillem Gisbert en una entrevista per *El Mundo* exposava que és al·lucinant com la manera de consumir música afecta la composició, encara que el grup no es preocupi conscientment per això.

En l'àmbit nacional, Manel és repetidament lligat a Antònia Font, Jaume Sisa, Pau Riba o Joan Manuel Serrat, ja que tots ells demostren que el català té les mateixes possibilitats que qualsevol altra llengua. Els mateixos membres de Manel han afirmat que admiren la capacitat de Serrat per escriure lletres poètiques i música bonica al mateix temps, i que el cantautor català connecta la poesia i la música d'una manera bucòlica.

A nivell estatal, Manel també és seguidament relacionat amb Vetusta Morla, un grup espanyol reconegut per la seva capacitat brillant per escriure cançons sentides i crear atmosferes musicals. Encara més, el quartet barceloní afirma que Vetusta Morla és un dels seus grups preferits. Altres grups d'expressió castellana que podrien haver estat influències per a Manel són Juan Luis Guerra, Mecano o Nacho Vegas.

En l'àmbit internacional, la crítica relaciona Manel amb Grizzly Bear, un grup americà que combina el so d'instruments acústics i electrònics, Magneric Fiel, Bob Dylan, Pink Floyd, Herman Düne i, sobretot, el cantant de Pulp, Jarvis Cocker, del qual el mateix Guillem Gisbert diu que li ret una profunda admiració. Per això, el grup Manel

li va fer un particular homenatge amb la versió **Gent normal** de **Common People** del grup on pertanyia (Pulp), una versió que va calar entre el públic i es va convertir en tot un himne en els concerts. A més, clarament, la banda de Liverpool de The Beatles, també ha estat un referent per a Manel, així com ho reconeix obertament el grup barceloní. Per acabar, Sufjan Stevens ha estat una gran influència per al grup, especialment en la seva capacitat de combinar elements de la música folk amb la música pop. Això es pot veure en la música de Manel, que també barreja diferents estils i gèneres musicals. Per aquest motiu, en les melodies de les seves cançons s'hi pot distingir clarament la fusió de gèneres, incloent-hi el pop, el rock, el folk, i la música tradicional catalana. Així com la música indie, un gènere musical caracteritzat per la seva producció independent i la seva innovació, que ha donat al grup la seva creativitat, originalitat i producció tan especials; i sobretot la música americana, des del rock fins al country.

Finalment, també es traça una relació directa entre Manel i la música clàssica, els membres del grup citen a compositors clàssics com Bach, Beethoven i Mozart com a algunes de les seves influències en la seva manera de crear música.

En resum, el grup Manel s'ha nodrit de lletres, melodies i maneres de crear música dels seus artistes preferits, com Sufjan Stevens i Grizzly Bear fins a Vetusta Morla i Joan Manuel Serrat, i també del seu amor per la música clàssica i la música tradicional catalana. Totes aquestes influències i recursos musicals han contribuït a crear el so únic i distintiu de Manel.

2.1.1.4 Evolució

L'evolució musical de Manel ha estat marcada per l'exploració contínua de nous sons i textures, així com la incorporació de més instruments i col·laboracions amb altres artistes. El grup s'ha mantingut rellevant i innovador al llarg de la seva carrera, i és una de les bandes més importants i influents de la música catalana actual.

Primerament, Manel es va llançar al mercat de la música amb el seu primer disc ***Els millors professors europeus*** i ben abraçat al famós ukulele que tant renom li ha donat, teclats de so acústic, violins, cors de veus blanques i d'altres de masculines i potents, i xiulades. Tot plegat un so que alguns definien com el "Beirut¹³ català" predominat per la seva sonoritat folk.

---

¹³ Beirut és un grup de música estatunidenc liderat per Zach Condon en què també destaca l'ús de l'ukulele com a sonoritat principal de la banda.

Dos anys i mig després, el grup es va fer sentir altra vegada amb el seu segon disc, **10 milles per veure una bona armadura**, que començava amb els vents metalls, i deixava enrere la presència dominant de l'ukulele. No obstant això, els violins, les panderetes, els sons manuals, els teclats acústics i els cors dolços continuaven donant màgia a les melodies. El segon disc va tornar a ser un èxit brutal, tant comercial com de la crítica.

L'abril del 2013 va arribar el tercer disc amb el nom d'**Atletes, baixin de l'escenari**, amb les guitarres més elèctriques, bateries potents, vents de metall i uns teclats més sintetitzadors i menys acústics al capdavant. I un cop més, la recepció d'aquest disc va ser extraordinàriament bona.

Més endavant, el març del 2016 va arribar el torn de **Jo competeixo**, el quart disc de Manel, i ho va fer amb un canvi radical en la sonoritat, la qual va passar a ser rock i força més comercial, amb alguns ritmes llatins i d'altres africans, i fins i tot incloïa algunes pinzellades de rap. Aleshores, el grup barceloní va considerar aquest àlbum el seu salt més arriscat, ja que va eliminar la guitarra per poder donar notes més impressionistes a les seves cançons, com argumentava Guillem Gisbert a l'entrevista de Jordi Bianciotto publicada a *El Periódico*. Tot i així, el grup encara era recognoscible, això sí, cada cop amb un ritme més rock.

Finalment, el 2019 Manel va acabar experimentant del tot amb el seu cinquè disc, **Per la bona gent**, el seu hit de pop desimbolt i autoparòdic, un canvi rebel en el seu estil musical que no va deixar a ningú indiferent i que va sorprendre a tothom, sobretot per la introducció de sàmplers amb la Maria del Mar Bonet i la Maria Cinta.

Així doncs, Manel es podria descriure com el grup inquiet que no vol assemblar-se al seu ahir i que retorça i juga amb la música per no veure's sempre igual. Manel, un grup que sap adaptar-se als canvis, a les noves modes i a les tendències més excèntriques, tocant tots els àmbits musicals des del pop més comú, la música popular, les cançons de bressol i fins a l'elèctrica més nuclear.

En altres paraules, ells, el Guillem, el Roger, l'Arnau i el Martí, són sempre els mateixos: quatre músics barcelonins que escriuen cançons de la rutina més honesta de la vida fins a les qüestions transcendents dels humans, però com a banda, Manel sembla constantment una cosa diferent, un grup en evolució permanent mantenint la seva essència.

2.1.1.5 Premis i reconeixements

Al llarg de la seva trajectòria professional, Manel ha estat nominat i ha guanyat diversos premis i reconeixements. Començant pels premis que ha guanyat com a grup musical, s'hi troben el Premi Joventut de la setena edició del concurs Sona 9 l'any 2007, el premi Enderrock i el premi PopEye ambdós a millor Grup Revelació de l'any 2009, així com el premi Puig-Porret i el premi de l'Associació de Representants, Promotors i Mànagers de Catalunya (ARC) a millor artista el mateix any. Seguidament, Manel va guanyar l'any 2011 el Premio Ojo Crítico de música moderna i el premi Altaveu 2011. Tres anys més tard, el 2014, va guanyar el premi Pompeu Fabra de projecció i difusió del català, així com el premi Enderrock 2014 a millor artista de l'any.

A banda dels premis que el grup català ha guanyat, també n'ha aconseguit d'altres gràcies als seus àlbums. Per començar, el primer àlbum, ***Els millors professors europeus***, va guanyar l'any 2008 el premi CineMad pel millor videoclip 2008 per "Dona estrangera", dirigit per Sergi Pérez. Un any després va guanyar el premi Enderrock 2009 pel millor disc de pop-rock, i dos anys més tard, el 2010, va guanyar el premi Enderrock 2010 per al millor directe i el Disc d'Or per l'àlbum d'***Els millors professors europeus***.

Per continuar, el segon àlbum, ***10 milles per veure una bona armadura***, és el que reuneix un nombre major de premis, concentrats en l'any 2011 quan va guanyar el Disc d'Or, el Disc de Platí, el millor disc nacional segons l'itunes, i el premi Cervantí a la millor lletra per ***Benvolgut***. L'any següent, el 2012, va guanyar quatre premis Enderrock per millor disc pop de l'any segons la crítica, per millor disc de l'any segons el públic, per millor cançó per "Benvolgut", i per millor videoclip per "Aniversari".

Seguidament, el tercer àlbum, ***Atletes, baixin de l'escenari***, va guanyar el 2013 el Disc d'Or i el Disc de Platí.

El quart àlbum, ***Jo competeixo***, va guanyar el 2017 dos premis Enderrock per a millor artista de l'any i millor disc pop-rock.

Finalment, el cinquè i últim disc fins al moment, ***Per la bona gent***, va guanyar el premi Enderrock 2019 a millor disc de l'any.

2.1.1.6 Curiositats del grup

Des que Manel va néixer fins a l'actualitat, sempre hi ha hagut un debat ardent entre els fans per entendre l'origen i justificació del nom del grup. Tot i així, el mateix grup ja ha aclarit en múltiples ocasions, en una entrevista per Enderrock per exemple referenciada a la bibliografia, que el nom de Manel no és per cap raó gaire concreta. Guillem Gisbert explica que Manel va sorgir de la incapacitat dels quatre músics de ser originals i buscar un nom captivador per a la seva banda. Mentre pensaven el nom pel grup en van dir molts però cap d'ells encaixava amb el que buscaven, llavors va sorgir la idea de posar-li un nom senzill, curt i agradable, i el nom de Manel els ho va semblar, encara que, inicialment, no a tots els va agradar.

Al públic de Manel, o a qualsevol persona que escolta una lletra d'aquest grup per casualitat, li sorgeix la curiositat de saber si les històries que expliquen les seves cançons són totes fruit de la imaginació o, en realitat, hi ha una autobiografia al darrere. El cantautor del grup barceloní ha explicat en diverses entrevistes que perquè la cosa tingui gràcia - referint-se al fet de fer música i escriure cançons - hi ha d'haver un element de crònica vital, així com la tradició que hereta cada persona, la música que ha sentit i les maneres de fer cançons. Ha especificat el cas d'una cançó d'amor on remarca que no és tant la veritat de què t'ha passat com el que has sentit a dir, t'has imaginat, el que t'ha agradat i el que no. Així doncs, el mateix Guillem Gibert exposa que les històries que expliquen les seves cançons són un equilibri força clar entre la realitat (el que els quatre components han viscut), el fruit de la seva imaginació i els elements inventats o autoficcions.

2.1.1.7 Discogràfiques

Els primers quatre àlbums del grup català [***Els millors professors europeus*** (2008), ***10 milles per veure una bona armadura*** (2011), ***Atletes, baixin de l'escenari*** (2013) i ***Jo competeixo*** (2016)] van ser enregistrats i comercialitzats per la discogràfica Discmedi, amb contracte amb Warner Music. En canvi, el cinquè disc de Manel, ***Per la bona gent*** (2019), va ser a càrrec de la discogràfica Ceràmiques Guzmán, el segell discogràfic que ells mateixos van crear.

Ceràmiques Guzmán SL és una empresa discogràfica que té com a objectiu l'explotació del grup musical Manel, per a realitzar composicions musicals (siguin pròpies o de tercers), actuacions, gravacions, així com gestionar royalties

(pagaments periòdics al propietari d'un producte a canvi de l'explotació d'aquest), drets d'autor i subvencions.

L'empresa catalana va néixer el 19 d'octubre de 2011 i des de llavors s'ha encarregat de tot l'àmbit de marxandatge del grup, així com de gravar, comercialitzar i distribuir els cinc discs de Manel.

2.1.2 Components del grup

Manel és un grup de música catalana sorgit a Barcelona l'any 2007. Els quatre components que formen la banda són Guillem Gisbert, Roger Padilla, Arnau Vallvé i Martí Maymó, els quals van anar tots a la mateixa escola del barri de Sarrià de Barcelona, l'Escola Costa i Llobera. Tot i així, no es coneixien durant l'època escolar per les diferències d'edat entre ells, tan sols es veien a les hores de pati. Padilla i Gisbert, però sí que es van fer amics en aquesta època. Malgrat això, no va ser fins al cap dels anys que, a través d'amics i germans, es van conèixer els quatre i van formar el grup. Des de llavors, el seu ascens ha estat meteòric.

Guillem Gisbert Puig és un cantant, guitarrista i compositor català nascut a Barcelona el 7 d'agost del 1981. Va estudiar a la Universitat Autònoma de Barcelona, on es va graduar en Periodisme. Mentre estudiava, va començar a tocar la guitarra i a escriure cançons, i va acabar convertint-se en un dels membres fundadors del grup Manel.

Gisbert és conegut per ser la veu principal del grup, un dels elements distintius de la música de Manel, i a més, també és el compositor de la majoria de les seves cançons. A més, és un reconegut lletraferit que coneix molta obra de Mercè Rodoreda, Estellés, Salvat-Papasseit, i per extensió de la literatura catalana contemporània. Però també és coneixedor de les lletres clàssiques i tradicionals.

La seva veu suau i melòdica, combinada amb les lletres poètiques i el so folk-pop del grup, ha captivat el públic i ha guanyat elogis de la crítica.

Roger Padilla Gutiérrez (1983) és el guitarrista i fa les veus del grup. També toca el banjo, la melòdica, la mandola i l'ukulele. A més a més, també té coneixement i s'encarrega juntament amb l'Arnau del MIDI (Musical Instrument Digital Interference), un estàndard tecnològic que permet que diversos instruments musicals electrònics, ordinadors i altres dispositius relacionats es connectin i comuniquin entre si.

Arnau Vallvé Socies (1983) és el bateria i fa les veus i la percussió del grup. A més a més, també té coneixement i s'encarrega juntament amb Padilla del MIDI (Musical Instrument Digital Interference).

Finalment, Martí Maymó Tomàs (1985) és el baixista, violinista i fa les veus del grup. També toca el contrabaix, el clarinet i la flauta dolça.

2.1.3 Discografia i trajectòria musical

En l'actualitat, l'any de presentació del meu Treball de Recerca (curs 2023 - 2024), fa més de setze anys des que Gisbert, Padilla, Maymó i Vallvé van fundar el grup Manel. Des d'aleshores, han tret un disc cada dos o tres anys, tots qualificables d'èxit rotund, fins que el març de 2023 van anunciar una aturada indefinida a la seva carrera professional com a grup Manel, deixant clar que cadascú continuaria treballant pel seu compte i endinsant-se en projectes nous. El mes de novembre, Guillem Gisbert publica les seves primeres cançons en solitari.

Avui dia, i després de molts anys de dedicació, esforç i treball incansables, Manel ha publicat un total de cinc àlbums, dos senzills i un EP (extended play), que s'exposen a continuació.

2.1.3.1 Àlbums

2.1.3.1.1 Els millors professors europeus (2008)

Els millors professors europeus és el primer àlbum de Manel, l'àlbum del debut del quartet barceloní, i es va publicar l'11 de novembre del 2008.

La discogràfica Discmedi, amb contracte amb la Warner Music, va produir aquest primer disc, de producció senzilla i acústica, preciós musicalment i líricament, i poèticament quotidià i molt sensible. Conté unes lletres sublimes de vocabulari molt ric que aborden temes universals que obren un món enorme a la lliure interpretació. Els temes d'aquest disc de Manel són relats costumistes amb un cert toc d'humor que els fan simpàtics i divertits.

En el vessant musical, es tracta d'un àlbum que barreja sons del gènere pop, folk i indie, i que destaca pel so predominant de l'ukulele, convertit ara ja, en un tret

característic de la banda, així com del banjo, el clarinet i la flauta melòdica. Preval la versatilitat rítmica de les cançons i l'abast a un públic divergent.

Els millors professors europeus va ser un àlbum aclamat per la crítica especialitzada i molt ben acollit pel públic, fet que es va evidenciar amb els múltiples premis que va guanyar i evidenciar amb la distinció de disc d'or. També va ser el disc que va donar lloc a l'aclamat "fenomen Manel" i és considerat com la sorpresa musical de l'any 2008 i els lectors de *l'Avui* (diari d'informació general, catalanista i en llengua catalana publicat a Barcelona des de l'abril del 1976 fins al juliol del 2011) el van triar com el segon millor disc de pop-rock de l'any.

Aquest primer disc, d'una durada total de 47:15 minuts, consta de 12 cançons:

1. En la que el Bernat se't troba
2. Avís per navegants
3. Ai, Dolors!
4. Pla quinquennal
5. Roma
6. Captatio Benevolentiae
7. Nit freda per ser abril
8. Al mar!
9. Els guapos són els rars
10. Dona estrangera
11. Ceràmiques Guzmán
12. Corrandes de la parella estable

Cal destacar que el títol del disc es deu a un vers de la quarta cançó, **Pla quinquennal**.

Portada del primer disc de Manel: *Els millors professors europeus*.

És especialment curiosa la portada d'aquest primer disc, ja que s'hi distingeixen quatre cadires (una de fusta i vímet, un tamboret, una de plàstic blanc, i una altra de plegable) en un fons beix. El grup explica que el motiu d'aquesta portada és per fer saber al públic que, tot i que el nom del grup faci referència a una única persona en masculí Manel, la banda realment està composta per quatre músics dels quals no se'n destaca la seva identitat sinó la seva funció en el grup. Així doncs, les quatre cadires del primer disc simbolitzen el Guillem, el Roger, l'Arnau i el Martí.

2.1.3.1.2 10 milles per veure una bona armadura (2011)

10 milles per veure una bona armadura és el segon disc de Manel, publicat el 15 de març del 2011, i manté certes diferències i també semblances amb el disc debut. Durant les setmanes abans de la seva publicació, el quartet català va avançar dues cançons del disc, **Aniversari** i **Boomerang**, així com el videoclip de la primera, que va ser gravat per l'estudi barceloní Can Sons i la producció va ser a càrrec del mateix grup. Tot plegat va ser editat per la discogràfica DiscMedi, amb contracte amb la Warner Music.

Musicalment, aquest àlbum destaca per l'absència de l'ukulele que tant caracteritza ***Els millors professors europeus*** i la presència més constant de la guitarra, els arranjaments orquestrals i clàssics. A més, els acords són més elaborats i hi apareixen més instruments.

A nivell lingüístic, aquest segon projecte de Manel conté cançons amb un to més narratiu que el primer, tot explicant contes o faules, així com lletres que tracten la temàtica amorosa subordinada a una altra de diferent i d'altres molt centrades en les relacions de parella, aquest cop, però, des d'una perspectiva més íntima i descriptiva que el primer. També cal remarcar que la majoria de les cançons no tenen tornada i això fa que es perdi la immediatesa del primer àlbum.

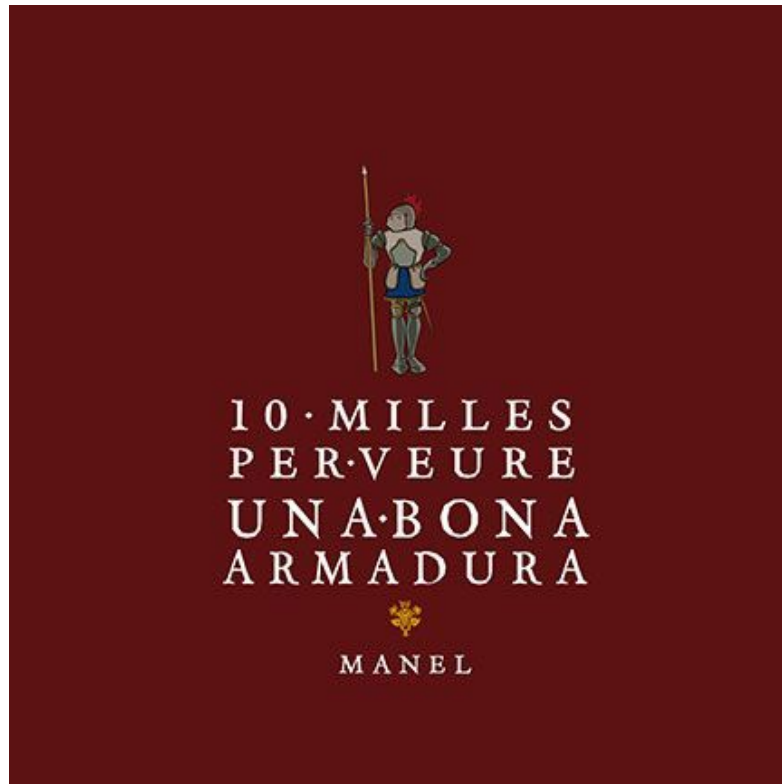
El segon disc va seguir els passos del primer i va tenir un notable èxit en vendes, a més, va esdevenir l'àlbum més venut d'Espanya una setmana després del seu llançament amb 10.000 còpies venudes. Una fita que no s'aconseguia des del 1996 quan Joan Manuel Serrat va publicar "D'un temps d'un país", i una fita mai assolida per cap grup català de pop. El maig va esdevenir disc d'or després d'haver-se'n venut 30.000 còpies en vuit setmanes. En poques paraules, un èxit rotund i innegable.

Aquest segon disc, d'una durada total de 45:24 minuts, consta de 10 cançons:

1. Benvolgut
2. La cançó del soldadet
3. El gran salt
4. Boomerang
5. La bola de cristall
6. Aniversari
7. Flor groga
8. Criticarem les noves modes de pentinats
9. El Miquel i l'Olga tornen
10. Deixa-la, Toni, deixa-la

Cal remarcar que el títol del disc, ***10 milles per veure una bona armadura***, és una al·lusió a una frase de la comèdia "Molt soroll per no res" (1600), de William Shakespeare. Més concretament, el personatge d'en Benedicte pronuncia aquesta frase en l'escena tres de l'acte segon que se'n riu del seu amic que s'ha enamorat, i parla de com l'ha canviat l'amor, que abans era aventurer i inquiet i ara només perd el nord pensant en la seva estimada. Potser els protagonistes d'aquest disc se

senten també com en Benedicte. L'obra de Shakespeare va ser adaptada cinematogràficament l'any 1993, dirigida per Kenneth Branagh. A més a més, no és obra de la casualitat, que aquest segon disc, **10 milles per veure una bona armadura**, tingui també 10 cançons.

Portada del segon disc de Manel: *10 milles per veure una bona armadura*.

En aquest cas, la portada, que mostra un soldat en un fons vermell que pot simbolitzar la sang resultant de ferides de guerra, és una clara referència a la segona cançó del disc, **La cançó del soldadet**.

2.1.3.1.3 Atletes, baixin de l'escenari (2013)

Atletes, baixin de l'escenari és el tercer disc de Manel, publicat el 16 d'abril de 2013 i presentat de manera oficial al Primavera Sound de Barcelona el 23 de maig del mateix any, dia d'inici de la gira del nou disc.

L'àlbum va ser editat per Discmedi, amb contracte amb la Warner Music, en format de CD i de vinil. El disc va ser gravat als estudis de Can Sons de Barcelona entre el febrer i el març de 2013. La gravació i la masterització va anar a càrrec d'Aleix Sans i

de Yves Rousell, respectivament. En aquest cas, la producció del disc va recaure íntegrament en Manel.

Instrumentalment, aquest disc desa l'ukulele i les guitarres acústiques a l'armari, i les substitueix per guitarres elèctriques potents. A diferència dels àlbums anteriors, aquest disc no compta amb secció de vents ni quartets de corda. Es defineix com un disc de so més elèctric encara que, comparat amb els altres projectes del grup, aquest és més pop, sempre però, sense perdre de vista el seu característic estil folklòric. Tot i així, aquest tercer àlbum suposa un canvi important en la producció del grup, ja que trenca amb els sons acústics i s'electrifica amb clares referències al rock laietà. Aquesta petita introducció a les textures elèctriques representava un futur canvi o pas del grup cap a una dinàmica més moguda i atrevida que en els discos posteriors s'accentuaria i es faria més evident.

A nivell lingüístic, aquest disc mostra uns Manel molt introvertits, plens de dubtes, amb cors trencats, i innocentment somiadors. En un article de Roger Palà a l'Enderrock, explica que les lletres d'aquest àlbum s'allunyen del punt de vista obvi, és a dir, que requereix una reflexió metafòrica conscient. I també defensa que és un disc més valent perquè deixa enrere les formes que havien funcionat en el seu disc debut, ***Els millors professors europeus***. En aquest àlbum predominen les cançons imaginatives i de revelació de possibles futures situacions, com per exemple en ***Deixar-te un dia***, on s'exposen els pensaments inevitables que ens assalten en certs moments de la vida quan volem trencar la relació sentimental on ens trobem, o en ***Banda de rock***, on afloren les pors internes de la formació pel que pugui arribar a passar en un futur. ***Teresa Rampell***, per la seva banda, idolatra el caràcter fort i decidit dels altres.

El tercer disc de Manel va assolir la primera posició de vendes a tot l'Estat l'any 2013 i es va situar en la primera posició només al cap d'una setmana de publicar-se, amb més de 10.000 còpies venudes, així com ho havia fet el disc anterior. Altra vegada, Manel va aconseguir guanyar-se l'estima i caliu del públic; ***Atletes, baixin de l'escenari*** va esdevenir un altre èxit rotund del quartet barceloní.

Aquest tercer disc, d'una durada total de 51:56 minuts, consta de 13 cançons:

1. Ai, Yoko
2. Vés, bruixot!

3. Ja era fort
4. Banda de rock
5. Deixar-te un dia
6. Mort d'un heroi romàntic
7. Imagina't un nen
8. Teresa Rampell
9. A veure què en fem
10. Desapareixíem lentament
11. Quin dia feia, amics...
12. Fes-me petons
13. Un directiu em va acomiadar

És important detallar que en aquest cas, el títol del disc remet a un fet històric: ***Atletes, baixin de l'escenari*** fa referència a la frase cèlebre que la veu en off de Constantino Romero va pronunciar als Jocs Olímpics de Barcelona de 1992 quan múltiples atletes de diverses delegacions, presents durant l'actuació de Peret i Los Manolos a la cerimònia de clausura dels Jocs a l'Estadi Olímpic de Montjuïc, van envair l'escenari.

Portada del tercer disc de Manel: *Atletes, baixin de l'escenari*.

Cal destacar també la cridanera portada groga del disc, on surten representats els quatre components del grup corrent amb actitud atlètica, vestits de carrer i simulant ser esportistes participants dels Jocs Olímpics de Barcelona 92.

2.1.3.1.4 Jo competeixo (2016)

Jo competeixo és el quart disc de Manel, publicat el 8 d'abril de 2016 en format CD i en vinil i editat per la discogràfica Warner Music. El disc va ser enregistrat als Estats Units amb el productor Jake Aron en dues fases diferenciades: la primera, el novembre de 2015 en una antiga església de Woodstock i la segona en l'estudi del productor Aron de Nova York.

Com en els seus darrers treballs discogràfics, Manel va publicar el seu primer senzill, **Sabotatge**, abans de la data de la publicació del disc, l'11 de març del mateix any, continuant amb l'estratègia comercial de mantenir el seu públic atent i pendent de la revelació del nou disc. **Sabotatge** inclou ressons de les "músiques del món, incorpora percussions caribenyes i unes guitarres que miren als Andes i Àfrica", segons la revista *Time Out*; la qual també afirma que el baix recorda a la cançó "Lambada" de Kaoma i desvela la referència explícita a la cançó "You can call me Al" del disc *Graceland* de Paul Simon, que aleshores celebrava el seu trentè aniversari des de la publicació.

La presentació de l'àlbum es va fer el 4 de juny al Primavera Sound 2016 de Barcelona i a partir d'aquí el grup va iniciar la seva gira.

Musicalment, aquest disc renova el seu so amb una electrònica destacable i certes picades d'ullet a sons llatins i africans, tot plegat amb ritmes moguts i contorns melòdics. Aquest disc trenca barreres respecte als anteriors i s'aventura a nous terrenys musicals, tot aprofitant la creació i capacitat de modificació dels sintetitzadors electrònics, així com les guitarres dures que donen una estranyesa i solemnitat a la música del disc molt especial. Martí Maymó, justificant aquesta innovació, explicava a una entrevista a *El Periódico* que "és millor que algú deixi d'escoltar-te perquè has canviat que perquè et repeteixes".

En el vessant lingüístic, **Jo competeixo** para especial atenció a la bellesa de les coses artesanals, a aquest Manel més deixat anar i expansiu. Aquest àlbum sembla deixar enrere els sentiments de timidesa, melancolia i incertesa, presents als discs anteriors, per donar pas a un despertar, a un anar endavant, a homes segurs de si mateixos, uns homes que s'atreveixen a ser feliços, a donar consells i a fer una mica

el que volen sense donar gaires explicacions, això sí, sense oblidar aquell regust de Manel de “mai estarem segurs de res”.

El quart àlbum de Manel, així com ja ho havien estat els altres, va ser el número u en vendes a l'Estat Espanyol només en ser estrenat.

Aquest quart disc, d'una durada total de 55:30 minuts, consta d'11 cançons:

1. Les cosines
2. Cançó del dubte
3. Arriba l'alba a Sant Petersburg
4. La serotonina
5. Temptacions de Collserola
6. M'hi vaig llençar
7. L'espectre de Maria Antonieta
8. BBVA
9. Sabotatge
10. Avança, vianant
11. Jo competeixo

El títol d'aquest disc, **Jo competeixo**, remet a l'última cançó de l'àlbum, la qual rep el mateix nom com a mostra evident de la tendència a l'individualisme i a la competència constant entre els humans. El pronom tònic “Jo” i el verb competir exemplifiquen aquesta personificació de l'esperit competitiu, tan característic d'alguns éssers vius per tal de sobreviure, però, sobretot, tan present en la personalitat humana. Gisbert fa especial èmfasi en aquesta problemàtica i sentència “Si vius competint, la derrota t'espera a qualsevol cantonada”.

Portada del quart disc de Manel: *Jo competeixo*.

La portada del quart disc de Manel no remet a res en particular, des del meu punt de vista, Manel tampoc ho ha especificat en cap moment. Així doncs, simplement els devia agradar el disseny i va esdevenir l'escollida.

Aquest quart projecte de Manel conté dos videoclips: el de **Sabotatge**, dirigit per Sergi Pérez i penjat a YouTube el 17 de març del 2016 (339.000 visualitzacions), i el de **La serotonina**, dirigit per Mikael Stornfelt, penjat a la plataforma el 19 de juliol de 2016 (compta amb més de 600.000 visualitzacions).

Com a curiositat, aquest disc de Manel és el que conté la cançó més llarga que el grup mai ha publicat, és l'última del disc, l'onzena, **Jo competeixo**, i té una durada de més de vuit minuts, sense tornada reconeixible.

2.1.3.1.5 Per la bona gent (2019)

Per la bona gent és el cinquè i últim disc de Manel fins a l'aturada indefinida del grup, publicat el 4 d'octubre del 2019 i produït per Jake Aron, el mateix productor de *Jo competeixo*, i dirigit per Victor Carrey. És el primer disc de la banda publicat sota el seu propi segell Ceràmiques Guzmán.

Abans de publicar el disc, Manel va llançar el senzill **Per la bona gent**, la segona cançó del disc que seria la que li donaria nom al projecte, i el segon senzill **Boy Band**, amb un videoclip cadascun, el primer dirigit pel Lluís Sellarès i el segon realitzat amb Stanley Sunday.

Aquest disc és diferent que els altres perquè cada cançó està destinada a ser una “illa petita” i desconnectada de la resta de l'àlbum, com destaca la mateixa banda. A més aquest disc és el primer del grup que utilitza el mostreig, de l'anglès *sampling* (ús d'una porció d'un enregistrament de so per a reutilitzar-lo en un nou enregistrament), com per exemple a la cançó **Per la bona gent**, on apareix un fragment de Maria del Mar Bonet, de l'Alenar (1977), o a la cançó **Aquí tens el meu braç**, on a la introducció apareix una melodia de la cançó “Vine a la festa” d'Els Pets. Així com col·laboracions amb Jaume Sisa, Lluís Llach, Maria Cinta, Josep Maria Bardagí o Gato Pérez. El propòsit d'aquests sàmplers i col·laboracions era “teixir un fil invisible que unís diferents generacions de la música catalana”, com explica Guillem Gisbert a una entrevista pel 324.

A nivell musical, aquest disc incorpora l'ús de sintetitzadors, empra per primera vegada l'autotune i s'aferra a un so completament electrònic, com ja apuntava en el disc anterior. Les seves cançons flirtegen amb ritmes de música electrònica, indie, rap, reggae i hip-hop. Diverses melodies d'aquest disc comparteixen un to trist i melangiós, fins i tot místic, així com un matís íntim i reflexiu, tot prenent riscos i explorant noves maneres de crear.

Lingüísticament, les lletres de les cançons d'aquest disc són tan diverses i aïllades que és complicat establir un patró o tema central, això sí, la ironia i l'ambivalència del grup continuen estant presents en aquesta última obra de Manel. Sobretot, les lletres volen entregar-se a la ficció, sense acabar de desconnectar del tot amb la realitat. Unes lletres que remetien a un diàleg generacional entre Manel i altres veus de la tradició musical catalana. Aquest cop, Guillem Gisbert reflexiona sobre el fet de crear cançons, de formar part del gremi de la música i dedicar-s'hi. Manel insisteix a homenatjar (no intencionadament, sinó com a efecte col·lateral del diàleg, segons expliquen ells mateixos) aquesta tradició musical.

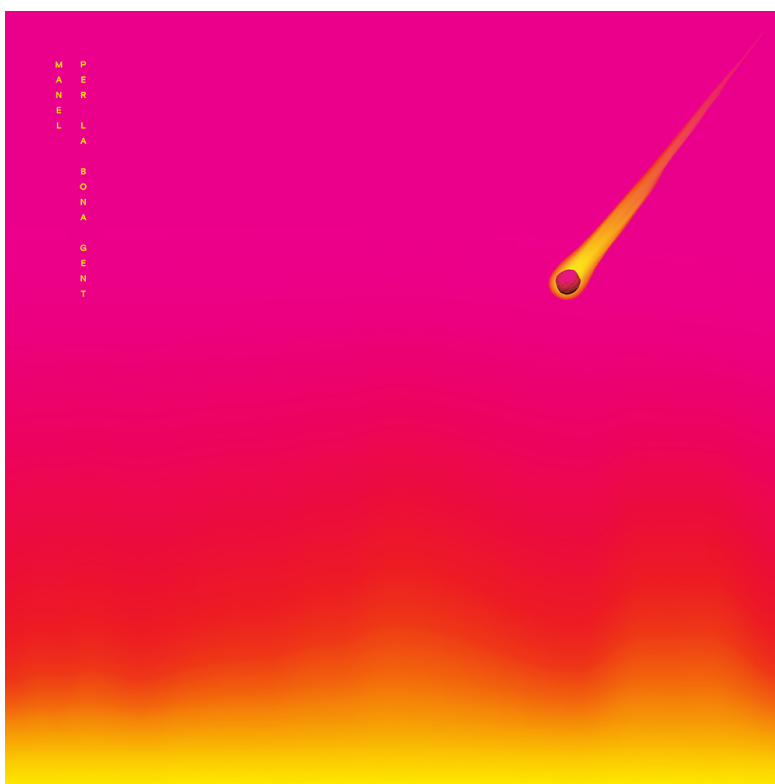
Tant en el vessant musical com el líric, aquest darrer projecte de Manel persegueix l'objectiu de no repetir-se ni assemblar-se als seus treballs anteriors. Segurament, per aquest motiu el disc és encetat per la cançó **Canvi de paradigma**, un títol que ja insinua nous camins musicals i adverteix canvis, sobretot sonors, que presenta el

nou disc. Amb aquest disc trencador i avantguardista, Manel deixa clar que sigui el que sigui el que esperem de futurs treballs del grup, molt probablement estarem equivocats.

Aquest cinquè disc, d'una durada total de 45:10 minuts, consta de 12 cançons:

1. Canvi de paradigma
2. Per la bona gent
3. Formigues
4. Aquí tens el meu braç
5. L'Adela i el marge
6. Els entusiasmats
7. Amb un ram de clamídies
8. Les restes
9. Tubs de ventilació
10. Boy Band
11. Les estrelles
12. El vell músic

El títol de l'últim àlbum de la banda barcelonina refereix a la segona cançó del disc, que es titula igual: **Per la bona gent**. Aquest títol podria evocar el conte de 1955 de Flannery O'Connor, "Good Country People", que destapava les baixes passions i les disseccionava, desmuntant i analitzant detalladament les emocions i pensaments dels seus personatges de manera clara i precisa, així com tan bé ha sabut fer en aquest nou disc Manel, que exposa detalladament les emocions i les passions humanes de manera nua i crua.

Portada del cinquè disc de Manel: *Per la bona gent*.

La portada del cinquè disc, ***Per la bona gent***, és càlida, hi dominen els tons vermellorsos, rosencs i grocs que es difuminen formant un fons homogèniament acolorit. Destaca especialment un meteorit, una estrella, que cau des de la part alta de la banda dreta. Segurament, aquesta representació gràfica fa referència a l'onzena cançó del disc, **Les estrelles**, la qual és una de les poques cançons que la banda ha versionat, adaptada de l'original "Stars", de la cantautora nord-americana Janis Ian, un tema sobre el preu de la fama i la decadència de les estrelles.

2.1.3.2 Senzills

Un senzill és un disc o vinil de curta durada amb un o dos temes a cada cara. Generalment, presenta una o dues cançons principals (anomenades cara A i cara B). La cara A conté la cançó que es presenta, mentre que la cara B conté una altra cançó que habitualment és una mescla o *remix* diferent del tema principal de la cara A, o bé una altra cançó del repertori de l'àlbum o algun tema inèdit no inclòs en l'àlbum sencer.

L'objectiu principal del senzill és generar expectació i interès per l'àlbum complet, atreure l'atenció del públic i promoure la venda o la interacció amb la música de

l'artista. El senzill és un petit avançament del disc sencer, un petit tastet. De fet, els senzills acostumen a ser cançons que formen part d'un àlbum i que són seleccionades per ser considerades les més representatives o comercialment atractives del projecte musical en qüestió.

En molts casos, els senzills solen acompanyar-se d'un videoclip o d'una campanya promocional per augmentar la seva visibilitat. Per aquesta raó, són un element clau en la indústria musical perquè permeten a les persones descobrir nous artistes i cançons, modificant així les llistes d'èxits musicals i les vendes de discos.

Manel no només ha publicat a tall de senzills algunes cançons dels seus discs, sinó que també té dos senzills com a tal: el primer, que el va llançar el 2010 amb el nom d'**Un camell d'Orient**, i el segon, que es va publicar un any més tard, el 2011, i que rep el nom d'**El 25 de gener**.

2.1.3.2.1 Un camell d'Orient (2010)

Aquest primer senzill de Manel es va publicar l'hivern del 2010 amb el suport de l'Institut Català de les Empreses Culturals. **Un camell d'Orient** és una nadala del grup, però també és un conte infantil de la col·lecció La Lluna de Paper de l'editorial Estrella Polar, les il·lustracions del qual estan fetes per Roger Padilla, el guitarrista de la banda. La publicació de la cançó de Manel va coincidir amb l'edició del llibre il·lustrat basat en la nadala que el grup va compondre l'any anterior però que encara no s'havia editat. Aquesta nadala també té un videoclip disponible a YouTube.

Musicalment, Guillem Gisbert és la veu principal de la cançó, però de fons també se senten les veus d'uns infants. La melodia d'aquest senzill és infantil i agradable a l'oïda, hi destaca sobretot el so rítmic de les maraques.

La lletra d'aquesta nadala relata de manera molt tendra i innocent la tradició cristiana dels tres Reis d'Orient. Explica la història d'un camell a qui se li ha adormit el rei que carrega a la seva gepa la nit menys oportuna de l'any, la nit del 5 de gener, la nit més màgica, quan els Reis han de repartir els regals. El camell tot sol ha de trobar la manera de portar els regals que carrega a totes les cases dels menuts i alhora tornar el rei a casa, el qual es desperta desconcertat un cop el camell ja ha acabat de treballar, així que sa Majestat torna a caure en un somni profund.

A més, la cançó deixa entendre de manera molt subtil els petits detalls que caracteritzen aquesta festivitat: els regals, el pa i aigua que preparen els infants pels camells dels reis, les neules i els torrons, així com el pessebre.

Portada del senzill de Manel: *Un camell d'Orient*.

2.1.3.2.2 El 25 de gener (2011)

Aquest segon senzill del grup va coincidir amb la publicació del llibre disc il·lustrat **Un camell d'Orient**. És una nadala força peculiar que té una clara inspiració nadalenca i uns tocs de western que recorden a l'obra de compositors com Ennio Morricone.

Així com *Un camell d'Orient*, **El 25 de gener** també és un llibre il·lustrat per Roger Padilla que es basa en la lletra de la cançó de Manel.

La lletra d'aquest tema fabula sobre el destí dels Reis d'Orient i els patges que els acompanyen, després del dia de Reis, tot donant-los un futur alternatiu, lluny d'assemblar-se al tradicional que tots ja coneixem, un cop han complert les seves obligacions cap a la tradició i la simbologia de les festes. Aquests reis imaginaris són tres homes grans i cansats, certament decadents, vells i tristos que disten molt dels que adoraven el nen Jesús. Després d'un viatge mol llarg seguint l'estel que els guiava, s'han de separar per tornar cadascú a casa seva.

En aquest llibre disc il·lustrat es troba una bonica i atípica història de Nadal en què la purpurina i colors de les cavalcades de la nit de reis és substituïda per la pols dels

camins que devien trepitjar els tres reis, la màgia de la celebració d'avui es canvia per una foscor i tenebror estranya. Doncs, la cançó de Manel relata tendrament l'origen de la tradició dels tres Reis d'Orient i explica amb paraules suaus com era quan es va celebrar per primera vegada.

Portada del senzill de Manel: *El 25 de gener*.

2.1.3.2.3 Altres

Al llarg dels seus cinc àlbums, Manel ha fet avançaments de cançons que, més endavant, han aparegut als discos publicats. Donant a conèixer aquestes cançons abans d'hora a tall de senzills, Manel buscava animar les reserves dels nou discos així com les vendes.

Les cançons dels àlbums que el quartet barceloní ha publicat com a senzills són **Boomerang**, un retrat tendre i nostàlgic de la infantesa que aconsegueix projectar a la perfecció l'emoció d'un nen petit quan rep un regal nou, que descriu amb una nitidesa sublim l'avarícia humana a l'hora de provar de fer una cosa que no se sap com fer —perquè no es té l'habilitat, coneixements, ni experiència— i que tampoc cal fer, i que fotografia d'una manera esfereïdora el pas del temps, evocant així una imatge viva, com de pel·lícula, d'un retrobament familiar, on els nets ja s'han fet

grans. També del segon disc, **10 milles per veure una bona armadura**, Manel va publicar la cançó d'**Aniversari** com a senzill. Un tema que narra fantàsticament una situació completament quotidiana: un aniversari, on el protagonista anhela profundament colar-se al desig de la noia que bufa les espelmes per formar part dels seus desitjos, dels seus somnis i dels seus pensaments més íntims perquè n'està enamorat i l'única manera que troba de no passar desapercebut per a ella és endinsant-se al seu món interior, a les seves il·lusions. Una història preciosa explicada amb paraules delicades i descripcions magistrals.

Per continuar, el quartet barceloní també va publicar **Teresa Rampell** del tercer disc, **Atletes, baixin de l'escenari**, com a senzill, encara que és la peça més llarga del disc i no acaba de representar del tot la sonoritat de Manel en aquest disc. Aquest tema, explica de forma metafòrica, poètica i fins i tot irònica, una situació habitual de cada nit quan se surt de festa buscant l'amor que posi punt final a la soledat asfixiant. La Teresa, una dona que actua per rampells, té l'esperança il·lusa de trobar aquest amor salvador una nit sortint per Barcelona.

Finalment, Manel va avançar la cançó de **Sabotatge** del quart disc, **Jo competeixo**, per captar l'atenció i intriga del seu públic abans de publicar el disc complet. Aquesta novena cançó del disc planteja amb una metàfora un sabotatge a una fàbrica, la culpable del qual aconsegueix despistar la policia i troba la manera de conduir la investigació dels agents cap a una altra persona que ara esdevé sospitosa (el narrador que canta la cançó), qui és completament manipulat per la noia i la seva fredor. Extrapolada a la realitat, aquesta metàfora podria tenir moltes interpretacions, una d'elles, i potser la més general, és la debilitat d'algunes persones que claudiquen a d'altres més fortes o imposants, potser per una profunda admiració irracional, potser per tranquil·litat i comoditat, o potser per obligació i necessitat.

Aquestes quatre cançons publicades com a senzills a l'avançada, han permès a Manel captar el seu públic i fer créixer dins seu la necessitat, interès o desig d'escoltar els àlbums sencers. Sens dubte, una meravellosa estratègia comercial.

2.1.3.3 EP (Extended Play)

Un EP, sigles resultants de l'expressió anglesa "Extended Play", és un enregistrament o format musical (CD, vinil, plataformes de reproducció en línia:

streaming) que se situa entre un senzill (explicat a l'apartat anterior) i un àlbum complet.

Generalment, un EP consisteix en un conjunt de cançons amb una durada més llarga que un senzill però més curta que la d'un àlbum tradicional, ja que usualment conté entre tres i sis cançons, amb una durada total que oscil·la entre els deu i trenta minuts. A més a més, un EP permet als artistes explorar i descobrir més varietat musical així com treballar amb temàtiques diverses, el que el diferencia d'un senzill, el qual només inclou una o dues cançons i, per tant, no brinda a l'artista la possibilitat de jugar amb noves maneres de fer música.

És comú entre els artistes emprar els EP com a forma de presentació d'una nova col·lecció de cançons que poden ser una mostra del seu treball o, simplement, una transició cap a un àlbum complet. Altres artistes, però, utilitzen els EP per a introduir-se en la indústria musical i fer-s'hi un lloc entre els músics veterans ja establerts, els quals tendeixen a usar aquesta eina musical per experimentar amb nous estils sense la necessitat de compondre un àlbum sencer, però connectant amb el seu públic.

L'amant malalta és l'únic EP de Manel, compost per un total de tres cançons, cadascuna amb el seu videoclip: **L'amant malalta** (2021), **La jungla** (2021) i **Tipus suite** (2021).

Portada de l'EP de Manel: *L'amant malalta*.

2.1.3.3.1 L'amant malalta (2021)

Tot just feia un any del decret d'alarma i del confinament pandèmic quan Manel va decidir el dijous 11 de març de 2021 publicar el seu tercer senzill que dona el nom a l'EP, ***L'amant malalta***, un tema marcat pel so dels anys vuitanta. El grup ja havia hagut d'irrompre la seva esperada gira per culpa de la Covid-19 i ara tornava amb una nova cançó, amb videoclip inclòs, produït per Jake Aron, el productor dels dos últims àlbums de Manel.

Aquesta cançó, amb evidents influències de música melancòlica i un punt de ciència-ficció distòpica, narra des de la perspectiva d'ell i mentre condueix pels afores de la ciutat la història d'una cita cancel·lada entre un noi i la seva amant que queda frustrada per un brot de "grip amb febres altes", la seva *amant malalta*. Aquesta historieta es pot relacionar amb els inicis de la pandèmia, aquells dies plens d'incertesa i desconcerts on la gent es començava a trobar malament per una suposada grip.

La parella havia quedat per anar a sopar i en tenia moltes ganes, però al final ella s'ha hagut de quedar a casa estirada entre uns llençols suats perquè el cap li bull i té els peus glaçats, i ell ha hagut de tornar a casa en veure que al bar on havien de trobar-se ella no arribava mai. Ell, mentrestant, es planteja anar-la a veure a casa, i cuidar-la una mica ara que està malalta.

La jungla també forma part de l'EP ***L'amant malalta*** i és la primera entrada al repertori de la banda en veu d'Arnau Vallvé, el bateria de Manel, que també n'és l'autor.

El videoclip de la cançó ha estat dirigit per Lluís Sellarès a partir d'imatges d'arxiu que mostren els quatre components de Manel esbargint-se de viatge.

La narrativa de la cançó explica la història d'un noi i una noia que no està disposada a emprendre cap aventura amb ell. Tot i els seus infinits esforços per convèncer-la, ella insisteix en el fet que cadascú pren les seves decisions i camins en la vida, i que no tothom ha de fer les mateixes coses per ser feliç. La cançó suggereix, en última instància, que hem de seguir el nostre instint i fer cas al nostre raonament a l'hora de prendre una decisió, sense importar la incomoditat inicial que pugui suposar.

Així doncs, aquesta cançó de Manel parla del poder d'escollir i decantar-se per un camí de vida concret.

Finalment, l'EP es tanca amb el senzill **Tipus suite**, que és un apèndix de l'últim àlbum de la banda **Per la bona gent** i va ser publicat tan sols dues setmanes després del llançament del senzill **L'amant malalta**.

El seu videoclip, dirigit per Antonina Obrador, produït per Ceràmiques Guzmán i Bastera Films, i rodat a Felanitx (Mallorca), mostra la banda abillada amb vestits tradicionals (del ball dels cossiers, un conjunt de danses populars mallorquines), tocant i ballant al bosc. Una ambientació humorística de danses tradicionals i contrastada amb la sonoritat contemporània que vesteix el tema. El videoclip de la cançó està constantment trencant amb la tradició i alhora formant part d'ella i celebrant-la a través d'un recanvi generacional.

En aquesta cançó, Manel experimenta i juga amb el pop electrònic, distorsions de veu i, fins i tot, amb el rap. És una cançó fàcil, lleugera i amb una tornada addictiva per sorprendre els seus seguidors, que estem poc acostumats a sentir tornades en les cançons de Manel.

La narrativa de la cançó suggereix imatges d'un jove independitzant-se, trencant amb l'estatu quo de la família, a una habitació tipus suite amb l'estimada (o amant). A més, la lletra planteja diverses escenes de la vida d'aquest noi: quan finalment decideix marxar de casa els seus pares, quan ja s'ha fet gran, s'ha fet adult, ha posat seny i ja viu a la seva pròpia casa, i, per acabar, quan un dia baixa al parc i manté una conversa amb un minyó que se li asseu al mateix banc. El protagonista no vol espantar el nen petit i només comparteix amb ell "una perla de saviesa", conclouent així el viatge generacional que explica la cançó i exposant-li el missatge final: "Viu bé, minyó, viu bé, minyó. Planteja't cada dia si ho saps fer millor. I mor bé, minyó, mor bé, minyó. Com la Mary Santpere, dintre d'un avió".

El tema principal de la cançó **Tipus suite** és el dilema entre la tradició i la innovació, l'anhel de fugir del nostre passat i, alhora, la repulsió d'acabar esdevenint allò que tant temíem i contra el que ens revel·làvem.

2.2 Estudis rellevants i conceptes clau

Encara que els àmbits lingüístic i literari referents a lletres de cançons i estudiats en aquest treball no són freqüents en treballs de recerca ni altres tipologies d'estudi, sí que és cert que arreu del món s'han dut a terme projectes similars al meu que m'han permès enriquir i polir aquest producte de recerca.

Principalment, per tractar la recerca prèvia realitzada per altres autors en un camp d'estudi similar al meu, he abordat dos vessants informatius.

Per una banda, he aprofundit en l'anàlisi literària centrant-me en el treball de recerca de Samira Aguilar Panizo (2009 - 2010), Els tòpics literaris en la música de Sopa de Cabra, i en l'article *An analysis of figurative language in song lyrics of the album "Midnights" by Taylor Swift* de Pelsi Santika (2023). I, per l'altra banda, he considerat l'anàlisi lingüística per mitjà de l'estudi de Valentin Werner (2021), *Catchy and conversational? A register analysis of pop lyrics*, i la *Guía rápida de análisis de corpus (con AntConc)*, de Borja Navarro Colorado (2014).

Abans de començar el treball de camp, és a dir, l'anàlisi literària i lingüística de les cançons de Manel, he estat llegint diversos treballs de recerca, articles, guies, i estudis referents a l'àmbit que jo estudio amb el present treball. En destaco, sobretot, els citats amb anterioritat; primerament, el treball d'Aguilar Panizo explora al detall els tòpics literaris, n'elabora una definició acurada i els tracta aprofundint en les lletres de les cançons de Sopa de Cabra. A més, l'article de Pelsi Santika explica minuciosament les figures retòriques emprades a les cançons de Taylor Swift, tot facilitant-ne alguns exemples presents en els versos de les seves lletres.

Per continuar, Valentin Werner proporciona un estudi rigorós de l'anàlisi de registre de lletres de cançons pop, tot aplicant una anàlisi multidimensional del registre per a contrastar empíricament les afirmacions sobre la suposada naturalesa conversacional de les lletres de música pop. La seva investigació, Werner (2021), es basa en un corpus de lletres de música pop contemporània i utilitza el Multidimensional Analysis Tagger (Nini, 2018), un programari que replica el tagger de Biber (1988), per a identificar característiques de registre per a contrastar les lletres amb altres tipus de text. Seguidament, i per a complementar l'estudi de Valentin Werner, subratllo la guia ràpida d'anàlisi de corpus que Borja Navarro ofereix, la qual explica de manera senzilla i detallada el funcionament bàsic del programa AntConc, que permet extreure dades d'amplis corpus textuals, com per exemple freqüències de paraules o patrons de cerca, encara que l'autor de la guia remarca que l'anàlisi i interpretació de les dades obtingudes queda sempre en mans de l'investigador.

A banda de la informació que Aguilar, Santika, Werner, i Navarro proporcionen amb els seus estudis, jo n'he cercat més de rellevants per al meu treball a les plataformes digitals per tal de complementar la recerca.

2.2.1 Els tòpics literaris

Un tòpic literari és un tema o motiu recurrent que es presenta de manera repetida en la literatura. Els tòpics literaris poden prendre formes concretes: arquetips de personatges, escenaris o símbols i s'utilitzen per expressar idees, emocions i reflexions, així com per donar profunditat als textos i explorar temes universals que ressonen entre els lectors al llarg del temps. Alguns dels tòpics literaris més freqüents i consagrats per la tradició són l'amor, la mort, l'existència humana, el pas del temps i el desacord amb l'entorn sociohistòric que pertoca viure, entre molts d'altres. Tot i així, el darrer tòpic no es presenta en les lletres de Manel, ja que el grup sempre ha preferit no pronunciar-se sobre temes polítics o socials vigents en el seu país i quedar al marge de qualsevol connotació diferent de la de la música, malgrat que sí que és cert que, en repetides ocasions, s'han titllat els components de Manel com "convergens" és a dir, afins al partit polític Convergència i Unió CIU (ara extingit).

A més a més, he vist que dels tòpics literaris molt sovint desprenen o contenen en si mateixos diverses figures retòriques, les quals són recursos lingüístics utilitzats per embellir o enriquir el llenguatge, donant-li un efecte especial i cridant l'atenció del lector o de l'oient. Són tècniques estilístiques que es fan servir tant en la literatura com en altres formes de comunicació per crear impacte, expressar emocions, destacar aspectes importants i captivar l'audiència.

2.2.2 Els estils literaris

Un estil o corrent literari és una tendència d'estil, ideologia, estètica o temes que comparteixen diverses obres i els seus autors en un període de temps determinat per tal de reflectir el moment històric en què sorgeix.

L'estil literari és el reflex d'una influència que es dona en diferents autors alhora i que acaba afectant la seva producció escrita, la qual presenta múltiples similituds; per això s'entén com a corrent literari un conjunt d'obres literàries (i els seus autors

corresponents, ja que ells són els que exposen realitats, crítiques socials, polítiques i culturals que responen a un lloc i moment de la història de la humanitat) creades durant un període temporal determinat i que comparteixen una sèrie de característiques comunes com l'estil, les temàtiques, l'estètica, la forma de narrar i el llenguatge utilitzat, i la ideologia.

Com he mencionat, a més de les obres literàries, els autors també formen part dels estils literaris, ja que, en conjunt, reconeixen entre si una sèrie d'opinions i sentiments compartits i expressats a través de l'escriptura. Encara que cal esmentar que els corrents literaris coincideixen, al seu torn, amb altres expressions artístiques com la pintura o la música.

Al llarg de la història, els estils literaris han evolucionat i n'han sorgit molts de nous, però jo només en selecciono tres, que són els més repetits en les lletres de Manel: el romanticisme, el realisme i la literatura contemporània.

En primer lloc, el romanticisme, nascut a Alemanya entre els segles XVIII i XIX, es caracteritza pel predomini del sentiment sobre la raó, l'originalitat i la fantasia, l'admiració per la natura, l'ús lliure del llenguatge (incloent-hi expressions vulgars també), així com l'exaltació del "jo" i la necessitat o desig de fugir de la realitat, tot recuperant la llibertat creativa de cada escriptor. A més, el romanticisme destaca pel seu fort sentiment de nostàlgia, tristesa i solitud, i altres emocions extremes que s'exposen amb un aire dramàtic.

En segon lloc, el realisme, sorgit a la segona meitat del segle XIX a França, es caracteritza per demostrar el versemblant i estar basat en l'observació i descripció de la realitat per reproduir-la tal com és, deixant de costat l'opinió personal, ja que el seu objectiu és reflectir la societat minuciosament i, per tant, oposar-se i reaccionar al romanticisme. A més, per aconseguir retratar la realitat de manera acurada, els autors es formen i documenten detalladament del que volen parlar.

Per acabar, algunes de les cançons de Manel són del corrent literari de la literatura contemporània, desenvolupada en diversos països alhora i la qual comprèn la segona meitat del segle XX fins a l'actualitat. Aquest estil es caracteritza per exposar un estil narratiu àgil que expressa emocions, planteja interrogants i barreja la realitat amb la màgia de la ficció. La diversitat d'aquest estil literari és molt notable a causa de la varietat cultural i geogràfica dels seus exponents, per aquest precís motiu, les seves característiques no engloben tota la producció literària. Ara bé, bona part de la literatura contemporània busca experimentar i desafiar totes les normes establertes, està altament influïda pels constants conflictes bèl·lics del segle XX, i busca crear una identitat nacional que reflecteixi els valors i idees dels països.

2.2.3 Les figures retòriques

Una figura retòrica o literària és un recurs del llenguatge que usa de forma peculiar o poc convencional les paraules per potenciar el seu significat o realçar la seva bellesa interior. La seva finalitat és destacar una idea, persuadir, embellir un text o despertar una emoció al lector, així com donar més expressivitat a la literatura. Cal dir que les figures retòriques s'allunyen de la forma comunicativa eficaç i normativa, és a dir, de la manera convencional de comunicar una idea concreta per perseguir maneres més profundes, rebuscades, artístiques o potents de transmetre un missatge.

De figures retòriques n'hi ha moltes, però jo en subratllo les següents, les quals apareixen reiteradament en les lletres de Manel: l'al·literació, que és la repetició de determinats sons en un text escrit per remarcar la seva expressivitat i efectes sonors; l'anàfora, molt comuna entre les cançons de Manel, que és la repetició d'una o diverses paraules a l'inici de dos o més versos; l'antítesi, que és la contraposició significativa entre idees oposades per remarcar la seva importància; l'asíndeton, que és l'eliminació de conjuncions entre els elements d'una enumeració per agilitzar l'expressió mitjançant comes o alguna altra puntuació. A més, Manel també recorre normalment a l'encavalcament, que consisteix a començar i acabar una mateixa frase en versos diferents, trencant la seva estructura natural; l'epítet, que és l'ús d'adjectius innecessaris que no afegeixen cap mena d'informació, sinó que emfatitzen l'aspecte d'allò que es diu; l'eufemisme, que és la substitució d'una expressió malsonant, vulgar o desagradable per una de més suau i correcta. Per continuar, també hi ha l'hipèrbaton, que és l'alteració de l'ordre lògic de les paraules d'una oració per augmentar la seva elegància, emfatitzar una idea o paraula, o formar rimes; la hipà·lage, que és l'atribució d'una qualitat o acció pròpia d'un substantiu a un altre; la hipèrbole, que és l'exageració de la realitat per captar l'atenció del receptor; la interrogació retòrica, que radica en utilitzar una pregunta que no espera resposta literal o directa per fer pensar el receptor i involucrar-lo en el text; i la ironia, que és l'expressió d'una idea dient l'oposat a allò que realment es vol transmetre. Així com la lítote que és un recurs retòric pel qual un concepte és expressat, no pas per la seva afirmació sinó per la negació del seu contrari. En addició, la metàfora és una de les figures retòriques més emprades per Manel per tal d'explicar la realitat d'una manera imaginativa o embellida, ja que és la identificació d'un objecte real amb un altre de fictici, amb el qual manté una relació de semblança; per la seva banda, la metonímia és la designació d'un concepte amb el nom d'un altre, amb el qual es troba vinculat per una relació de contigüïtat o proximitat; l'oxímoron que és la vinculació de dos termes amb significats oposats per generar un

nou sentit; i el paral·lelisme, que és la repetició de la mateixa estructura sintàctica o gramatical dos o més versos per aconseguir un efecte rítmic i poètic. Finalment, tant en les lletres de Manel, les novel·les, els contes infantils, com en la literatura darrere dels espots publicitaris, s'hi troba la personificació, que és un recurs literari que consisteix en l'atribució de característiques o accions humanes o animals a objectes; així com el polisíndeton, que és la repetició innecessària de conjuncions per reforçar l'expressivitat d'un text; el pleonasme, que és l'ús de termes innecessaris a tall de repetició per emfatitzar l'expressió del que es vol transmetre; i el símil, que resideix en establir una relació de semblança entre dos elements per mitjà d'un nexa comparatiu; i, per acabar, la sinècdoque, que és la designació d'un objecte o un tot amb el nom d'una de les seves parts, i viceversa.

Així doncs, les figures retòriques són maneres no convencionals d'usar les paraules per a atorgar-les-hi una bellesa especial, una expressivitat concreta o, simplement, vivacitat única, per tal de persuadir, sorprendre, captivar o fer néixer emocions al receptor.

Pelsi Santika (2023), amb el seu article d'anàlisi del llenguatge figurat en les cançons de Taylor Swift, també posa en evidència l'essencial ús de les figures retòriques en la literatura de la música tot explicant-ne detalladament algunes de les més rellevants i estudiant-les en les lletres de la cantant estatunidenca. Sobretot, Santika (2023) se centra a investigar el significat metafòric darrere de les paraules de Swift a l'àlbum "Midnights" (2022), i arriba a la conclusió que la cantant usa principalment vuit tipus diferents de llenguatge retòric: la personificació, el símil, la metàfora, la hipèrbole, la ironia, la lítote, la metonímia i l'oxímoron, vuit figures retòriques, explicades anteriorment, que permeten fer del llenguatge de la música quelcom més poètic, artístic, significatiu i eloqüent.

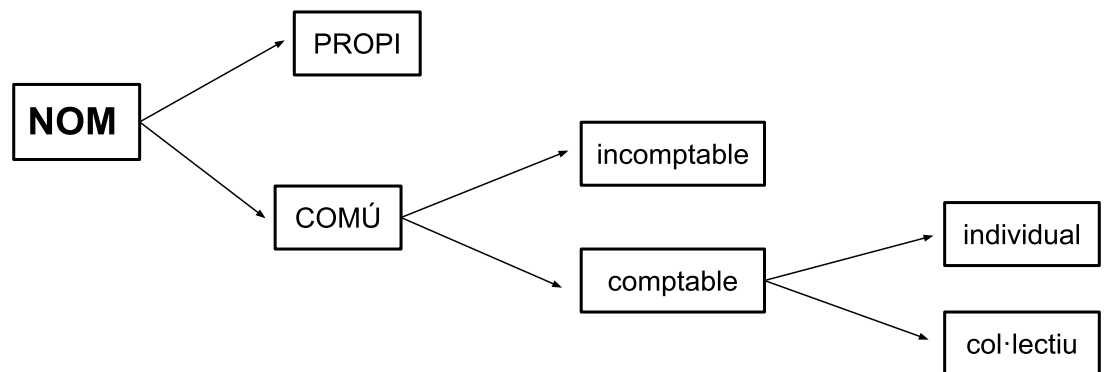
2.2.4 Les classes de paraules

A nivell lingüístic és imprescindible conèixer les diverses classes de paraules que existeixen per tal de poder estudiar a fons la manera en què s'expressa una persona, tot analitzant les seves tendències a l'hora d'emprar unes paraules o unes altres per comunicar-se, sigui via oral o escrita.

Les classes de paraules són aquell conjunt de paraules que comparteixen propietats sintàctiques fonamentals, així com determinades característiques morfològiques i

certs aspectes del seu significat. Es distingeixen nou classes de paraules: el nom, el pronom, l'adjectiu, el verb, el determinant, la preposició, la conjunció, l'adverbi i la interjecció.

- El **nom** o substantiu és una paraula variable que designa persones, animals, plantes, llocs, fets, objectes o coses. Pot ser propi, si assenjala un individu concret dins de la seva classe i s'escriu en majúscula, o comú, si no especifica cap individu concret i s'escriu en minúscula. En cas que sigui un substantiu comú, també es pot classificar en incomptable, si no admet un numeral al davant, o en comptable si admet un numeral al davant. Finalment, si és un nom comptable pot classificar-se també en individual, si en singular designa a un ésser, o en col·lectiu, si en singular es refereix a un conjunt d'éssers o objectes.

La classificació dels noms.

- El **pronom** és una paraula variable que assenjala o designa un nom. Aquest nom, que apareix abans en el text, és l'antecedent. Els pronoms poden ser personals (siguin, tòpics, àtons, recíprocs o reflexius), aquells que distingeixen una persona gramatical; demostratius, aquells que indiquen la distància temporal o espacial dels interlocutors respecte a la cosa representada pel pronom; indefinits, aquells que designen un referent de manera indeterminada; els interrogatius i exclamatius; i els relatius que són aquells que estableixen una relació amb l'antecedent a qui fan referència.
- L'**adjectiu** és una paraula variable que concorda amb un nom en gènere i número i que, si és lèxic, aporta una qualitat d'aquest (adjectiu qualificatiu) o indica de quin tipus és (adjectiu relacional); si és funcional, expressa

quantificació o referència; i si és adverbial, funciona de manera similar a un adverbi i expressa freqüència, mode, o localització temporal.

- El **verb** és una paraula variable que admet flexió de persona, número, temps, mode i aspecte, i que pot expressar continguts lèxics o purament gramaticals. A més, pot denotar accions, estats o processos i la gran majoria de verbs posseeixen la capacitat de seleccionar arguments. El verb és el nucli del sintagma verbal.

- El **determinant** és una paraula variable que acompanya un nom, al qual precedeix i amb qui concorda en gènere i número. Precisa algun dels aspectes del nom com la quantitat, la pertinença, o la proximitat i referència. Ara bé, si apareix darrere del nom, funciona com adjectiu. A més, el determinant aconsegueix que un sintagma nominal esdevingui subjecte si se situa davant d'aquest. Pot ser definit, si limita l'extensió del nom a entitats identificables pels interlocutors, o indefinit, si limita l'extensió del nom a entitats no identificables pels interlocutors.

- La **preposició** és una paraula invariable que, en general, aporta únicament significat gramatical. Serveix per unir paraules de la mateixa classe o no. També existeixen les locucions preposicionals, que són paraules que juntes funcionen com una preposició.

- La **conjunció** és una paraula invariable que uneix paraules de la mateixa classe o sintagmes i oracions de la mateixa importància sintàctica (coordinació) i diferent importància (subordinació). També existeixen les locucions conjuntives, que són paraules que juntes funcionen com una conjunció.

- L'**adverbi** és una paraula invariable que acompanya i modifica un verb, un adjectiu, o un altre adverbi. La gran majoria d'adverbis tenen significat lèxic i es poden definir, com els adverbis de lloc, temps, manera, quantitat, afirmació, negació, i dubte. La resta d'adverbis tan sols tenen significat gramatical i poden ser exclamatiu, relatiu, demostratiu, de focus, o adjectival. També existeixen locucions adverbials, que són paraules que juntes funcionen com un adverbi.

- La **interjecció** és una paraula invariable vinculada als actes de parla (acció que es realitza usant paraules), ja que realitza actes i no té cap funció dins del predicat.

2.2.5 Els registres lingüístics

Llegint treballs de recerca, articles, lletres de cançons i relats m'he adonat que no tots els autors s'expressen de la mateixa manera i que tampoc ho fan igual en totes les seves obres artístiques literàries. Encara més, la situació comunicativa és la que determina la variant de la llengua que el parlant tria a l'hora d'emetre els seus missatges (orals o escrits) i, per aquest motiu, en funció del context imperant al moment és important escollir una expressió que s'hi adequi vàlidament.

Aquesta manera concreta d'utilitzar el llenguatge depenent de la situació d'ús o del context rep el nom de registre lingüístic. De registres lingüístics n'hi ha de dos tipus: formals: aquells que s'adeqüen a la normativa i són propis de situacions comunicatives distants o compromeses, com ho són el registre literari, el científic-tècnic i l'estàndard; i aquells que difereixen de la normativa i són propis de situacions comunicatives properes o no compromeses, com ho són el registre col·loquial i el vulgar.

- El **registre literari** és el propi de la literatura. És un registre culte i poètic, ric en figures retòriques, que normalment inclou mots poc corrents i artístics, i, en alguns casos, també mots dialectals (particulars d'un dialecte concret).
- El **registre científic-tècnic** és el propi de la ciència i la tecnologia. Habitualment inclou mots tècnics poc comuns i molt específics, propis del camp de la ciència o tecnologia. En general, fuig dels trets dialectals.
- El **registre estàndard** és l'usat comunament per tothom i entès per la majoria dels parlants, defuig dels dialectalismes i de mots poc corrents o d'altres propis del registre científic o tècnic.
- El **registre col·loquial** és el propi dels usos informals, inclou trets dialectals i d'altres considerats incorrectes, encara que fuig de paraules i expressions malsonants o grolleres. Transmet proximitat i s'empra per expressar emocions. Sovint recull expressions llunyanes a la normativa, sigui per una qüestió de fonètica o per l'ús de calcs d'altres llengües.

- El **registre vulgar** és també propi dels usos informals però amb una manca total de refinament, ja que inclou paraules i expressions considerades incorrectes, malsonants o grolleres.

2.2.6 El perfil lingüístic

El perfil lingüístic d'una persona (o un grup) és una descripció detallada de la seva destresa i característiques relacionades amb l'ús del llenguatge per entendre millor com l'individu utilitza i entén el llenguatge.

Algunes de les dimensions clau que formen part del perfil lingüístic d'una persona són el vocabulari, la fluïdesa oral i escrita, i també la gramàtica i la sintaxi.

És important dir que cada perfil lingüístic és únic i inimitable, és a dir, no hi ha dues persones que tinguin el mateix perfil lingüístic perquè aquest és particular i distintiu de cada subjecte. Així doncs, dues expressions, escrites o parlades, de dues persones diferents poden assemblar-se molt, però és completament impossible que siguin iguals, ja que cadascú s'expressa lleugerament diferent. D'igual manera, el perfil lingüístic s'aplica als grups musicals, els quals tenen una determinada manera de jugar amb les paraules per tal de donar lloc a les seves cançons. Habitualment també es menciona l'ïdïolecte quan es parla del perfil lingüístic d'algú, el qual és la varietat més petita d'una llengua, és a dir, la varietat característica de cada individu, que il·lustra les tries específiques de paraules i d'estructures gramaticals, frases fetes, o pronúncies que són úniques a aquesta persona. Doncs, el perfil lingüístic i l'ïdïolecte d'una persona són dos termes que refereixen al mateix: la particularitat i distinció d'un individu a l'hora d'expressar-se.

2.2.7 La importància del llenguatge

Tant Samira Aguilar Panizo (2009 - 2010) com Pelsi Santika (2023) destaquen en els seus treballs la importància del llenguatge en la vida humana, i jo coincideixo completament amb la seva apreciació.

Malgrat que l'origen del llenguatge ha estat motiu de discussions acadèmiques durant molts segles, sempre hi ha hagut un consens sobre la seva funcionalitat i influència extraordinària en la vida humana.

El llenguatge és una peça clau a l'hora de funcionar com a éssers humans, alguns fins i tot diuen que és inherent a la naturalesa humana, ja que ens permet organitzar el pensament, crear una personalitat pròpia, compartir les idees i comunicar-nos entre nosaltres. També és el llenguatge qui fa possible estimar-nos de manera més amable, i, fins i tot, potencia el desenvolupament i millora del nostre intel·lecte.

Així doncs, m'atreixo a dir que el llenguatge és la raó per la qual la nostra vida és tal com és ara per ara o, si més no, que el llenguatge és l'encarregat de fer dels humans uns éssers socials i terriblement complexes. Per aquest mateix motiu, i partint de la base que la gran majoria de persones recorrem a la música diàriament per sortir d'una rutina asfixiant, per trobar una mica de calma lluny del nostre món frenètic, o, simplement, pel plaer que trobem darrere d'una melodia suau, considero que és important estudiar el llenguatge que fa possible les cançons i les seves lletres màgiques, sobretot, les de Manel, per així entendre i aprendre a apreciar cada petit detall que amaguen un conjunt de paraules perfectament ordenades damunt un pentagrama delicat.

Donat que el llenguatge és el nostre mitjà de comunicació, el qual ens permet connectar amb els altres i expressar els nostres pensaments més profunds i opinions més franques, i que la música és molt sovint usada per transmetre sentiments, emocions i missatges sincers, és acurat dir que ambdues s'alien per donar lloc a productes musicals meravellosos, ja que la música aprofita les figures retòriques i els trucs enrevessats del llenguatge per transmetre allò que sent el seu autor.

Per aquesta raó, és imprescindible entendre, analitzar i estudiar la literatura, i el llenguatge que la fa possible, per tal d'escoltar plenament una cançó. Perquè, al cap i a la fi, la música no deixa de ser un reflex del món interior dels artistes, del que senten i viuen. I així la música esdevé també el reflex més pur i net de la nostra societat, ja que és l'única que explica, canta i somriu el nostre tarannà.

2.2.8 L'anàlisi de corpus

L'anàlisi de corpus és una metodologia utilitzada en el camp de la lingüística i la lingüística computacional per investigar patrons lingüístics i freqüències d'ús en un

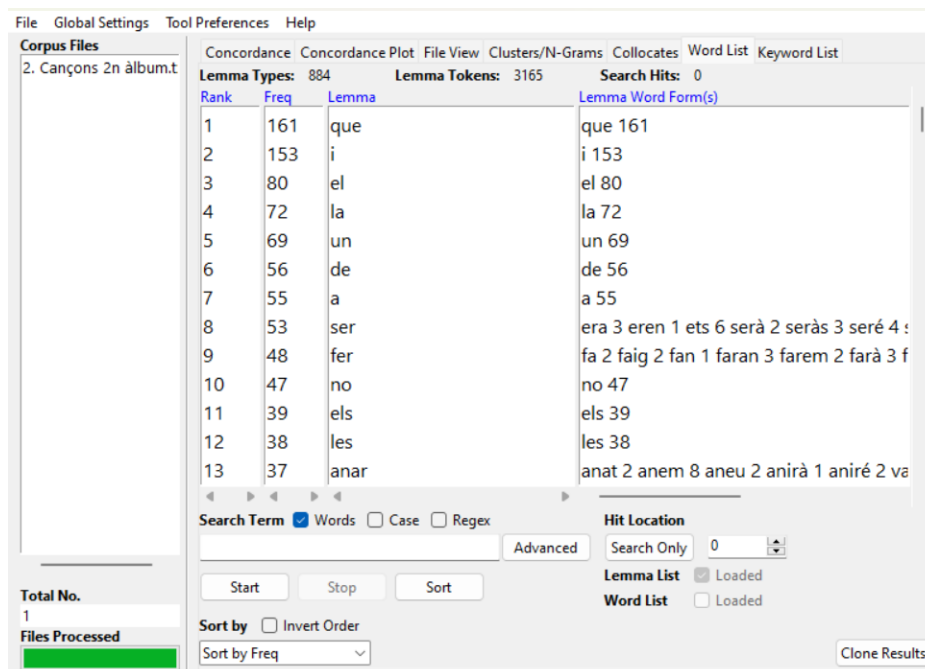
conjunt de textos o corpus. Un corpus lingüístic és un conjunt ampli i sistemàtic de textos o dades lingüístiques que es fa servir per a l'anàlisi lingüística, ja que permet fer comparacions a gran escala entre objectes presents en els textos, és a dir, el que es coneix com a lectura distant. Doncs, aquest tipus d'anàlisi permet veure i entendre parts de la lingüística que no són perceptibles per als lectors habituals.

L'anàlisi de corpus implica l'ús de programari i eines computacionals per processar, analitzar i extreure informació del corpus. Borja Navarro Colorado (2014) explica pas a pas i detalladament en la seva guia ràpida d'anàlisi de corpus com utilitzar l'[AntConc](#), un programa informàtic gratuït que facilita l'anàlisi de corpus i que s'utilitza per a l'aprenentatge basat en dades i per a realitzar investigacions basades en la lingüística de corpus.

Aquesta metodologia permet examinar les característiques lingüístiques del corpus, com ara la freqüència d'ús de determinades paraules o expressions, patrons gramaticals, distribució de les categories gramaticals, col·locacions, entre altres aspectes.

Amb l'anàlisi de corpus, és possible obtenir informació quantitativa i qualitativa sobre un conjunt de textos, ajudant a revelar tendències, usos i característiques específiques d'una llengua o d'un registre determinat. Aquesta metodologia és àmpliament usada en àmbits com la lingüística aplicada, la traducció, l'ensenyament de llengües, la lexicografia, la recuperació d'informació i altres disciplines relacionades amb l'estudi del llenguatge.

En el present treball, el llenguatge juga un paper clau, així com la literatura i la lingüística amagades darrere les cançons de Manel, doncs, és oportú emprar l'anàlisi de corpus per estudiar i treballar les lletres de Manel.

Anàlisi de corpus mitjançant l'AntConc i aplicat a les cançons del segon àlbum de Manel.

- La lematització del corpus lingüístic

La lematització del corpus lingüístic és un dels processos fonamentals per tractar textos lingüístics. Consisteix a assignar un lema a cada paraula, al qual corresponguin totes les formes flexionades d'aquesta: les conjugacions verbals, les flexions de gènere i les flexions de número.

El lema és la forma que per conveni s'accepta com a representant de totes les formes flexionades d'una mateixa paraula. És a dir, el lema és la paraula que es troba al diccionari: l'infinitiu per als verbs, el singular per als substantius, i el masculí singular pels adjectius.

D'aquesta manera, lematitzar implica estandarditzar, desambiguar, segmentar i, en cas d'utilitzar programes de lematització —com faré en l'anàlisi lingüística del segon disc i del quart mitjançant el programa AntConc—, també etiquetar.

La lematització és necessària i fonamental a l'hora de fer l'anàlisi de dades dins d'un corpus lingüístic determinat, ja que permet agrupar les paraules obviant la seva morfologia i, així, classificar-les més acuradament segons la seva freqüència de repetició.

*No haurà estat senzill venir fins aquí,
és espantós com la gent parla.*

Ai, Yoko - Manel

3. Treball de camp

3.1 Metodologia

Per tal de dur a terme la part pràctica del meu treball de recerca, utilitzaré una metodologia de treball de camp, ja que pretenc recollir les dades necessàries a partir d'informants (les cançons de Manel), analitzar-les i interpretar-les, així com vull elaborar resums i conclusions clares per facilitar l'entesa de la informació recollida.

La recerca es realitzarà des de dues perspectives diferents que es complementaran al llarg del treball: una recerca deductiva per dur a terme l'anàlisi literària, i una recerca inductiva per fer l'anàlisi lingüística.

A més, els resultats que em brindi aquest treball seran comparats amb altres estudis similars al meu portats a cap anteriorment, així com amb diverses fonts d'informació referents en aquest camp per donar més rigorositat al meu treball de recerca.

En els següents apartats s'explicarà de manera detallada què és la recerca deductiva i la inductiva i justificaré per què n'he escollit una per fer l'anàlisi literària i l'altra per l'anàlisi lingüística.

3.1.1 Recerca deductiva

La recerca deductiva és un mètode científic que parteix de la formulació d'una hipòtesi que s'ha de confirmar o refutar a través de la deducció lògica i així arribar a conclusions específiques; per tant, és un mètode hipotètic-deductiu.

A més, aquest tipus de recerca es fonamenta en la validesa de premisses generals per afirmar que les conclusions que se'n deriven també ho són. Així doncs, es caracteritza per l'extracció de conclusions rigoroses i vàlides a partir d'una base general. En poques paraules, aquest tipus de recerca es fonamenta en la generalització estàndard d'un tema concret i l'elaboració d'una hipòtesi inicial per arribar a l'estudi de casos precisos més detallats.

Aplicada al meu treball de recerca, la recerca inductiva es basa en l'estudi, anàlisi i interpretació de totes les lletres de Manel (que actuarien com a base general) per extreure'n conclusions detallades.

Cal destacar que aquest tipus de recerca l'aplico a l'anàlisi literària de les lletres del quartet barceloní, tot seguint el model clàssic d'anàlisi literària.

3.1.2 Recerca inductiva

La recerca inductiva és un mètode científic que parteix de l'experiència directa i l'observació sistemàtica de fenòmens i la consegüent recopilació de dades per identificar patrons i formular hipòtesis, amb l'objectiu de desenvolupar teories i explicacions sobre el funcionament del tema estudiat. Aquest és un mètode hipotètic-inductiu, ja que formula diverses hipòtesis a partir de les dades recopilades i les contrasta amb noves observacions, doncs, no parteix de cap hipòtesi inicial sinó que la genera un cop s'ha estudiat a fons el fenomen. A més, se centra en la complexitat dels fenòmens estudiats i es fonamenta en la validesa de les conclusions resultants de l'observació sistemàtica per elaborar patrons i regularitats. Aplicada al meu treball de recerca, aquest tipus de recerca es basa en l'observació empírica i anàlisi detallada de totes les lletres de Manel per a realitzar una recollida de dades acurada i sistemàtica a partir de la qual extreure patrons i regularitats (el seu perfil lingüístic, mitjanant la lingüística forense) i formular hipòtesis per obrir les portes a futures investigacions en aquest àmbit.

Cal mencionar que aquest tipus de recerca l'aplico a l'anàlisi lingüística de les lletres de Manel, tot seguint les bases de la lingüística forense.

3.1.3 Discussió

Partint de la base que l'anàlisi literària és una metodologia que s'utilitza per a examinar detalladament i interpretar les característiques d'un text literari (en el meu cas, les cançons de Manel), amb l'objectiu d'entendre el seu significat així com aprofundir en la comprensió dels elements literaris emprats per descobrir missatges més profunds que no són immediatament evidents; I, per altra banda, que l'anàlisi lingüística és el procés de descompondre i estudiar els elements que conformen una llengua incloent la seva gramàtica, sintaxi, semàntica i pragmàtica per comprendre millor com funciona i com és usada entre els seus parlants, és necessari determinar com es tracten en aquest treball i determinar quina metodologia s'utilitza per a una anàlisi concreta.

Per a fer el meu treball de recerca he decidit que faré servir una metodologia deductiva per a dur a terme l'anàlisi literària, ja que em permet partir d'un conjunt de premisses per interpretar l'obra, a partir de les quals puc deduir conclusions i significats implícits en les cançons, així com en puc extreure un significat més profund i complex. En canvi, opto per una metodologia inductiva per fer l'anàlisi

lingüística perquè em puc centrar en les estructures i característiques del llenguatge, mitjançant una observació i estudi acurats de les lletres per llavors extreure'n conclusions i identificar patrons a partir d'aquestes dades. Aquestes generalitzacions en l'ús del llenguatge per part del quartet barceloní a l'hora de produir música em farà possible reconèixer les seves inferències sobre la llengua catalana i podré acabar elaborant el perfil lingüístic de Manel que m'ajudi a crear una cançó pròpia seguint els seus passos.

Per tant, aquest treball de recerca abordarà i aprofundirà en totes les cançons de Manel fent dues anàlisis diferents i complementàries (literària i lingüística) partint de dues metodologies oposades: la deductiva i la inductiva, per tal de concedir més escrupolositat i precisió a la meva recerca.

A més, és important tenir en compte que aplicaré l'anàlisi literària al primer, tercer i cinquè disc, mentre que l'anàlisi lingüística la faré al segon i quart disc. Així, aconseguixo abordar per complet la discografia de Manel des de dos vessants diferents, les quals es complementen i poleixen al llarg del meu treball de recerca de manera clara i precisa. Endemés, estudio la trajectòria musical del grup català a través de les seves lletres, evitant deixar cap etapa de Manel sense tractar i aconseguint elaborar el seu perfil lingüístic de manera acurada i completa.

3.2 Anàlisi literària

3.2.1 Introducció

Conèixer què és l'anàlisi literària permet fer una millor recollida de dades.

Així doncs, l'anàlisi literària és un estudi crític d'una obra literària, una avaluació que descompon l'obra en els diversos elements que la conformen, per tal d'entendre i interpretar de manera més profunda i crítica les cançons que són les obres literàries en aquest treball. Breument, una anàlisi literària és una interpretació d'una obra.

A més, tenir un coneixement ampli dels aspectes que conformen una obra permet dominar els recursos literaris que utilitza l'autor així com proporcionar una visió més completa del món i de l'experiència de l'autor.

Cal remarcar que he optat per fer l'anàlisi literària del primer disc: *Els millors professors europeus* (2008), del tercer disc: *Atletes, baixin de l'escenari* (2013), i del cinquè i últim disc: *Per la bona gent* (2019). Amb aquesta selecció de discos aconseguixo que la meua anàlisi literària sigui rica i completa, i garanteixo que no deixo cap buit temporal de la trajectòria de Manel sense estudiar.

Per tal de fer l'anàlisi literària, des d'una metodologia deductiva, m'aferro el model clàssic d'anàlisi literària per crear un instrument de recollida de dades (explicat al següent apartat) que em permeti estudiar totes les cançons seleccionades.

3.2.2 Instrument de recollida de dades

Per analitzar literàriament les lletres de les cançons de Manel he recorregut al model clàssic d'anàlisi literària i, tot fent-li algunes adaptacions per a la realització del meu treball, he elaborat una taula que em permeti estudiar cada cançó individualment per llavors estudiar els resultats de manera conjunta. Els diferents apartats que es treballen en la taula són els següents: en primer lloc, els conceptes més bàsics com el títol de la cançó considerada, el seu autor, l'estil, el tema i l'argument, el qual consta de tres apartats: una breu interpretació de la cançó, llavors una frase per sintetitzar-la i finalment tres paraules que la defineixin. Seguidament, s'aborda l'estructura de la cançó així com les tècniques i recursos literaris emprats (separats en distints paràgrafs). Finalment, la taula permet examinar els personatges (distingint els principals dels secundaris) i el context espaciotemporal.

L'elaboració del meu propi instrument de recollida de dades m'ha permès analitzar i classificar les cançons de manera ordenada, precisa, i sistemàtica.

Aquest és el model de taula d'anàlisi literària que he creat i aplicat a totes les cançons de manera uniforme.

(número de cançó). Títol		
Autor		
Estil		
Tema		
Argument		
Estructura		
Tècniques i recursos literaris		
Personatges	principals	
	secundaris	
Context espaciotemporal	espai	
	temps	

3.2.3 Anàlisi literària de les cançons de Manel

El primer àlbum que estudio és **ELS MILLORS PROFESSORS EUROPEUS**, el qual és també el primer àlbum de Manel.

1. En la que el Bernat se't troba	
Autor	Guillem Gisbert.
Estil	Realisme.
Tema	L'amor d'una nit.
Argument	<p>El record d'una nit memorable amb una estrangera que es torna a fer present per casualitat i que fa desitjar tot allò que hagués pogut passar si tot no hagués quedat en una nit.</p> <p>AMOR / DESIG / NOSTÀLGIA</p>
Estructura	Tres estrofes que expliquen la història de la cançó i una tornada repetida tres vegades al final de la cançó.
Tècniques i recursos literaris	<p>Anàfora: es repeteix la conjunció “que” a l'inici dels versos de la quarta estrofa per destacar la informació rebuda del Bernat.</p> <p>Encavalcament: en múltiples ocasions una mateixa frase s'acaba en versos diferents, com a “<i>I ahir a la nit vam conèixer / Tres dones altes i elegants</i>”.</p> <p>Ironia: s'expressa de manera sorneguera que el castellà de l'estrangera no és gaire correcte, sinó que és més aviat “<i>un castellà força estrany, sorprenentment fluid</i>”.</p> <p>Polisíndeton: es repeteix de manera innecessària la conjunció “i”, així “<i>I ahir a la nit vam conèixer tres dones altes i elegants. I amb una em vaig posar d'acord, vam conversar, vam riure i hem fet l'amor. I m'ha parlat del seu país, I de les coses que fa aquí</i>”.</p> <p>Repetició: l'ús freqüent de les paraules “<i>Que bonic! Que bonic! Que</i>”</p>

	<p><i>bonic!</i>”, així com de la frase final “<i>Però el Bernat m’ha dit</i>” aporta un efecte líric i musical a la cançó que a més li dona un ritme encomanadís.</p> <p>Diàleg: les converses entre el protagonista i la dona estrangera, sobretot quan aquesta li parla del seu país, afegeixen dinamisme a la cançó.</p>	
Personatges	principals	<p>Protagonista (home amb el nas gros, tímid, enamoradís). Estrangera (dona alta i elegant, jove, riallera, curiosa, dolça).</p>
	secundaris	<p>Amiga 1 de l’estrangera. Amiga 2 de l’estrangera. Bernat. Acompanyant de la noia estrangera.</p>
Context espaciotemporal	espai	<p>Lloc indeterminat (un bar de copes, un club musical) on els personatges es coneixen. La casa del protagonista. Els carrers de Barcelona.</p>
	temps	<p>Una nit i l’endemà al matí. Un temps posterior.</p>

2. Avis per a navegants	
Autor	Guillem Gisbert.
Estil	Romanticisme.
Tema	Els dubtes dels amants.
Argument	Algú que es ven molt bé però que alhora avisa que no tot el que diu és cert, així com la seva amant li explica el que vol i ell se’n creu el que vol. Deixant clar que en una relació d’amants s’ha d’anar sempre molt alerta.

	PASSIÓ / AMANTS / DUBTES	
Estructura	Quatre estrofes diferents, sense tornada.	
Tècniques i recursos literaris	<p>Antítesi: es presenta una oposició de contraris entre parell i senar en l'expressió <i>"Fes-me cas els dies senars. I els parells fes com qui sent que a la platja hi xiula el vent."</i></p> <p>Encavalcament: en múltiples ocasions una mateixa frase s'acaba en versos diferents <i>"I els parells fes com qui sent / Que a la platja hi xiula el vent"</i>.</p> <p>Metàfora: es nomena la inestabilitat o inconstància en la relació de la receptora amb l'expressió <i>"a la platja hi xiula el vent"</i>.</p> <p>Personificació: s'atribueix la capacitat humana de xiular al vent en la frase <i>"a la platja hi xiula el vent"</i>.</p> <p>Ironia: s'expressa una idea real apel·lant a termes imaginaris entre els quals s'estableix certa similitud. El títol de la cançó fa referència a una publicació periòdica d'informació per als navegants, especialment respecte a perills o anormalitats (un informe que rep el nom d'Avís per Navegants). I a la vegada, aquest avís l'utilitza irònicament el protagonista per alertar dels perills en una relació d'amants i de voler fer creure el que no ets.</p> <p>Jocs de paraules: s'utilitzen paraules amb múltiples significats, com "grumet" que pot referir-se tant a un aprenent de mariner com a algú inexpert en l'àmbit de les relacions.</p>	
Personatges	principals	Protagonista (home formal, segur d'ell mateix i hipòcrita).
	secundaris	Amant (dona adolorada, que sempre vol quedar bé i s'omple la boca de paraules buides).
Context	espai	Lloc indeterminat (un bar tranquil) des d'on l'emissor

espaciotemporal		es dirigeix a la seva receptora.
	temps	Un temps present, una generalització.

3. Ai, Dolors!	
Autor	Roger Padilla.
Estil	Realisme.
Tema	Tallar de forma dolça.
Argument	Tornar a anar al ball de festa major amb qui ha estat la teva parella per intentar viure-ho com a amics, sense esperar cap reconciliació quan acabi la nit. AMISTAT / AMOR / MADURESA
Estructura	Dues estrofes amb la mateixa estructura però contingut diferent per explicar la història d'amor, i ara d'amistat, entre els protagonistes. I una estrofa final, més breu, per tancar la cançó.
Tècniques i recursos literaris	<p>Anàfora: es repeteixen reiteradament les paraules "Ai, Dolors" a l'inici de cada vers reforçant la importància del personatge Dolors en la narració, així "<i>Ai, Dolors, porta'm al ball, avui que ve tothom, avui és quan hi hem d'anar. / Ai, Dolors, vindré cap al tard amb un cop de cotxe i t'esperaré a baix.</i>".</p> <p>Encavalcament: en repetides ocasions, una mateixa frase acaba en versos diferents, com a "<i>Avui, Dolors, mourem el cos al compàs / d'un tambor accelerat, d'una gran línia de baix.</i>".</p> <p>Metàfora: s'usa l'expressió "<i>avui serem dos nens grans</i>" per evidenciar el comportament madur i adult que ara ja tenen els protagonistes. A més, la frase "<i>cap gran veritat serà revelada quan es faci clar</i>" és emprada per reafirmar la relació d'amistat, i ja no d'amor, entre els protagonistes.</p>

	<p>Llavors, els versos “<i>I, Dolors, avui entre els caps no hi haurà mirades de complicitat. Ni, Dolors, cap dit despistat que fregui una esquena per casualitat</i>” fan referència a la intenció de la parella d’actuar simplement com a amics sense caure en el flirteig d’aquella relació que un dia va ser.</p> <p>Ironia: en l’expressió “<i>un que sembli impossible que pugui acabar</i>” es fa un ús agut de l’humor per expressar la idea contrària al que s’està dient, ja que la relació d’amor entre els protagonistes ja s’ha acabat.</p> <p>Imatges visuals: les descripcions detallades de les accions dels protagonistes i de les escenes com “<i>treure els tiquets de l’enèsim combinat</i>” o “<i>picar un ritme amb les mans</i>” faciliten imaginar-se la situació descrita en la cançó i entendre la història dels personatges.</p> <p>Jocs de paraules: en la segona estrofa, els versos “<i>un-dos-tres, un-dos-tres txa-txa-txà</i>” i “<i>taló-punta, taló-punta</i>” aporten ritme i musicalitat a la cançó, tot creant una sensació de moviment i ball, just com s’explica a la narrativa.</p>	
Personatges	principals	Protagonista (home jove, amb barba, despreocupat). Dolors (dona endreçada, formal, polida, metòdica).
	secundaris	Cantant.
Context espaciotemporal	espai	Un envelat de festa major, amb l’orquestra a l’escenari.
	temps	Una nit de festa major en temps present.

4. Pla quinquennal	
Autor	Guillem Gisbert.
Estil	Romanticisme.

Tema	Salvar una relació encallada.
Argument	<p>Intentar salvar una relació de parella establint un pla d'acció de cinc anys per recuperar l'amor. Així com els plans quinquennals de l'URSS van ser pensats per reactivar l'economia.</p> <p>AMOR / ESFORÇ / DEVOCIÓ</p>
Estructura	Cinc estrofes diferents que parlen de la història de la parella, sense tornada aparent.
Tècniques i recursos literaris	<p>Anàfora: es repeteix la lletra "i" a l'inici de múltiples versos (<i>"I el cinquè ens creuarem per l'Eixample. I demanarem taula en un bar de menús. Trauré pit, ensenyant la corbata, I llavors, bonica, dependrà de tu. I llavors tot dependrà de tu."</i>)</p> <p>Encavalcament: algunes frases comencen i acaben en versos diferents (<i>"El primer any compraré una corbata / Ben llarga estampada amb colors crus."</i>)</p> <p>Ironia: s'utilitza amb un humor molt selecte i, fins i tot, burlesc el significat dels plans quinquennals de l'URSS per refer i desenvolupar la seva economia en un període de cinc anys, tot especificant detalladament l'objectiu establert per a cadascun dels cinc anys (<i>"El primer any compraré una corbata ben llarga estampada amb colors crus / I el segon, els millors professors europeus m'ensenyaran a fer el nus. / El tercer... / El quart... / I el cinquè..."</i>). És precisament l'objectiu del segon any per refer la relació de parella el qual dona el títol al primer disc de Manel.</p> <p>A més, al final de la cançó, en la frase <i>"Trauré pit, ensenyant la corbata, i llavors, bonica, dependrà de tu"</i> el protagonista emfatitza que s'ha esforçat per ser millor i que s'ha canviat la corbata i ha après a fer-se el nus.</p> <p>Metàfora: el mateix títol de la cançó i també alguns dels seus versos contenen l'expressió "Pla quinquennal", utilitzada històricament per fer referència als plans de cinc anys que l'URSS va crear per</p>

	<p>reactivar l'economia, però que en l'obra de Manel refereix al pla per reactivar l'amor. La falta de passió dels protagonistes també queda reflectida en el vers <i>"ha sonat un clàxon de cotxe encallat"</i>, el qual pot fer referència a la mateixa relació de parella, la qual està encallada.</p> <p>Polisíndeton: es repeteix de manera innecessària la conjunció "i" per reforçar l'expressivitat del text (<i>"El primer any compraré una corbata... / I, el segon... / I, pel quart... / I el cinquè... / I demanarem taula en un bar de menús."</i>)</p> <p>Enumeració: el protagonista i narrador llista les accions que pretén fer en el seu pla quinquennal (<i>"El primer any compraré una corbata / I, el segon, els millors professors europeus m'ensenyaran a fer el nus..."</i>).</p>	
Personatges	principals	Protagonista (home quadriculat, assenyat, gris, consumit per la rutina evocat i decidit a salvar la seva relació).
	secundaris	Parella del protagonista (dona delicada, maca, suau, desencantada, tranquil·la i esvelta).
Context espaciotemporal	espai	<p>El pis de la parella:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Una habitació o lloc on dormir, des d'on se sent el brogit del carrer i el "clàxon d'un cotxe encallat". - Una cuina, on el protagonista prepara el cafè. - Un balcó o finestra, des d'on ella fuma mirant els cotxes passar. <p>L'Eixample i un bar de menús. (Es recorda una platja, on ballaven amb barrets mexicans.) (Es menciona un far.)</p>
	temps	Un temps present amb flashbacks a records passats de la parella. Així com un possible futur vist des de les

		intencions del protagonista.
--	--	------------------------------

5. Roma	
Autor	Guillem Gisbert.
Estil	Literatura contemporània.
Tema	El record d'una relació acabada.
Argument	<p>Imaginar-se haver viscut una relació que ja s'ha acabat en la Roma de fa dos mil anys, i haver-la pogut fer eterna així com la ciutat de Roma.</p> <p>L'amor, el pas del temps i els seus records són la millor manera de passar a l'eternitat.</p> <p>NOSTÀLGIA / DESIG / ETERNITAT</p>
Estructura	Quatre estrofes: les dues primeres amb una estructura similar entre elles i les dues últimes entre si.
Tècniques i recursos literaris	<p>Anàfora: es repeteixen les primeres paraules a l'inici d'un vers, en les dues primeres estrofes es repeteix la frase "<i>Si hagués nascut a Roma, fa més de dos mil anys</i>".</p> <p>Encavalcament: en els versos "<i>l ara un nen dibuixa a llapis a la sala del museu / el braçalet de maragdes que t'embolicava el peu</i>", una mateixa frase comença i acaba en dos versos diferents.</p> <p>Hipèrbaton: s'altera l'ordre lògic de les paraules en les oracions "<i>no faria olor de xampú el teu cabell daurat</i>" per tal d'augmentar la seva elegància i emfatitzar la idea.</p> <p>Ironia: es fa una crítica satírica a les pràctiques de l'època romana quan l'autor diu "<i>oferiríem bous als déus brindaríem amb soldats</i>" o en la frase "<i>viuria en un Imperi, tindríem un esclau</i>".</p>

	<p>Metàfora: s'utilitzen imatges mentals per descriure la situació imaginària d'haver nascut a Roma fa dos mil anys i les comparacions amb el present. Per exemple, en el vers <i>"no faria olor de xampú el teu cabell daurat"</i> es compara el present amb l'època romana en què no existia el xampú.</p>	
Personatges	principals	<p>Protagonista (home nostàlgic, romàntic, trist, que viu dels records i la imaginació).</p> <p>Parella del protagonista (noia delicada, de cabells daurats, serena, decidida).</p>
	secundaris	<p>Turistes.</p> <p>Guia.</p> <p>Nen.</p>
Context espaciotemporal	espai	<p>Un lloc indeterminat (potser un banc d'una plaça) des d'on el protagonista s'imagina tota la història de Roma.</p>
	temps	<p>Un desig en el present, una possibilitat del passat.</p>

6. Captatio Benevolentiae	
Autor	Guillem Gisbert.
Estil	Realisme.
Tema	Sortir-se'n.
Argument	<p>Viure per encaixar en aquesta societat d'aparences, rols, estàndards, i models, una societat completament superficial i on busquem ser acceptats per no quedar-ne fora. Però només de vegades, aconseguim silenciar aquestes veus que ens volen iguals i ser tal com som.</p>

	APARENCES / LLUITA / OPTIMISME
Estructura	Una primera estrofa seguida de la tronada, llavors una segona estrofa seguida altra vegada de la tornada, la qual es repeteix dues vegades, i, finalment, una breu estrofa de tancament.
Tècniques i recursos literaris	<p>Anàfora: es repeteix de manera reiterada a l'inici d'alguns versos la preposició "en" (<i>"En ports de diumenge farcits de gavines / En grans sobretaules on els avis canten / En nits vora el foc abraçats a una manta"</i>); o la conjunció "i" (<i>"I, a vegades, ens en sortim / I, a vegades, ens en sortim / I, a vegades, una tonteria de sobte ens indica que ens en sortim / I, a vegades, una carambola de sobte ens demostra que ens en sortim"</i>).</p> <p>Antitesi: s'estableixen dues idees oposades en una mateixa oració per remarcar el significat i missatge d'aquesta (<i>"Una gran <u>bestiesa</u> capgira allò que crèiem <u>lògic</u>"</i>).</p> <p>Encavalcament: en múltiples ocasions una mateixa frase comença en un vers i acaba en un altre, trencant l'estructura natural de l'oració (<i>"Tot fent evident / Que per un moment / Ens en sortim"</i>).</p> <p>Eufemisme: s'utilitzen expressions suaus per substituir a d'altres més desagradables, com per exemple per fer referència a aquelles persones amb una actitud o comportament inflexible i rígid, que no admeten canvis ni adaptacions s'utilitza l'expressió <i>"Dels que van pel món amb posat monolític"</i>.</p> <p>Metàfora: es nomenen termes reals amb d'altres imaginaris per descriure emocions o situacions d'una manera més impactant. La primera estrofa de la cançó reuneix un seguit d'escenes insinuant una vida perfecta. Llavors, en l'estrofa tres es descriu l'ideal de persona, el fill que <i>"compra flors a sa mare"</i> i el pare modèlic <i>"que paga un vermut i que arregla una porta"</i>. El vers <i>"Havent enllestit un gran epitafi que arranqui somriures a tots els que passin"</i> fa referència de manera anecdòtica i sarcàstica el text breu que es</p>

	<p>posa a la tomba en record a una persona que ha mort, doncs, l'autor augura airosament la seva mort.</p> <p>Polisíndeton: es repeteix de manera innecessària la conjunció “i” a l'inici de diversos versos per reforçar l'expressivitat de la narració (“<i>I, a vegades, ens en sortim / I, a vegades, ens en sortim / I, a vegades, una tonteria de sobte ens indica que ens en sortim / I, a vegades, se'ns baixa la verge / I de sobte ens revela que ens en sortim</i>”).</p> <p>Imatges poètiques: es descriuen de manera acurada escenes quotidianes per ajudar l'oient a connectar amb la cançó i, fins i tot, fer-li viure evocadorament les emocions que expressa (“<i>Un dia, contents, compren flors a sa mare</i>”).</p> <p>Repetició: es repeteixen frases o paraules per aconseguir un efecte rítmic o emfàtic (“<i>I, a vegades, ens en sortim</i>”).</p> <p>Retòrica: Captatio Benevolentiae és un recurs literari que s'utilitza per captar la benevolència o favor del públic, tot començant el discurs al·legant per guanyar-se l'interès i simpatia de l'audiència. És una expressió llatina que es pot traduir a la frase “Ens en sortim” en català. Dona lloc al títol de la cançó i, a més, la temàtica d'aquesta gira entorn de l'afirmació llatina.</p>	
Personatges	principals	Les persones en general (preocupades per encaixar en la societat).
	secundaris	-
Context espaciotemporal	espai	<p>Possiblement, l'autor canta la cançó asseguda en un banc vora el port, des d'on cita altres llocs:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Un port farcit de gavines. - Un espai indeterminat (menjador o cuina) amb una llar de foc i una taula. - Un barri. - Un espai exterior on hi ha un arbre amb ocells

		fent piu-piu.
	temps	Sempre (el tema de la cançó és una generalització de la realitat, així que no s'especifica cap temps concret més enllà de l'ara).

7. Nit freda per ser abril	
Autor	Guillem Gisbert.
Estil	Realisme.
Tema	Fer el primer pas.
Argument	<p>El temor latent de ser rebutjats en una primera cita ens fa tornar a la comoditat, a casa. Només aquells que tenen prou coratge salten sense xarxa, s'atreveixen a fer el primer pas, a fracassar, o a conèixer l'amor.</p> <p>AMOR / TIMIDESA / DESIG</p>
Estructura	La cançó es compon de quatre estofes completament diferents entre elles, sense tornada, i cantades per un narrador omniscient. La tercera, però, està escrita des de la perspectiva del Marcel i exposa els desitjos, intencions i imaginacions d'aquest.
Tècniques i recursos literaris	<p>Encavalcament: una mateixa frase comença i acaba en dos versos diferents (<i>"es miren i fan glopets / a les respectives canyes"</i>).</p> <p>Eufemisme: s'utilitza l'expressió <i>"És nit freda per ser abril, no s'està enlloc com a casa"</i> per suavitzar l'afirmació, una mica desagradable, que la cita no ha funcionat i, fins i tot, la nit ha estat incòmoda.</p> <p>Interrogació retòrica: el narrador fa diverses preguntes que no esperen resposta literal o directa <i>"qui s'acosta a parlar amb l'altre? / Qui s'arrisca a fracassar? / Qui saltarà sense xarxa?"</i>.</p>

	<p>Ironia: s'empra un to burlesc per exposar la indecisió a l'hora de fer el primer pas i córrer el risc de precipitar-se en la pregunta "qui s'arrisca a fracassar?".</p> <p>Metàfora: es nomena un terme real amb un d'imaginari quan es diu "<i>Ell demà serà capaç, ella demà estarà més guapa</i>", fent referència al fet que potser en un futur la Maria i el Marcel es tornen a trobar i aleshores sí que seran capaços de fer el primer pas.</p> <p>Paral·lelisme: es repeteix la mateixa estructura gramatical en dos versos per donar musicalitat a la lletra ("<i>Ell demà serà capaç, ella demà estarà més guapa.</i>").</p> <p>Comparació: s'estableix una relació entre dos termes en l'oració "<i>no s'està enlloc com a casa</i>" per expressar la sensació de pertànyer a casa teva, per destacar el caliu que hi trobes. I no hi ha res com estar a casa.</p>	
Personatges	principals	<p>Maria (noia jove, juganera, espavilada, desperta, desitjosa que ell faci el primer pas).</p> <p>Marcel (noi jove, imaginatiu, observador, prudent, desitjós que ella faci el primer pas).</p>
	secundaris	-
Context espaciotemporal	espai	La barra d'un bar.
	temps	<p>Un present.</p> <p>Una prolepsi d'un desig del futur fruit de la imaginació del Marcel.</p>

8. Al mar!	
Autor	Guillem Gisbert.
Estil	Realisme.

Tema	L'emoció de les primeres vegades.
Argument	<p>El que encara una parella no ha fet mai: banyar-se al mar, un esdeveniment inigualable i formidable, un moment íntim i especial per compartir amb algú que estimes.</p> <p>AMOR / ALEGRIA / NERVIS</p>
Estructura	La cançó, escrita en primera persona, està composta per quatre estrofes que relaten la història de la parella i una tornada que es repeteix tres vegades tot intercal·lant-se amb les estrofes principals.
Tècniques i recursos literaris	<p>Anàfora: es repeteix la mateixa expressió a l'inici de diversos versos com <i>"Al mar!"</i> o també <i>"Tu i jo"</i>.</p> <p>Encavalcament: en repetides ocasions una mateixa frase comença i acaba en versos diferents per tal de donar musicalitat i ritme a la lletra, com <i>"A l'horitzó es divisen les veles / D'uns nens que fan optimist a la cala del costat"</i> o també <i>"Larga i blanqueta a la sorra llegint / Intrigues vaticanes de final inesperat"</i>.</p> <p>Hipèrbaton: s'altera l'ordre lògic de les paraules en una oració per augmentar la seva elegància i emfatitzar el seu significat (<i>"És abusiva tanta calor"</i>, on l'ordre lògic seria "Tanta calor és abusiva").</p> <p>Hipèrbole: la cançó és una exageració global del fet de no haver anat mai al mar.</p> <p>Metàfora: s'expressen idees reals amb termes imaginaris <i>"Tu i jo volàvem en un Ford Fiesta groc"</i>, pot significar anar molt de pressa amb el cotxe o conduir ebris o fumats.</p> <p>Metonímia: es designa un concepte (cotxe) amb un nom d'un altre (<i>"Ford Fiesta groc"</i>), entre ells s'estableix una relació d'associació. També es nomena una revista rosa o qualsevol altre tipus d'informatiu de safareig amb el concepte d'<i>"Intrigues vaticanes"</i>.</p>

	<p>Frases fetes: s'utilitza l'expressió catalana "Tenir el cap ple de pardals en un vers de la primera estrofa (<i>"Tu i jo hem tingut el cap ple de pardals"</i>) per expressar l'actitud imaginativa de la parella quan era jove, una manera de ser il·lusionada i plena de somnis i, al mateix temps, inquieta i rumiadora.</p>	
Personatges	principals	<p>Protagonista (home inquiet, trempat, entusiasta). Parella del protagonista (dona alta i blanca de pell, atenta, esplèndida, bonica).</p>
	secundaris	<p>Passejants de la platja. Nens que fan optimist (tipus d'esport de vela).</p>
Context espaciotemporal	espai	<p>Un poble de costa i la seva platja (lloc on transcórrer l'acció). (Es nomenen altres llocs quan el protagonista recorda escenes viscudes amb la seva parella, com bons restaurants o carrers il·luminats per fanals.)</p>
	temps	<p>Un temps present que relata la història dels protagonistes. Diversos temps passats en forma d'analepsis que recorden el que la parella ha fet temps abans de l'actualitat. Un temps condicional al final de la cançó plantejant una possible situació per la parella d'aquí a un temps.</p>

9. Els guapos són els rars	
Autor	Guillem Gisbert.
Estil	Realisme.
Tema	L'estètica de les persones.
Argument	Tots tenim problemes, complexos i preocupacions que ens devoren per dins, i no passa res. Encara que algunes persones provin d'amagar els seus maldecaps darrere la seva cuirassa física:

	<p>l'aparença suposadament atractiva, ja que no poden o volen acceptar-se tal com són.</p> <p>AMOR (propi) / ACCEPTACIÓ / COMPLEXOS</p>
Estructura	La cançó té tres estofes diferents sense cap tornada.
Tècniques i recursos literaris	<p>Antítesi: s'estableixen dues idees suposadament "oposades" per remarcar la importància de la cançó en l'expressió "<i>No saben que els guapos són els rars</i>".</p> <p>Ironia: la lletra de la cançó, a vegades, expressa el contrari que el missatge que aquesta vol transmetre. És a dir, al llarg del tema es reitera la idea dels personatges de millorar la seva aparença física per mitjà de cirurgies estètiques, al mateix temps que la idea principal de la cançó és acceptar-se tal com s'és i estimar-se per tal d'arribar a conèixer la verdadera felicitat.</p> <p>Metàfora: s'expressen idees reals amb termes imaginaris. En primer lloc, l'expressió "<i>ser atractius també pot comportar viure en un malson!</i>" s'utilitza per fer referència a les conseqüències negatives de ser atractiu, com per exemple els constants elogis per quedar bé o els estàndards de bellesa que cal complir.</p> <p>En segon lloc, la frase "<i>l'ell somia en prendre un waikiki envoltat de senyores que marquen mugrons</i>" fa referència a l'anestèsia total que cal subministrar abans d'operar algú, i com aquesta et fa dormir i potser, fins i tot, somiar també. Com seria el cas del Pepe, qui un cop ja està sota els efectes de la medicació s'imagina unes senyores boniques, possiblement com a estratègia per no preocupar-se per la intervenció quirúrgica (d'estètica) a la qual s'està sotmetent.</p> <p>En tercer lloc, quan un dels versos de l'última estrofa diu "<i>l no saben que els guapos desafinen, no tenen swing i no ballen bé</i>", un ball que no s'ha d'interpretar de manera literal sinó que s'ha d'entendre com el vals de la vida. Així, els "guapos", segons la cançó, acostumen a ser aquells que no saben tenir cintura amb la vida.</p>

	<p>Metonímia: es designa un concepte (beguda alcohòlica) amb el nom d'un altre (Waikiki) quan diu <i>"l ell somia en prendre un waikiki"</i>, una beguda resultant de la combinació de rom i una brisa de coco.</p> <p>Paral·lelisme: es repeteix la mateixa estructura sintàctica en el vers <i>"La dona es vol treure papada i l'home es farà fer un penis més gros"</i> per tal de donar solidesa a la idea que expressa i reafirmar-lo.</p>	
Personatges	principals	<p>Protagonista (qui canta la cançó).</p> <p>Pepe (home gras, amb ulleres de pasta gruixuda, insegur, calmat).</p> <p>Dona del Pepe (dona insegura, preocupada, passiva).</p>
	secundaris	<p>Doctor Ramon.</p> <p>Tres metges i un becari.</p> <p>Senyores que marquen mugrons.</p> <p>Amics dels sis-cents.</p> <p>Nens del poble.</p> <p>Els guapos (en general, gent atractiva).</p>
Context espaciotemporal	espai	<p>Un port.</p> <p>Plaça Sant Jaume.</p> <p>Una clínica d'operacions estètiques.</p> <p>Un poble.</p>
	temps	<p>Un present relatat pel protagonista, qui explica a història de la parella.</p>

10. Dona estrangera	
Autor	Roger Padilla.
Estil	Literatura contemporània.
Tema	La interculturalitat en una parella.
Argument	Estimar una persona és estimar la seva cultura, la seva manera de

	<p>fer i ser, i la seva experiència. Així doncs, cal superar les diferències i abraçar-les per poder admirar una cultura estrangera.</p> <p>INTERCULTURALITAT / AMOR / ADMIRACIÓ</p>
Estructura	<p>La cançó té vuit estrofes breus i diferents. Encara que entre dues d'elles, la segona i la quarta, es pot establir certa semblança, ja que aparenten ser la tornada.</p>
Tècniques i recursos literaris	<p>Anàfora: es repeteixen les mateixes paraules a l'inici de diversos versos (<i>"Dona estrangera"</i>).</p> <p>Al·legoria: la descripció de l'àvia amb un quimono blanc sota el sol vermell que es pon entre les branques d'un bonsai pot ser una metàfora continuada del Japó, en el sentit que tant el quimono com el bonsai són elements característics del Japó, i perquè el damunt de la blancor del quimono s'hi podria posar al mig el vermell potent del sol en forma d'esfera, formant així la bandera del Japó.</p> <p>Encavalcament: en certes ocasions, una mateixa frase comença i acaba en versos diferents, com en el cas de <i>"Pels matins les teves tietet baixen a banyar-se / A una platja escenari de la Segona Guerra Mundial"</i> o el de <i>"Quan fem l'amor dos-cents dansaires otomans / Giren contents al meu voltant"</i>.</p> <p>Hipèrbaton: s'altera l'ordre lògic de les paraules d'una oració en algun vers de la cançó per augmentar la seva elegància i emfatitzar el seu significat (<i>"I en fires exsoviètiques ven licors de vuitanta graus"</i> on l'ordre lògic seria <i>"Ven licors de vuitanta graus en fires exsoviètiques"</i>).</p> <p>Hipèrbaton: s'exagera la realitat per captar l'atenció de l'oient en els versos <i>"Quan fem l'amor dos-cents dansaires otomans giren contents al meu voltant somriuen i piquen de mans"</i>, tot fent més gran el nombre de persones que els miren. O, més aviat, amagant darrere d'aquests dansaires la metàfora que fer l'amor és com una</p>

gran festa.

Interrogació retòrica: es fa una pregunta que no espera resposta literal o directa a la dona estrangera a la qual el protagonista dedica la cançó (*“Dona estrangera, com em veuen els teus ulls?”*).

Metàfora: sovint, es nomenen termes reals amb d’altres imaginaris, entre els quals s’estableix certa similitud.

En primer lloc, en els primers dos versos, *“El teu avi tenia un bigoti llarg i blanc / I el sucava en cervesa tèbia en tavernes dels Alps”*, la classificació de la cervesa com a tèbia pot simbolitzar la vida sense emoció, una vida passiva, tranquil·la, d’anar fent; ja que la cervesa és una beguda que s’acostuma a prendre freda, com si tingués vida, desperta.

En segon lloc, l’expressió *“una platja escenari de la Segona Guerra Mundial”* refereix a un indret on, anys enrere, la Segona Guerra Mundial va tenir lloc, potser en forma de desembarcament o de batalla.

Seguidament, en la cinquena estrofa el vers *“Entro amb un tanc rus a Berlín”* és una línia simbòlica que fa referència a la caiguda del mur de Berlín i la reunificació d’Alemanya després de la Guerra Freda. Aquesta línia és una expressió poètica de la influència russa a Europa durant la Guerra Freda, i de com la caiguda del mur va marcar un abans i un després en la història europea. Insinuant així, els sentiments de superació i llibertat del moment històric, així com els del protagonista.

Finalment, quan el protagonista li canta a la dona estrangera *“m’espanta el teu passat viking”*, expressa en forma de metàfora la cultura i la història de les terres nòrdiques (possible lloc d’origen de l’estrangera), mentre que el sentiment de por que revela pot simbolitzar una mena de desconeixement o inseguretats davant d’aquesta cultura fins ara inexplorada per ell.

Paralelisme: en diversos casos es produeix una repetició de la mateixa estructura sintàctica en dos versos diferents per crear un efecte d’equilibri i harmonia. Com per exemple en els versos

	<p>“Somriuen i piquen de mans / I ens abracem i pujo en un tramvia groc”, on ambdós estan formats per dues accions seguides i separades per la conjunció “i”.</p>	
Personatges	principals	<p>Protagonista (home insegur, acovardit, callat, modest). Dona estrangera (forastera, exòtica, atrevida).</p>
	secundaris	<p>Avi de la dona estrangera. Tietes de la dona estrangera. Pare de la dona estrangera. Àvia de la dona estrangera. Mare de la dona estrangera. Dos-cents dansaires otomans.</p>
Context espaciotemporal	espai	<p>Lloc indeterminat des d'on el protagonista canta. Donat que la cançó prova d'explicar el “passat viking” de la dona estrangera, la seva cultura i la seva família, es mencionen diferents llocs: els Alps, una platja escenari de la Segona Guerra Mundial, fires exsoviètiques (Ucraïna o Moldàvia), un jardí, el Rin, Berlín, una ombra sota d'uns arbres, i la Terra del Foc.</p>
	temps	<p>Un temps present des del qual el protagonista canta la cançó a la seva parella i múltiples analepsis recordant el passat viking de la dona estrangera.</p>

11. Ceràmiques Guzmán	
Autor	Guillem Gisbert.
Estil	Romanticisme.
Tema	L'amor no correspost.
Argument	Il·lusionar-se en veure algú que creus que serà l'amor de la teva vida, enamorar-te per un instant i muntar-te una pel·lícula al cap pensant que l'altre ho viu de la mateixa manera que tu.

	AMOR (no correspost) / FANTASIES / ADMIRACIÓ
Estructura	La cançó té sis estrofes diferents entre elles i sense tornada.
Tècniques i recursos literaris	<p>Antítesi: s'estableixen dues idees oposades per remarcar la seva importància en la frase "<i>I congelo el moment quan les nostres mans es creuen</i>", ja que contrasta la idea d'un moment efímer amb la possibilitat de conservar-lo per sempre congelant-lo.</p> <p>Encavalcament: en múltiples ocasions, una mateixa frase comença i acaba en diferents versos per tal de donar musicalitat i ritme a la cançó ("<i>No esperava una noia tan bonica / Darrere d'aquest taulell</i>" o també "<i>I les teves mans, expertes / L'adornen amb un llacet</i>").</p> <p>Eufemisme: se substitueix l'expressió "sortir a fumar", que pot sonar desagradable", per la frase "<i>sortir amb mi per fer un cigarret</i>" per fer-la més suau.</p> <p>Interrogació retòrica: es fa una pregunta que no espera resposta literal ni directa, simplement vol involucrar més l'oient en la cançó quan diu "<i>On has estat tot aquest temps?</i>".</p> <p>Metàfora: s'expressen idees reals utilitzant termes imaginaris. En primer lloc, quan el protagonista diu "<i>Per donar gràcies al Cel</i>" vol mostrar el seu agraïment a Déu o a l'univers que li han enviat aquesta noia que tant li agrada. Seguidament, continua dient "<i>I per passar-te revista dels talons fins als cabells</i>" per expressar la intenció de l'autor de mirar la noia de dalt a baix, de repassar-la i fixar-se en el seu aspecte físic. En segon lloc, la tercera estrofa ("<i>I no t'espantis però, ara, voldria dir-te / Que ho ets tot per a mi i que jo puc ser tot teu / Vull sentir-te explicar la teva vida / Els teus somnis i els teus grans secrets</i>") mostra els desitjos més purs del protagonista amb la botiguera, principalment el seu anhel d'una vida plegats.</p>

	Polisíndeton: es repeteix de manera innecessària la mateixa conjugació “i” per donar expressivitat al text (“ <i>I tornes i em dediques el més gran dels teus somriures / I emboliques el paquet / I les teves mans, expertes</i> ”).	
Personatges	principals	Protagonista (home curiós, enamoradís, fascinada, cursi, imaginatiu). Botiguera (ordenada, seca, bonica, disciplinada).
	secundaris	Clients de la botiguera.
Context espaciotemporal	espai	Una botiga de poble (petita i amb encant).
	temps	Un temps present.

12. Corrandes de la parella estable	
Autor	Guillem Gisbert, Roger Padilla, Arnau Vallvé, Martí Maymó.
Estil	Realisme.
Tema	La perseverança en una parella.
Argument	Com és de difícil trobar l'equilibri en una relació de parella que permeti continuar endavant, tot i els desacords, diferències i preferències de cada persona. La relació de parella cal ser cuidada delicadament perquè perduri malgrat la seva antítesi constant. AMOR / DEDICACIÓ / COMPROMÍS
Estructura	Quatre estrofes força llargues i diferents, sense tornada. Cal recalcar, però que la cançó segueix un patró estructural, és a dir, sempre es presenta un conflicte en un vers, el qual es resol amb la mateixa expressió com si fos un mantra “ens ha costat déu i ajuda arribar fins aquí”.
Tècniques i recursos	Al·literació: es repeteix múltiples vegades el so de la lletra “p” en un mateix vers per remarcar la seva expressivitat i donar-li un efecte

<p>literaris</p>	<p>sonor (<i>“Prefereixo que no parli d'aquell nòvio de París”</i>).</p> <p>Anàfora: es repeteix les mateixes paraules (“i ens” o “jo...”) a l'inici de diferents versos com per exemple <i>“Jo alimento els periquitos / Jo sempre compro manxego / Jo soc de ballar la conga / Jo ja sé dos o tres coses”</i>.</p> <p>Antítesi: la cançó es basa en l'ús d'aquesta figura retòrica per evidenciar la dificultat de la parella de continuar junta, ja que s'estableixen dues idees oposades (les preferències d'un i els gustos de l'altra) per remarcar la importància de seguir endavant malgrat que sigui complicat. Alguns exemples són: <i>“Jo soc un fan de l'Astèrix i ella té tots els Tintins”</i> o <i>“Jo soc de ballar la conga, ella es decanta més pel twist”</i>.</p> <p>Frase feta: al llarg de la cançó s'utilitza la frase <i>“ens ha costat déu i ajuda arribar fins aquí”</i> per emfatitzar la dificultat, pena i treball que ha suposat per la parella arribar fins al punt de la relació actual, d'estabilitat i rutina. Aquesta mateixa frase, també es podria interpretar com una exageració de la realitat i, per tant, com una hipèrbole.</p> <p>Ironia: fa ús d'un to burlesc per expressar que la dona és més intel·ligent i espavilada que l'home quan aquest mateix canta <i>“Jo ja sé dos o tres coses, ella ja en sap quatre o cinc”</i>, deixant entendre que ell és una mica ximple.</p> <p>Metàfora: s'expressen idees reals amb termes imaginaris, entre els quals existeix una similitud.</p> <p>En primer lloc, cal destacar la metàfora que suposa la cançó en si i el seu títol. Donat que una corrandà és una dansa per parelles que se sol ballar al final d'un seguit de balls. El mateix títol de la cançó insinua que el ball que cantarà és l'últim de la parella, potser perquè ha arribat el final de la relació. A més, el protagonista acaba la cançó dient <i>“Jo la miro i m'espanto no fos que es cansés de mi”</i>, deixant entreveure la seva por que ella el deixi i que la seva relació i l'esforç</p>
-------------------------	---

que aquesta ha suposat arribi a un final.

A la primera estrofa, el vers *“Una amiga molt amiga venia massa sovint”* expressa la idea d'aquella persona que no acaba de ser la teva parella però que tampoc és només una coneguda, sinó que hi ha alguna cosa més, i per aquest motiu ve més sovint del que vindria una amiga corrent.

El primer vers de la segona estrofa, *“I ara ella porta els nens al col·le i jo faig els plats de la nit”*, s'empra per exemplificar la rutina i horaris marcats en una relació de parella d'anys.

Llavors, la frase *“Jo alimento els periquitos, ella rega el jardí”* podria ser una metàfora per reforçar la idea de cuidar la relació, on els periquitos i el jardí representen, respectivament, els sentiments que hi ha entre els protagonistes i la relació de parella. Així doncs, tenir cura d'aquests dos elements simbolitzaria la necessitat de posar atenció i esforç a la relació per tal de mantenir-la viva.

Finalment, el vers *“Ella és reina de les festes, jo soc un home avorrit”* expressa que ella és una noia activa, amb ganes de fer coses i plena d'iniciativa, mentre que ell és un noi més calmat, passiu i que prefereix quedar-se a casa.

Metonímia: en diversos versos es designen conceptes amb noms d'altres, entre els quals s'estableix una relació de contigüitat o associació. Per exemple, s'utilitza *“manxego o brie”* per parlar de formatges, o *“Astèrix i Tintín”* per fer referència als dibuixos animats, o també *“Kiarostami i Jacques Tati”* per fer referència a cineastes i guionistes.

Paral·lelisme: al llarg de la lletra de Manel es repeteix aquesta figura retòrica de repetició de la mateixa estructura sintàctica o gramatical en dos versos. Per exemple, *“Jo alimento els periquitos, ella rega el jardí”*, o també *“Jo ja sé dos o tres coses, ella ja en sap quatre o cinc”*.

Repetició: es repeteix la frase *“i ens ha costat déu i ajuda arribar fins aquí”* després d'un conflicte de parella proposat pel protagonista per tal d'evidenciar la dificultat de mantenir viva la relació.

Personatges	principals	<p>Protagonista (home assenyat, dedicat, pencaire, generós, que se sent inferior i no mereixedor de la seva parella).</p> <p>Parella del protagonista (dona ordenada, treballadora, responsable, desperta).</p>
	secundaris	<p>Fills de la parella.</p> <p>Un exnòvio de París de la parella del protagonista.</p>
Context espaciotemporal	espai	<p>Lloc indeterminat des d'on canta el protagonista, potser des del cotxe amb les finestres baixades.</p> <p>Per tal d'explicar la història i el passat de la parella, el protagonista cita diversos indrets: el cine Arkadin, el barri de Sant Medir, festes, i la casa familiar.</p>
	temps	<p>Un temps present des d'on canta el protagonista tot narrant la història de la relació de parella amb la seva promesa, mitjançant l'ús d'analepsis.</p>

A continuació, analitzo també literàriament el tercer disc de Manel, **ATLETES, BAIXIN DE L'ESCENARI**.

1. Ai, Yoko	
Autor	Guillem Gisbert.
Estil	Realisme.
Tema	L'amor sincer i qüestionat.
Argument	<p>Manel canta a la Yoko Ono, explicant-li el perquè del que pensa d'ella, fruit de tot el que ha anat escoltant i creient erròniament, com per exemple que era mala companyia per a John Lennon quan realment, no coneix ningú que s'hagi estimat com ells dos ho feien.</p> <p>AMOR / PENEDIMENT / MELANCOLIA</p>
Estructura	La cançó està composta per vuit estrofes, que ja inclouen la tornada repetida dues vegades.
Tècniques i recursos literaris	<p>Al·lusió: l'autor cita al grup musical Def Con Dos per exemplificar les raons i justificacions que va rebre John Lennon per afirmar que la Yoko Ono era la culpable de la separació de The Beatles.</p> <p>Aquesta referència musical se suma als comentaris, opinions (“és espantós com la gent parla”), mitjans de comunicació i persones que van portar al protagonista (John Lennon) a pensar que la Yoko Ono no era bona per ell, que ella no l'estimava prou i només era una interessada, i que ella havia estat l'única responsable perquè els Beatles se separessin (“era tan fàcil que et donéssim la culpa de tot...”).</p> <p>Def Con Dos té una cançó anomenada “La culpa de todo la tiene Yoko Ono” evidenciant aquesta responsabilitat que sempre se li ha atorgat a ella, sent ella completament innocent i lliure de cap problema ni separació.</p> <p>Encavalcament: al llarg de la cançó, una mateixa frase comença i acaba en diferents versos, com per exemple: “tot i que, de lluny,</p>

	<p><i>sempre m'has semblat / prou forta per no amargar-te</i>".</p> <p>Eufemisme: s'utilitzen expressions més suaus o ben-sonants per expressar idees tabú o desagradables. Per exemple, el protagonista, John Lennon, diu <i>"he anat predicant tantes barbaritats"</i> fent referència a totes les bajanes, crítiques i males paraules que ha pensat i dedicat a la seva dona, la Yoko Ono, influenciat pel que la societat deia en cada moment.</p> <p>Hipèrbaton: s'altera l'ordre lògic de les paraules d'una oració per augmentar la seva elegància i emfatitzar el seu missatge quan diu <i>"és espantós com la gent parla"</i>, on l'ordre lògic seria "com parla la gent és espantós" (seguint la seqüència: subjecte, verb, i complement).</p> <p>Hipèrbole: s'exagera la realitat quan diu <i>"la teva veu tan prima"</i> o <i>"barrets tan arriscats"</i>.</p> <p>Metàfora: en acabar la cançó, l'autor es dirigeix al pare de la Yoko Ono amb l'expressió <i>"aquell gran home"</i>.</p> <p>Metonímia: es designa un concepte (grup de música) amb el nom d'un altre (Def Con Dos), entre els quals s'estableix una relació d'associació.</p> <p>Símil: s'estableix una relació de comparació entre dos termes concrets quan diu <i>"la teva cara estranya, com d'aparició"</i> per descriure detalladament la cara de la Yoko Ono.</p>	
<p>Personatges</p>	<p>principals</p>	<p>John Lennon (home protagonista que dedica la cançó a la seva dona, la Yoko Ono. Fàcilment persuasible i manipulable, tendre, quadriculat, reticent, inflexible, covard, penedit).</p> <p>Yoko Ono (dona de John Lennon, de cara estranya i amb barrets arriscats. Forta, carismàtica, controvertida, audaç).</p>

	secundaris	El pare de John Lennon. El pare de la Yoko Ono (“aquell gran home”). The Beatles. La gent en general.
Context espaciotemporal	espai	Un lloc indeterminat (potser el menjador de casa) des d'on el personatge d'en John Lennon canta i dedica aquesta cançó a la Yoko Ono.
	temps	Un temps present.

2. Vés, bruixot!	
Autor	Guillem Gisbert.
Estil	Romanticisme.
Tema	Art de màgia.
Argument	El desig que tenim les persones que el temps ho curi tot, que algú ens arregli els problemes i ens tregui les preocupacions, es personifica en un bruixot que té la màgia per fer-ho. Però, aquest bruixot és tan sols un producte de la nostra imaginació que es dissol en el vent, i les coses només les podem arreglar nosaltres, potser amb paraules de perdó. MÀGIA / DESIG / INGENUÏTAT
Estructura	La cançó es compon de vuit estrofes, incloent-hi aquí un parell de frases que es repeteixen al llarg de la lletra i que funcionen com a tornada
Tècniques i recursos literaris	Anàfora: es repeteixen les mateixes paraules a l'inici de diversos versos. Per exemple, “Vés Bruixot! Vés Bruixot!” / “Vés bruixot! Go bruixot!”. Encavalcament: una mateixa frase comença i acaba en versos

	<p>diferents quan diu <i>“Els dos adúlterers abraçats / Planegen un viatge llarg”</i>.</p> <p>Metàfora: els versos <i>“Buixot de mons llunys, ens tens a tots a les teves mans”</i> fan evident el desig, esperança inclús, de les persones que algú o alguna cosa ens arreglin els problemes, i per això tots estem als peus del bruixot.</p> <p>A l'estrofa cinc, s'expressa el desig dels dos adúlterers de sortir de la situació en què es troben o, si més no, de posar-hi una solució, amb l'expressió <i>“Si ets tu, si us plau, avança. / Vés bruixot! Vés bruixot!”</i>.</p> <p>Per tancar la cançó, els versos <i>“I tot s'atura un moment / Quan el bruixot dissol en el vent”</i> clarifiquen que el bruixot, el desig, és només producte de la nostra imaginació i que en qualsevol moment es fon. Finalment, la cançó deixa entreveure que unes paraules de perdó i penediment poden arreglar moltes coses: <i>“Unes paraules que ho arreglen tot”</i>.</p> <p>Personificació: s'encarna el desig de les persones de trobar una màgia que ho arregli tot en un bruixot que suposadament pot fer-ho.</p> <p>Símil: es compara el bruixot travessant el carrer gran amb un coet.</p> <p>Repetició: es repeteix el mateix vers <i>“Vés bruixot! Vés bruixot!”</i> al llarg de la cançó, i al final es repeteix tres vegades la frase <i>“Unes paraules que ho arreglen tot.”</i></p>	
Personatges	principals	Bruixot (personificació efímera del desig humà que les coses s'arreglin soles).
	secundaris	Pescador. Dos municipals. Ballarines de nou anys. Home que canta la cançó. Dos adúlterers. L'Adela. Home trist.

		Nen prodigi.
Context espaciotemporal	espai	Un poble: <ul style="list-style-type: none"> - El port on hi ha el pescador. - Els carrers per on els municipals fan la patrulla. - La vorera per on passen les ballarines. - La casa de l'home que canta la cançó. - El porta d'una casa on hi ha dos adúlter. - Un bar on l'Adela i un home trist sopen. - Un balcó on hi ha el nen prodigi.
	temps	Un temps present (rutina).

3. Ja era fort	
Autor	Guillem Gisbert.
Estil	Realisme.
Tema	Els desenganys amorosos.
Argument	<p>Un noi amb un historial amorós nefast, ple de desenganys, que ara està en una relació que tampoc acaba de funcionar. Però com que ja té experiència, quan arriba el dia en què aquesta s'acaba, li fa mal, però ja no tant, perquè ja és fort.</p> <p>DESAMOR / FORTALESA / RESILIÈNCIA</p>
Estructura	La cançó es compon de tres estrofes, sense tornada.
Tècniques i recursos literaris	<p>Anàfora: es repeteixen les mateixes paraules a l'inici de diversos versos quan diu <i>"Llavors ja era fort / I no perdia mai la calma"</i> i <i>"Llavors ja era fort / I dominava les paraules"</i>.</p> <p>Antítesi: s'estableixen dues idees oposades (plorar i riure) en una mateixa frase, <i>"No ploris, nen, que ets més bonic quan rius"</i>, per</p>

remarcar la seva diferència.

Encavalcament: la frase “*I construïa mons / Perfectes on no m'importava / Ni amb qui has dormit avui / Ni què faràs demà a la tarda*” comença i acaba en versos diferents. Així com les frases “*Ni penso algunes nits / Que ets massa semblant a qui busco per a mi*” o “*Qui gosarà sentir que el protegeix / La conca d'unes mans mortes de fred?*”.

Eufemisme: s'utilitza l'expressió “*I el dia va arribar / Aquell que amb força ja esperava*” per dir de manera suau que la parella va decidir acabar la relació, cosa que, dita així, podria sonar desagradable.

Hipèrbole: el mateix autor exagera la seva actitud tranquil·la i educada envers la noia quan diu “*I havia après a saludar-te content i exhibint la més radiant de les rialles*”.

Interrogació retòrica: es llencen tres preguntes a l'aire que no esperen resposta literal o directa quan diu “*Qui gosarà sentir que el protegeix la conca d'unes mans mortes de fred?*”, “*O és que vostè no està d'acord amb mi?*”, i “*Qui vol un conte trist per 'nar a dormir?*”.

Metàfora: al llarg de la cançó, l'autor repeteix diverses vegades l'afirmació “*Llavors ja era fort*”, fent referència a una fortalesa emocional — i no pas física —, a aquella resistència que et regalen les males experiències com els desenganys amorosos.

En la primera estrofa, els versos “*No ploris, nen, que no sabré què dir /*

No ploris, nen, que ets més bonic quan rius”, s'empren per evidenciar l'actitud hermètica i indiferent del protagonista, qui ha après a no expressar les seves emocions i a no plorar perquè així és més “bonic”.

Més endavant, la frase “*Els que han vingut avui / Demà també podran anar-se'n*” s'utilitza per reforçar la idea que les persones van i venen, i que les relacions no són per sempre.

	<p>Paral·lelisme: es repeteix la mateixa estructura gramatical en els versos “<i>I dominava les paraules</i>” i “<i>I construïa mons</i>”.</p> <p>Polisíndeton: es repeteix de manera innecessària la conjunció “i” quan diu “<i>Llavors ja era fort. I no perdia mai la calma. I em divertia tot. I havia après a saludar-te</i>”. O també es repeteix “ni” en els versos “<i>Ni amb qui has dormit avui. Ni què faràs demà a la tarda. Ni penso algunes nits</i>”.</p> <p>Símil: es compara l’actitud del protagonista amb la d’aquelles persones fortes i impossibles de ferir quan diu “<i>Tocant-te com els forts</i>”.</p>	
Personatges	principals	Protagonista (home adult resiliat, desil·lusionat per l’amor, hermètic, contingut, fred).
	secundaris	Exparella del protagonista.
Context espaciotemporal	espai	Lloc indeterminat, possiblement al menjador de casa del protagonista, des d’on aquest reflexiona i canta la cançó.
	temps	Es juga amb un dualisme entre un temps passat i el present en forma d’analepsis.

4. Banda de rock	
Autor	Guillem Gisbert.
Estil	Romanticisme.
Tema	El final de les coses.
Argument	El mateix grup Manel augura la seva pròpia projecció de futur com a banda de rock, a tall d’autoreflexió i evidenciant el final anunciat de les coses, fent així una premonició del final de Manel i preguntant-se què haurà transcendit d’ells amb el pas del temps.

	FINAL / PREMONICIÓ / NOSTÀLGIA	
Estructura	La cançó es compon de set estrofes breus, sense tornada.	
Tècniques i recursos literaris	<p>Anàfora: es repeteixen les mateixes paraules i oracions a l'inici de diverses estrofes per remarcar l'expressivitat, quan diu "<i>Què se n'ha fet d'aquella banda de rock?</i>" i "<i>Els han posat aquest matí...</i>".</p> <p>Encavalcament: una mateixa frase comença i acaba en diferents versos, per exemple "<i>Creus que els faria gràcia saber / Que amb tant de temps, des de tan lluny, / Pensem en ells?</i>", "<i>Creus que hi ha dies que els ballen pel cap / Melodies rabioses per ser una cançó</i>", o també "<i>Sabran que, almenys per tu i per mi, durant un temps / Van fer que tot fos una mica mes divertit?</i>".</p> <p>Hipèrbaton: s'altera l'ordre lògic de les paraules en els versos "<i>Creus que hi ha dies que els ballen pel cap melodies rabioses per ser una cançó</i>", o "<i>Sospitarà aquella banda de rock la força amb què nota a nota els cantàvem a crits?</i>".</p> <p>Interrogació retòrica: al llarg de la cançó es fan diverses preguntes per reflexionar, les quals no esperen resposta, com "<i>Què se n'ha fet d'aquella banda de rock, saps quina dic?</i>", "<i>Pensem en ells?</i>", "<i>Què va passar-li a aquella banda de rock?</i>", o "<i>I si ets a prop els sents xiular?</i>", "<i>Es trucarà aquella banda de rock? Seran amics? S'agradaran en els seus discs?</i>".</p> <p>Personificació: s'atribueix la capacitat de ballar a una melodia quan diu "<i>Creus que hi ha dies que els ballen pel cap Melodies rabioses per ser una cançó</i>".</p>	
Personatges	principals	Integrants d'una banda de rock, probablement de Manel mateix (quatre homes adults intel·ligents, reservats, rumiadors, responsables i curiosos, amb ments brillants, lletres de cançons profundes, i melodies engrescadores).

	secundaris	Persona que comenta amb el seu amic el final o separació d'una banda de rock, tot preguntant-se com se senten els integrants del grup de música.
Context espaciotemporal	espai	Lloc indeterminat des d'on es canta la cançó, potser els dos amics mantenen la conversa de la banda de rock al cotxe on a la ràdio ha sonat un tema del grup. Es mencionen també: <ul style="list-style-type: none"> - Una sala de concerts i assaigs - Un passadís
	temps	Hi ha diversos salts temporals: un temps present que inclou diverses analepsis de records del passat i també premonicions del que pot arribar a passar en un futur.

5. Deixar-te un dia	
Autor	Guillem Gisbert.
Estil	Realisme.
Tema	Les (in) decisions premeditades.
Argument	La confessió d'una persona en forma de record a qui, fa temps, li va passar pel cap la idea de deixar la seva parella actual, però que no ho va arribar a fer. FINAL / CONFESSIÓ / RENÚNCIA
Estructura	La cançó es compon de set estrofes, sense tornada.
Tècniques i recursos literaris	Anàfora: es repeteix la mateixa paraula a l'inici dels versos “ <i>Venien frases solemnes...</i> ” i “ <i>Venia a arrossegar...</i> ”. Així com la paraula “ja” en els versos “ <i>Ja s'intuïa a l'horitzó la costa verge d'un nou món, ja em desplaçava més lleuger alliberat del pes del teu amor. Ja se sentia algú rient, l'escalfor d'una altra gent</i> ” i “ <i>Ja m'allunyava</i> ”

caminant mirant als ulls als vianants.”

Antitesi: es fa una contraposició significativa entre les paraules lleuger i pes en el vers *“Ja em desplaçava més lleuger alliberat del pes del teu amor”*.

Encavalcament: una mateixa frase comença i acaba en versos diferents quan diu *“Venia a arrossegar el cos mort del nostre amor / Fins a un racó discret per amagar-lo entre les flors”* i també *“Oh savis que aneu predicant pels carrers / Que l'amor es transforma amb els anys”*.

Eufemisme: per no expressar literalment els pensaments que li ronden pel cap al protagonista, s'utilitza l'expressió d'*“idea il·legal”*, en lloc de “deixar la seva parella”.

Hipàllage: s'atribueix una qualitat pròpia d'un substantiu a un altre quan diu *“Diria unes paraules greus mirant a l'infinit”*, ja que “greus” fa referència a “dir” i no pas a “paraules”.

Interrogació retòrica: en la penúltima estrofa de la cançó, el protagonista fa una pregunta als vianants del seu voltant, *“Sabeu el meu futur?”*, sense esperar cap resposta literal, simplement, involucrant l'oient en la cançó.

Metàfora: la tercera i quarta estrofes descriuen la situació que el protagonista s'havia imaginat deixar la seva parella, tenint en compte el silenci, les paraules que usaria, i com ho faria. El vers *“Només esperava en silenci que es presentés el moment”* deixa entendre la incertesa i els dubtes que inundaven el protagonista mentre rumiava com, quan i on deixar la seva parella. Així com es deixa entreveure la imminent intenció del protagonista de deixar-la fent veure que era necessari i sense voler, com *un accident*.

Llavors a la penúltima estrofa, s'explica com va arribar un punt en què el protagonista veia tan real la possibilitat de deixar la seva parella que ja s'imaginava un futur sense ella, ja que ara ja es

	<p><i>“desplaçava més lleuger alliberat del pes del seu amor”</i>. Encara que tot això només ocorre dins el cap d'ell.</p> <p>Quan diu “Si es transforma tant!” fent referència a l'amor, està expressant que, amb el pas del temps, l'amor canvia, és diferent, fa una mena de metamorfosi, subratllant que no és el mateix amor el dels primers dies que el dels moments finals d'una relació de parella.</p> <p>Paral·lelisme: es repeteix la mateixa estructura gramatical als següents versos <i>“Ja s'intuïa a l'horitzó la costa verge d'un nou món, ja em desplaçava més lleuger alliberat del pes del teu amor. Ja se sentia algú rient, l'escalfor d'una altra gent”</i> i <i>“Ja m'allunyava caminant mirant als ulls als vianants”</i>.</p> <p>Personificació: en el vers <i>“Diria unes paraules greus mirant a l'infinit. Ja les sentia dins la boca tenses, preparades per sortir”</i>, atribueix a les paraules l'adjectiu animat de tenses.</p> <p>En la quarta estrofa es personifica l'amor, ja que se li atribueix un cos físic <i>“Venia a arrossegar el cos mort del nostre amor fins a un racó discret per amagar-lo entre les flors”</i>. Més endavant, també es tracta l'amor com a quelcom que es “transforma”, i se li atorga un pes, el qual no pot tenir perquè l'amor és un concepte abstracte i no material.</p> <p>Símil: s'estableix una relació de semblança entre dos elements en els versos <i>“La teva veu sonava lluny, com el xiulet de trens perduts, com la remor d'un riu nascut en cims nevats, muntanya amunt”</i>. Així com en <i>“Venien frases solemnes que ens matarien com un poltre coix”</i>.</p>	
Personatges	principals	Protagonista (home adult indecís, conscient, capficat i preocupat que no té clar com abordar la seva relació de parella).
	secundaris	Parella del protagonista: dona adulta càndida, delicada i tranquil·la.
Context	espai	Lloc indeterminat des d'on el protagonista reflexiona

espaciotemporal		sobre els seus records i canta la cançó, probablement des del menjador de casa seva. En les analepsis del protagonista hi apareix: <ul style="list-style-type: none"> - Uns carrers amb altres vianants - Un portal on un nen juga a futbol
	temps	Un temps present en què el protagonista canta la cançó recordant la idea que li passava pel cap temps enrere, en forma d'analepsis. També hi apareix el condicional per expressar possibilitats en les quals el protagonista pensava.

6. Mort d'un heroi romàntic	
Autor	Guillem Gisbert.
Estil	Romanticisme.
Tema	El suïcidi romàntic.
Argument	Un home s'ha suïcidat i ha deixat escrita una nota que conté sublimes imatges metafòriques explicant el seu drama existencial i que amaga el motiu romàntic darrere del seu suïcidi. SUÏCIDI / FINAL / HEROI
Estructura	Aquesta cançó de tipus narratiu-descriptiu està composta per vuit estrofes, sense tornada.
Tècniques i recursos literaris	Anàfora: es repeteix una frase molt similar a l'inici de dues estrofes quan diu " <i>l tenia una nota ridícula arrugada entre les mans</i> " i " <i>l seguia amb la nota ridícula arrugada entre les mans</i> ". Així com l'expressió " <i>Plena de...</i> " a l'inici dels versos de la darrera estrofa. Encavalcament: una mateixa frase comença i acaba en diferents versos, per exemple " <i>Plena de bèsties bavoses a punt d'enfrontar-se / En combat desigual amb els presos cristians</i> ", " <i>l, senyors, com</i>

sabran vaig trobar-me / Un gran heroi romàntic mort al menjador”, o també “Plena de nens espantats que miren / Si arriben els pares sota la pluja constant”.

Eufemisme: s’expressa el concepte de carta de suïcidi amb el terme *“una nota ridícula”* per tal de suavitzar-lo, ja que pot ser desagradable, incòmode o tabú.

Hipèrbaton: s’altera l’ordre lògic de les paraules quan diu *“l’estirant uns turmells sense vida vaig sortir d’aquell menjador”.*

Metàfora: s’utilitza l’expressió *“Plena de dits que jugaven amb trenes de postes de sol i donzelles a lloms de cavalls”* fent referència a la nota del suïcida, per tal d’emfatitzar que estava escrita en un estil romàntic.

Per evidenciar de manera subtil la distant, apàtica i freda relació entre l’heroi romàntic i el seu germà, s’empra la frase *“Un germà que vivia a la costa amb qui celebraven els sants”*, deixant clar que el difunt només veia el seu germà molt de tant en tant, quan era el sant de l’un o de l’altre.

Finalment, els darrers versos de la cançó expliquen a través de petites imatges metafòriques el què dia la carta i tots els pensaments, preocupacions i malsons que ofegaven l’heroi romàntic. Per exemple, es diu *“l seguia amb la nota ridícula arrugada entre les mans, plena de crits en el buit, de desigs violents, de tempestes que enterren vaixells dins el mar”.*

Paral·lelisme: en els versos finals de la cançó es fa ús de la mateixa estructura gramatical, per exemple *“Plena de dones rient d’uns sanguinolents”, “Plena de muses ferides per sempre”, “Plena de salts infinits on t’esperen immòbils”* i seguint.

Personificació: es personifiquen els desitjos i les tempestes quan diu *“Plena de crits en el buit, de desigs violents, de tempestes que enterren vaixells dins el mar”*, ja que ambdós no són animats i, per tant, no poden ser violents ni enterrar res.

	<p>Pleonasme: es fa un ús innecessari de dos termes a manera de repetició quan diu “<i>fer força per pujar el cadàver a dalt</i>”, pel fet que el verb “pujar” ja implica “a dalt”.</p>	
Personatges	principals	<p>El protagonista, un jove passant d’advocat (home jove que treballa a la ciutat, i qui es troba el cos mort del seu veí, per això és valent. També és metòdic, calmat, treballador i modest).</p> <p>El gran heroi romàntic, el suïcida, el cadàver (noi rumiador i capficat, així com determinat per a posar fi a la seva vida de manera somniadora).</p>
	secundaris	<p>La senyora Manresa.</p> <p>L’inspector.</p> <p>El germà (que viu a la costa) del mort.</p> <p>La mestra del quart.</p> <p>Un mossèn.</p> <p>Uns soldats que canten sota la llum dels fanals.</p>
Context espaciotemporal	espai	<p>El menjador fosc del gran heroi romàntic, el difunt, el qual és trobat estès a terra.</p> <p>El carrer on la carrossa s’esperava per endur-se el cos sense vida.</p> <p>El replà on la senyora Manresa explica al protagonista que l’inquilí del 3r (el difunt) estava com boig i ara no respon.</p> <p>També es mencionen de manera secundària: un bufet d’advocats, una cambra senzilla, una taverna i el replà.</p>
	temps	<p>La mort de l’heroi romàntic és narrada pel protagonista des del present, però per fer-ho ha d’apel·lar el passat.</p>

7. Imagina’t un nen

Autor

Roger Padilla.

Estil	Romanticisme.
Tema	El pas de la infantesa a l'adulesa.
Argument	<p>El pas del temps és inherent a la vida, i això es fa evident quan els nens deixen de ser criatures per passar a ser adults. I en la cançó, es mostra una relació entre pare i fill que ja no serà mai més igual per culpa d'un element transgressor: el còndor gegant o, a la vida real, el pas del temps.</p> <p>INFANTESA / ADULTESA / TEMPS</p>
Estructura	La cançó es compon de tres estrofes breus, sense tornada.
Tècniques i recursos literaris	<p>Anàfora: en l'última estrofa es repeteix la mateixa conjunció "i" a l'inici dels seus quatre versos "<i>I una ombra els tapa el sol lentament. I del cel baixa un còndor gegant. I envolta amb les urpes l'espatlla del nen. I se l'emporta volant</i>".</p> <p>Encavalcament: una mateixa frase comença i acaba en versos diferents quan diu "<i>Imagina't un nen que juga a pilota / Amb el pare fent de porter</i>" i "<i>I de lluny des del cel, ells no ho veuen, / Però hi ha una cosa que es mou</i>".</p> <p>Metàfora: per començar, el títol de la cançó "Imagina't un nen" ja deixa entreveure el curs de la cançó, però des d'una perspectiva més endavant en el temps. És a dir, el títol és una indicació per als pares en general perquè provin de recordar els seus fills (adults) quan eren criatures, quan encara eren infants.</p> <p>El còndor gegant que tapa el sol lentament i s'emporta el nen és la metàfora més important de la cançó, ja que aquest còndor simbolitza el pas del temps, el qual és l'únic culpable d'arrencar de les mans del pare el seu fill petit i innocent, perquè aquest es pugui convertir en un adult independent. A més, es juga amb la simbologia de la llum i la foscor quan diu "<i>I una ombra els tapa el sol lentament. I del cel baixa un còndor gegant</i>", on el sol és l'afabilitat, bondat, honestat i puresa dels nens quan són petits, el qual és apagat o tapat, pel pas</p>

	<p>del temps, que converteix totes les criatures en persones adultes, madures, responsables, i independents, atributs que queden molt lluny de la ingenuïtat i tendresa dels infants.</p> <p>Polisíndeton: a l'última estrofa es fa una repetició innecessària de la conjunció "i", quan diu "<i>l una ombra... l del cel baixa... l envolta... l se l'emporta volant</i>".</p>	
Personatges	principals	<p>Un infant (un nen petit que juga a pilota i és innocent, tendre, rialler i certament ingenu).</p> <p>Un pare (un home adult que és reflexiu, bromista, preocupat).</p>
	secundaris	<p>El còndor gegant (l'inevitable i evident pas del temps, que és irrefrenable, i que s'endú la infantesa i innocència sense miraments).</p>
Context espaciotemporal	espai	<p>Un pati d'escola on només hi ha el pare i el nen jugant a pilota. Se senten les bromes del pare i les rialles del nen que fa gol.</p>
	temps	<p>Un temps present que serveix com a generalització.</p>

8. Teresa Rampell	
Autor	Guillem Gisbert.
Estil	Romanticisme.
Tema	Trobar un amor eixordador.
Argument	<p>La història d'una noia que surt de festa a la nit amb la intenció desesperada de trobar l'amor verdader, un amor eixordador i no aquell que es busca per evitar la solitud, ni tampoc aquell amor perfecte que serveixi per curar tots els mals.</p> <p>AMOR / OPTIMISME / DESIG</p>

Estructura	La cançó es compon de tres estrofes, sense tornada.	
Tècniques i recursos literaris	<p>Anàfora: al llarg de la cançó, diversos versos comencen amb l'expressió "L'amor...", com per exemple "<i>L'amor ja es va propagant com un incendi forestal!</i>", "<i>L'amor ja es va propagant com un virus tropical!</i>" i "<i>L'amor retorna, Teresa, i ja diries que el comences a notar</i>".</p> <p>Encavalcament: una mateixa frase comença i acaba en versos diferents quan diu "<i>I, mentre arranquen, el més xulo, abans que se'l mengi la nit, / et mira als ulls i juraries que diu: que ve l'amor, que ve l'amor, / que ve l'amor sonant com un exèrcit de timbals!</i>".</p> <p>Metàfora: quan es repeteix l'expressió "<i>que ve l'amor!</i>", s'està fent referència al fet de trobar l'amor verdader que la Teresa Rampell busca desesperadament quan surt de nit a la ciutat. En acabar la cançó, es repeteix el vers "<i>i ets un naufrag que ha decidit tastar l'aigua salada</i>", el qual insinua que la Teresa ha fracassat en la seva cerca de l'amor verdader, que malgrat que hagi sortit de nit amb l'esperança i optimisme per trobar-lo, no ho ha aconseguit, i ha tastat l'aigua salada i s'ha enfonsat.</p> <p>Paral·lelisme: s'empra la mateixa estructura gramatical en els versos "<i>I reconeixes una força antiga i sense discussió t'hi entregaràs</i>" i "<i>I furgaràs els seus racons per revelar el poder que s'hi amaga</i>".</p> <p>Personificació: s'atribueix la capacitat de dormir, característica dels humans o d'altres éssers animats, al barri quan diu "<i>El barri dorm tranquil, aliè a què hagi arribat el dia gran</i>".</p> <p>Símil: s'estableix una relació de semblança entre dos elements quan diu "<i>que ve l'amor sonant com un exèrcit de timbals!</i>" o "<i>L'amor ja es va propagant com un incendi forestal!</i>".</p>	
Personatges	principals	La Teresa Rampell (una dona adulta decidida,

		optimista, enamoradissa, guapa, i capritxosa perquè actua a rampells).
	secundaris	<p>Uns amics que fan sonar el clàxon.</p> <p>Uns macarres.</p> <p>Uns forasters que estan al bar.</p> <p>Un enemic de la Teresa Rampell.</p> <p>Milers d'homes amb gavardina.</p> <p>Un periodista estressat.</p> <p>Els joves.</p>
Context espaciotemporal	espai	<p>La cançó segueix el recorregut que fa la Teresa Rampell per sortir de nit a la ciutat:</p> <ul style="list-style-type: none"> - L'ascensor - Un carrer del barri de Vallcarca, sota una lluna clara - Un bar musical on hi ha uns billars
	temps	Un temps present.

9. A veure què en fem	
Autor	Guillem Gisbert.
Estil	Realisme.
Tema	Responsabilitzar els altres de les nostres desgràcies.
Argument	<p>El protagonista culpa els altres de tot el que li passa a la vida, una vida de la qual ell no en té les regnes perquè mai ha pres les seves pròpies decisions. Encara que ara se li planteja l'oportunitat de decidir, ara li toca aprendre a viure i a no culpar, deixant enrere tota mena d'excuses.</p> <p>CORATGE / CULPA / DECISIONS</p>
Estructura	La cançó es compon de set estrofes més la tornada repetida al final

	tres vegades.	
Tècniques i recursos literaris	<p>Al·literació: es repeteix el mateix so de la “t” en el vers <i>“Tu que ho tenies tot tant lligat”</i> per remarcar la seva expressivitat.</p> <p>Anàfora: en els versos finals es repeteix consecutivament l’expressió <i>“Tenim una oportunitat”</i>.</p> <p>Encavalcament: una mateixa frase comença i acaba en versos diferents, com per exemple <i>“Tampoc hi estic molt familiaritzat, / Però em temo que és una oportunitat”, / “Prepara’t que al final et tocarà / Aprendre a viure i a no culpar”</i>.</p> <p>Interrogació retòrica: es fa una pregunta sense esperar cap resposta concreta quan diu <i>“I què hi farem si ens vam despistar?”</i>.</p> <p>Ironia: en els versos finals s’expressa el punt de vista de l’autor amb un to burlesc (simulant una rialla) <i>“Ja, ja, ja! A veure què en fem...”</i>, evidenciant la incertesa i dubtes del protagonista a l’hora de prendre una decisió.</p> <p>Metàfora: s’empren els termes “cos de professors”, “monstres de la infantesa”, “papa i mama”, “verola borda”, “tos ferina” i “crims del nazisme” per expressar aquelles persones i coses a qui el protagonista culpa de les desgràcies que li han passat a ell.</p> <p>Personificació: es tracta de persona o ser animat el silenci quan diu <i>“I això en silenci s’anava fent gran”</i>, atorgant al silenci l’habilitat d’engrandir-se. Així com llavors continua dient <i>“Vam notar que tremolava la porta del balcó”</i>, la qual no pot tremolar perquè no té vida. Després anima també les cançons dient <i>“Les cançons que no avisaven que mentien”</i> i les frases <i>“Les frases serioses que ja feien riure”</i>.</p>	
Personatges	principals	El protagonista (una persona indecisa, insegura, fàcilment influenciable, meticulós, obstinat i amb una

		infantesa trista).
	secundaris	El narrador, qui canta. Els mostres de la infantesa trista del protagonista. Els desgraciats que criden des d'un taxi. La verola borda i la tos ferina. El papa i la mama. Els crims del nazisme. Els estudiants fent una festa.
Context espaciotemporal	espai	Lloc indeterminat des d'on el narrador relata la història del protagonista, potser des d'un menjador de casa.
	temps	Un temps present que inclou analepsis del passat.

10. Desapareixiem lentament	
Autor	Guillem Gisbert.
Estil	Realisme.
Tema	El final anunciat d'una relació de parella.
Argument	La història d'una relació que s'apaga lentament, ja que malgrat que els seus protagonistes provin d'evitar-lo el final és inexorable. I ara cadascú ha d'intentar refer la seva vida, "començar de zero". RELACIÓ / AMOR / FINAL
Estructura	La cançó es compon de set estrofes, sense tornada.
Tècniques i recursos literaris	Anàfora: en la primera estrofa, tres dels quatre versos comencen amb la mateixa expressió "Vaig ...", d'aquesta manera: " <i>Vaig entrar a la festa, vaig cridar: "he vingut a començar de zero". Vaig acomodar-me en un sofà</i> ". Així com, a tall de tornada, totes les estrofes acaben o bé amb aquesta frase " <i>Mentre desapareixiem lentament</i> " o bé amb aquesta altra " <i>Però aquest parell desapareixen</i> "

	<p><i>lentament</i>".</p> <p>Encavalcament: una mateixa frase comença i acaba en versos diferents quan diu <i>"El del teatre reclamava calma dient: / 'Tranquils, res és tan curt ni net"</i>.</p> <p>Interrogació retòrica: el protagonista llança preguntes a l'aire sense esperar cap resposta directa ni literal, per exemple <i>"Vaig escriure-li alguna cançó, i què?"</i>.</p> <p>Metàfora: quan el protagonista canta <i>"Mentre desapareixiem lentament"</i> fa referència a la seva relació de parella, la qual es va apagant de mica en mica com una espelma que es consumeix, per això desapareix lentament.</p> <p>Llavors, el vers <i>"Què vam ser ella i jo tot aquell temps em temo que no us ho sabré explicar"</i>, fa referència a una aventura que el protagonista va tenir amb una dona nova per no pensar en la seva exparella, però que no sap ben bé com explicar perquè tampoc sap ben bé què van ser ells dos.</p> <p>Per tancar la cançó, el penúltim vers és una gran metàfora de la relació de la parella, la qual es va apagant a poc a poc i, en algun moment, arriba al seu final. A més, també deixa entreveure que els amics de la parella ja n'estaven una mica farts d'aguantar els seus vaivens i la seva falta de passió envers el seu amor compartit. Els versos diuen així: <i>"L'ajudant del mag va treure el vel, i allà seguíem, morts de fred. El públic amb raó emprenyat reclamava que li tornessin els diners"</i>. D'aquesta manera es tracta la relació com a una obra de teatre, el final de la qual no és el que s'esperava, ni tan sols el desenvolupament ha estat com tothom augurava.</p> <p>Personificació: s'atribueix la capacitat de volar i escapar-se a la nota musical "mi major", la qual, com que no és un objecte ni concepte animat, no pot fer cap de les dues coses, <i>"Ahhh, mireu, un Mi Major volant, escapant-se per damunt del celobert"</i>.</p>		
Personatges	<table border="1"> <tr> <td data-bbox="467 1933 676 2007">principals</td> <td data-bbox="676 1933 1396 2007">El protagonista (un home independent,</td> </tr> </table>	principals	El protagonista (un home independent,
principals	El protagonista (un home independent,		

		despreocupat, optimista i imaginatiu). La parella del protagonista (la qual no es menciona directament, però es pot despendre de tot el que explica el protagonista).
	secundaris	La dona amb qui el protagonista lloga un apartament prop de Gavà. L'amfitrió de la festa. Els convidats de la festa. Uns adolescents en un parc. Els veïns del protagonista. Les noies joves de la vila. El mag i el seu públic.
Context espaciotemporal	espai	Lloc indeterminat, potser casa seva, des d'on el protagonista explica com la seva relació de parella es va anar apagant i mencionant els llocs abans d'arribar al final: <ul style="list-style-type: none"> - Una sala de festes. - Un parc. - Un local per assajar música. - Una plaça de poble. - Un apartament prop de Gavà. - Un teatre.
	temps	Un temps present des d'on el protagonista, a través de records del seu passat, explica el final de la seva relació de parella.

11. Quin dia feia, amics...	
Autor	Guillem Gisbert.
Estil	Realisme.
Tema	El cost d'oportunitat de no sortir de la zona de confort.

Argument	<p>L'Adela proposa una sortida al seu amor, el qual acovardit per sortir de la seva zona de confort (escriure cançons), li diu que no, que un altre dia perquè ara li està escrivint una cançó a ella. Plantejant així el conflicte de si viure el present o escriure sobre el que ja has viscut.</p> <p>AMOR / POR / CONFORT</p>
Estructura	<p>La cançó es compon de vuit estrofes breus, sense tornada.</p>
Tècniques i recursos literaris	<p>Anàfora: al llarg de la cançó es repeteix a tall de tornada l'expressió <i>"Quin dia feia, amics!"</i>.</p> <p>Així com en la sisena estrofa, tots els versos comencen per la frase "I vaig girar-me i li vaig dir", així: <i>"I vaig girar-me i li vaig dir que seria divertit. I vaig girar-me i li vaig dir que bucòlic i bonic. I vaig girar-me i li vaig dir 'la propera clar que vinc'. I vaig girar-me i li vaig dir, i vaig girar-me i li vaig dir"</i>.</p> <p>Llavors a l'estrofa final, un parell de versos comencen amb "Ara que...", així <i>"Ara no m'interrompis! Ara que encarava un vers per rimar amb els teus cabells, ara que quasi es pot sentir l'olor de la teva pell en el paper"</i>.</p> <p>Encavalcament: una mateixa frase comença i acaba en versos diferents quan diu <i>"I vaig girar-me i li vaig dir, i vaig girar-me i li vaig dir: / Ara no, no, no! No m'interrompis!"</i></p> <p>Hipèrbaton: s'altera l'ordre lògic de les paraules quan diu <i>"les claus d'una moto que ens deixava el seu veí"</i> i <i>"Ja s'aclarien els contorns d'un gran tema pop folk"</i>.</p> <p>Hipèrbole: s'exagera l'estat de concentració del protagonista quan diu <i>"No veus que estava inspiradíssim escrivint-te una cançó?"</i>.</p> <p>Metàfora: quan diu <i>"Ja s'aclarien els contorns d'un gran tema pop folk"</i>, realment està insinuant que el protagonista estava a punt d'acabar la cançó per l'Adela.</p>

	Paral·lelisme: s'utilitza la mateixa estructura gramatical en tots els versos de la sisena estrofa, " <i>I vaig girar-me i li vaig dir que seria divertit. I vaig girar-me i li vaig dir que bucòlic i bonic. I vaig girar-me i li vaig dir 'la propera clar que vinc'. I vaig girar-me i li vaig dir, i vaig girar-me i li vaig dir</i> ".	
Personatges	principals	El protagonista (qui canta la cançó a l'Adela, un home de rutines, poruc, potser fins i tot covard per tenir por de sortir de la seva zona de confort, i rumiador). L'Adela (l'amor del protagonista, una dona riallera, energètica, dolça, suau i angelical).
	secundaris	Els amics de la parella.
Context espaciotemporal	espai	Lloc indeterminat des d'on el protagonista recorda el dia especial amb l'Adela, en el qual apareix un camp de civada,
	temps	Un temps present des d'on el protagonista recorda el seu dia especial amb l'Adela.

12. Fes-me petons	
Autor	Guillem Gisbert.
Estil	Romanticisme.
Tema	Trobar l'amor verdader.
Argument	Una noia que confessa el seu desig latent de trobar l'amor verdader de manera imprevista, aquella persona, encara desconeguda, que li faci petons, que s'enamori d'ella i que l'estimi de veritat. AMOR / IMPROVÍS / DESIG
Estructura	La cançó es compon de cinc estrofes, sense tornada.

Tècniques i recursos literaris	<p>Anàfora: tant el segon com el quart vers comencen amb la mateixa frase “<i>l fes-me petons, desconegut, fes-me petons</i>”. Així com a l’última estrofa es repeteix el vers “<i>però ho porto a dins, però ho porto a dins</i>” tres vegades.</p> <p>Encavalcament: una mateixa frase comença i acaba en dos versos diferents quan diu “<i>Agafa'm la mà i juguem al joc / De que podríem arreglar-ho tot...</i>”.</p> <p>Canvi de veu: malgrat que la protagonista de la cançó sigui una noia, sigui una figura femenina la que desitja trobar el seu gran amor, el seu príncep blau, algú, encara desconegut, que li faci petons; la cançó està cantada per una veu masculina, la qual dona més contundència a aquests anhels femenins.</p>	
Personatges	principals	La protagonista (una noia dolça i delicada, romàntica, il·lusa, somiadora, que porta un vestit brodat de flors, i desitja profundament trobar l’amor).
	secundaris	El desconegut que la protagonista espera trobar com a amor verdader (un home seductor, misteriós, bo i que fa petons).
Context espaciotemporal	espai	Lloc on la protagonista espera trobar el seu amor, a: <ul style="list-style-type: none"> - Multitud de gent (turba) - Places - Tavernes i bars
	temps	Un temps present.

13. Un directiu em va acomiadar

Autor	Guillem Gisbert.
Estil	Realisme.
Tema	Un acomiadament laboral.

Argument	<p>A partir del seu acomiadament laboral, el protagonista explora tot allò que podria haver fet i dit, però que mai ha fet ni dit perquè no ha tingut el valor de fer-ho, sempre ha assentit conformista.</p> <p>POR / FINAL / ACOMIADAMENT</p>
Estructura	<p>La cançó es compon de sis estrofes, sense tornada.</p>
Tècniques i recursos literaris	<p>Anàfora: es repeteix la frase <i>“I un directiu, un directiu, em va acomiadar”</i> a tall de tornada al final de la segona i la quarta estrofa.</p> <p>Encavalcament: una mateixa frase comença i acaba en versos diferents quan diu <i>“Quan vaig fer d’home respectable / Que entén que són coses que passen...”</i> i <i>“I aquest va ser el punt final / D’aquest vell conte al·lucinat”</i>.</p> <p>Metàfora: tota la tercera estrofa és una al·lució a tot allò que el protagonista podria haver fet envers la seva situació d’acomiadament: plantar cara al seu cap i discutir la seva decisió, però que no va fer perquè no va tenir el valor; així <i>“I hauria pogut frotre amb el peu la porta avall, cridar ‘he sentit que hem de parlar’”</i></p> <p>Lavors, a la quarta estrofa el mateix protagonista exposa un personatge imaginari per tal de personificar en si mateix l’actitud obedient que ell sempre té envers els altres, la qual fa que ell anteposi les necessitats i desitjos dels altres a les seves. Els versos diuen així <i>“Quan acceptava i assentia el senyor obedient que porto a dintre...”</i>.</p> <p>Per acabar la cançó, l’última estrofa adquireix un doble significat de tancament de la tretzena cançó i també de final del tercer disc de Manel, dient <i>“I aquest va ser el punt final”</i> referint-se al noi acomiadat, i <i>“I aquí s’acaba la funció”</i> remetent al final del disc.</p> <p>Paral·lelisme: s’utilitza la mateixa estructura gramatical en aquests versos <i>“Que ensenyarà potser als petits”</i> i <i>“I distraurà, esperem, als grans”</i>. Així com, al llarg de la cançó es repeteix l’estructura: <i>“I hauria pogut...”</i> com en els versos <i>“I hauria pogut frotre amb el peu la porta</i></p>

	<i>avall” i “l hauria pogut portar un barret ben divertit”.</i>	
Personatges	principals	El protagonista (un home covard, submís, conformista, obedient
	secundaris	El directiu que acomiada el protagonista. La secretaria de l'oficina.
Context espaciotemporal	espai	Una oficina de la setena planta d'un edifici on treballa el protagonista.
	temps	Un temps present des d'on el protagonista recorda el dia en què el van acomiadar.

Per acabar l'anàlisi literària, analitzo el cinquè disc de Manel, **PER LA BONA GENT**.

1. Canvi de paradigma	
Autor	Guillem Gisbert.
Estil	Realisme.
Tema	Un canvi de vida després d'un desentès amorós.
Argument	Després del seu desentès amorós, el protagonista decideix fer un canvi de vida radical i, d'aquesta manera, deixar enrere el passat amb la seva exparella i afrontar la separació com pugui des del seu desconsol. FINAL / AMOR / MELANGIA
Estructura	La cançó es compon de cinc tornades, incloent-hi la tornada repetida dues vegades (segona i quarta estrofa).
Tècniques i recursos literaris	<p>Al·literació: en el segon vers es repeteix reiteradament el so "ca", quan diu <i>"vaig sortir al carrer i vaig córrer cap a casa"</i>.</p> <p>Anàfora: es repeteixen les mateixes paraules a l'inici de diversos versos i estrofes. Tant la primera estrofa, com la tercera i la cinquena comencen amb la frase <i>"Amb el canvi de paradigma..."</i> i acaben amb aquests dos versos exactament iguals <i>"les bestieses que tu i jo havíem arribat a dir. Les bestieses que tu i jo havíem arribat a dir"</i>. Llavors, també es repeteix la preposició "de" a l'inici dels darrers tres versos d'aquestes tres estrofes.</p> <p>Així com, a la primera estrofa es repeteix dues vegades el vers <i>"Va ser eficaç, el foc"</i>.</p> <p>No cal dir, que a la tornada es repeteixen de manera igual tots els versos.</p> <p>Encavalcament: una mateixa frase comença i acaba en versos diferents quan diu <i>"M'agradava estar-me al pati amb la ràdio remugant / sobre la remor d'estàtues derrocades"</i>, <i>"Amb el canvi de</i></p>

	<p><i>paradigma van haver-me d'enterrar / en aquest ermot, amb cap nom a la placa" i "i darrere uns amics / que recordaven / les bestieses que tu i jo havíem arribat a dir".</i></p> <p>Metàfora: tant el títol de la cançó, com el primer vers de diverses estrofes, "canvi de paradigma", refereix al gir que ha pres la vida del protagonista.</p> <p>En la primera estrofa s'utilitza el foc i el seu simbolisme per tal de deixar clara l'actitud del protagonista envers la separació: que ell tan sols volia enviar pels aires els records i promeses compartides amb la seva parella. Llavors, el vers "<i>de les bestieses que tu i jo havíem arribat a dir</i>", podria referir-se als compromisos i plans de futur que tenia la parella quan estava eufòricament envaïda per l'enamorament.</p> <p>Personificació: s'atribueix la capacitat humana o animada d'educar a les bestieses que la parella havia arribat a dir, "<i>De les bestieses que tu i jo havíem arribat ... i es propagaven a l'horitzó ... i educaven l'interlocutor</i>".</p>	
Personatges	principals	El protagonista (un home afligit, melancòlic, dolgut per la seva separació amorosa, rumiador, profund).
	secundaris	L'exparella del protagonista.
Context espaciotemporal	espai	<p>Lloc indeterminat des d'on el protagonista canta aquesta cançó a la seva exparella, potser des del més enllà, com insinua l'última estrofa.</p> <ul style="list-style-type: none"> - El carrer - La casa de l'exparella - El pati - Un ermot on el protagonista és enterrat - Un lloc on fer un funeral
	temps	Un temps present des d'on el protagonista recorda el dia en què ho van deixar estar amb la seva parella.

2. Per la bona gent	
Autor	Guillem Gisbert (Amb un sàmler de Maria del Mar Bonet, de <i>l'Alenar</i> (1977).
Estil	Literatura contemporània.
Tema	La complexitat de l'ànima humana.
Argument	Una profunda reflexió de les fronteres que separen el bé del mal, de la complexitat de la naturalesa humana, i la dificultat per conèixer genuïnament una persona aparentment altruista en un món polaritzat. PERSONES / REFLEXIÓ / COMPLEXITAT
Estructura	La cançó es compon de nou estrofes, incloent-hi la tornada repetida tres vegades a la primera estrofa, la quarta i l'última.
Tècniques i recursos literaris	<p>Anàfora: diversos versos comencen amb les mateixes paraules. Per exemple, <i>"I és cert que no vaig fer-ho, no en seria capaç"</i> i <i>"i és cert que aquella nit no era a la ciutat"</i>; <i>"encara no he dit que m'inspiri una idea, que em mogui una gran convicció,"</i> i <i>"encara no saps si amb el meu pas pel món faig que sigui una mica millor"</i>; i a la penúltima estrofa quasi tots els versos comencen per <i>"Encara no"</i>.</p> <p>Encavalcament: una mateixa frase comença i acaba en versos diferents quan diu <i>"Aquí estic, en ple control dels meus instints, lluint / coartades que et contrastaran un parell d'amics"</i>, <i>"Conec l'argot de la comunitat, em trobaràs / dins d'una casa respectable, gaudint de ser estimat"</i> i <i>"Encaixo mans, domino els tons i arrufo el nas quan veig / comportaments que m'han semblat del tot inadequats"</i> entre d'altres.</p> <p>Interrogació retòrica: el protagonista fa múltiples preguntes que no esperen resposta literal ni directa quan diu <i>"I qui deu ser? On va, d'on ve? Què vol? Què té? I què carai li han explicat que li provoca aquests nivells d'hilaritat?"</i>.</p>

	<p>Metàfora: al llarg de la cançó el protagonista dona voltes a un mateix dilema moral: encara no sap si és bo, insinuant que no sap si pot considerar-se o no bona persona. Per fer-ho, repassa totes les seves accions, pensaments i opinions, i proposa historietes i batalletes explicant les eleccions que l'han portat fins avui dia.</p> <p>Oxímoron: es vinculen dos termes amb significats oposats per generar un nou sentit en el vers <i>"Mireu l'Innocent Malvat!"</i>.</p> <p>Paral·lelisme: s'empra la mateixa estructura sintàctica en aquests dos versos <i>"I és cert que no vaig fer-ho, no en seria capaç"</i> i <i>"i és cert que aquella nit no era a la ciutat"</i>.</p>	
Personatges	principals	El protagonista (un home rumiador, encertat, gentil i educat, certament indecís i reflexiu, sobretot, sobre si mateix).
	secundaris	L'Innocent Malvat. Una noia. Un soldat.
Context espaciotemporal	espai	El pis (d'una comunitat) del protagonista.
	temps	

3. Formigues	
Autor	Guillem Gisbert (amb versos del poeta Jacint Verdaguer).
Estil	Realisme.
Tema	Una plaga de formigues a casa.
Argument	El protagonista explica de manera detallada com un exèrcit de formigues ha envaït casa seva, principalment la cuina, fet que ha avivat la seva aversió als insectes.

	QUOTIDIANITAT / REPULSIÓ / FORMIGUES	
Estructura	La cançó es compon de set estrofes, incloent-hi la tornada repetida dues vegades: a la segona estrofa i a la penúltima.	
Tècniques i recursos literaris	<p>Encavalcament: una mateixa frase comença i acaba en versos diferents quan diu <i>“Baixí a Barcelona, / la perla amb què l’ona / enriquí fa segles / l’antic Principat”</i>, <i>“Vaig trobar-les un matí / sobre el marbre de la cuina”</i> i <i>“A l’esquerda d’on venien / vaig flitar un verí mortal / i, en tapar-ho bé amb massilla, / van sortir per la pica del bany”</i> entre d’altres.</p> <p>Metàfora: la primera estrofa es podria extrapolar a l’espècie humana, la qual va envair la natura fa molts anys, i s’ha anat expandint com una taca d’oli i, ara, alguns la consideren l’espècie dominant. Així com ho han fet les formigues a la casa del protagonista.</p> <p>Llavors, l’expressió literària “amb els dies fent setmanes” evidencia el pas del temps.</p> <p>Finalment, els dos últims versos: <i>“La Lògica no enganya, la Ciència ens porta aquí, n’empasso moltes més de les que puc pair”</i>, evoca el futur de l’espècie humana, la qual en un temps no gaire llunyà necessitarà consumir insectes (com les formigues) per tal d’alimentar-se.</p> <p>Símil: s’estableix una relació de semblança en els versos següents <i>“Una hermosa plana tinguí per bressol, com la vigatana no en veu altra el sol”</i>.</p>	
Personatges	principals	El protagonista (un home fart de tenir formigues a casa, que expressa la seva repugnància i fastig envers els insectes).
	secundaris	Les formigues (petites i emprenyadores).
Context espaciotemporal	espai	La casa del protagonista: la seva cuina (marbre de la cuina), el passadís i un dormitori.

	temps	Un temps present.
--	--------------	-------------------

4. Aquí tens el meu braç	
Autor	Guillem Gisbert.
Estil	Romanticisme.
Tema	El desig d'una vida d'inèrcia.
Argument	<p>Una persona que demana a crits poder funcionar per inèrcia i tenir una vida rutinària per tal de viure amb tranquil·litat, buscant la pausa i el repòs en aquells moments més agitats de la vida: preocupacions superficials.</p> <p>VIDA / DESIG / INÈRCIA</p>
Estructura	La cançó es compon de set estrofes i una frase final.
Tècniques i recursos literaris	<p>Anàfora: els primers dos versos d'algunes estrofes comencen amb la mateixa paraula: "inèrcia", per exemple aquests <i>"Inèrcia maca, on t'has amagat? Soc el senyor amb la rosa al trau, vinc net i perfumat"</i> o <i>"Inèrcia, estova'm les extremitats. Inèrcia, jo t'obeiré tu marca la velocitat"</i>.</p> <p>Encavalcament: una mateixa frase comença i acaba en diferents versos quan diu <i>"Joder Inèrcia, va, que només veure'm se'm deu notar / el temps que fa que porto aquí esperant"</i>.</p> <p>Hipèrbaton: s'altera l'ordre lògic de les paraules quan diu <i>"Pujats dalt de la tàpia els xavals espien el banquet dels grans"</i>.</p> <p>Interrogació retòrica: el protagonista fa preguntes que no esperen resposta directa ni literal quan diu <i>"Inèrcia maca, on t'has amagat?"</i> i també <i>"ai, Inèrcia maca, on t'has ficat?"</i>.</p>

	<p>Metàfora: els versos <i>“Inèrcia, injecta'm l'anestèsia, va, no veus que ho tinc tot preparat, aquí tens el meu braç. Inèrcia, estem parlant de quantitat, porta una dosi suficient per adormir elefants”</i> s'empren per exposar la predisposició del protagonista per tenir una vida plagada de rutines, sense lloc per a la improvisació.</p> <p>Llavors, els versos següents <i>“i penso en mi, i en el disc, i en amics que fa temps que no he vist i, tornant a casa, emeto un so que ningú sentirà, pujo a un ascensor i em preparo un sopar, ai, Inèrcia maca, on t'has ficat?”</i> expliquen les preocupacions que inunden la vida del protagonista i de les quals ell se'n vol despendre per mitjà d'una vida d'inèrcia.</p> <p>Personificació: al llarg de la cançó es tracta la inèrcia com a ésser animat (viu) o persona que té la capacitat per fer les coses pròpies d'aquests, per exemple quan es fa la pregunta <i>“Inèrcia maca, on t'has amagat?”</i> o diu <i>“Inèrcia, injecta'm l'anestèsia”</i>.</p>	
Personatges	principals	El protagonista (un home que anhela la rutina i la inèrcia. És passiu, previsible, acomodat i conservador, sense ganes de canvis que comportin grans preocupacions).
	secundaris	La inèrcia (a qui el protagonista canta la cançó). Una veïna que assaja un monòleg al balcó. Un grupet d'estudiants d'institut.
Context espaciotemporal	espai	La casa del protagonista i els carrers per on passeja.
	temps	Un temps present.

5. L'Adela i el marge

Autor	Guillem Gisbert.
Estil	Realisme.
Tema	Prendre riscos.

Argument	<p>L'Adela convida el protagonista i a nosaltres, els oients, a sortir de la nostra zona de confort, prendre riscos i explorar nous camins més enllà del marge ja delimitat.</p> <p>RISC / VALENTIA / CONFORT</p>	
Estructura	<p>La cançó es compon de sis estrofes molt breus.</p>	
Tècniques i recursos literaris	<p>Anàfora: els dos versos de la penúltima estrofa comencen amb les mateixes paraules <i>“I des de l'altra banda em va semblar sentir... I des de l'altra banda encara em va semblar sentir...”</i>.</p> <p>Encavalcament: una mateixa frase comença i acaba en versos diferents quan diu <i>“Cridava al paisatge: Darrere dels marges sempre hi ha un sender amb ombra / per caminar!”</i>.</p> <p>Metàfora: en el vers <i>“M'ho va dir l'Adela avançant cap al marge que delimitava el món habitat”</i>, aquest marge és aquell conjunt de limitacions i fronteres que ens autoimposem per mantenir-nos en la nostra zona segura, sense prendre cap mena de risc. I fent-ho, perdem un munt d'oportunitats meravelloses. Llavors, el següent vers <i>“Darrere dels marges sempre hi ha un sender amb ombra per caminar!”</i> deixa entreveure, que més enllà d'allò que ja està establert i limitat, hi ha moltes experiències que “surten de la norma” i que valen la pena viure.</p> <p>Personificació: s'atribueix una capacitat pròpia d'un humà o qualsevol altre ésser animat a un marge quan diu <i>“I vaig contemplar-la avançant cap al que fos que el marge tenia per oferir”</i>.</p>	
Personatges	principals	<p>L'Adela (una dona valenta, curiosa, rebel, atrevida i que no vol deixar corrompre's per la uniformitat i falta de coratge de la societat).</p> <p>El protagonista (un home temerari que admira profundament l'Adela però que no és prou valent per seguir els seus passos).</p>

	secundaris	La societat, en general.
Context espaciotemporal	espai	Una carretera, amb els marges als costats.
	temps	Un temps present des d'on el protagonista recorda un dia amb l'Adela.

6. Els entusiasmats	
Autor	Guillem Gisbert.
Estil	Romanticisme.
Tema	Un clam a vibrar i viure amb entusiasme.
Argument	<p>A través d'històries de segrestos i bandes organitzades a Barcelona, Manel evidencia que l'entusiasme és fonamental a la vida, però que, ull, s'ha de cultivar, ja que, a mesura que passen els anys, ja no és innat, sinó que s'ha de treballar per mantenir-lo viu.</p> <p>ENTUSIASME / TEMPS / MELANCOLIA</p>
Estructura	La cançó es compon de deu estrofes, incloent-hi una tornada repetida dues vegades a la primera i novena estrofa, i una altra a la quarta i setena estrofa.
Tècniques i recursos literaris	<p>Anàfora: múltiples versos comencen amb la mateixa paraula <i>“Aquí volem viure entusiasmats, aquí prenem focs que ens incendiïn la sensibilitat. Aquí triem viure entusiasmats, aquí prenem focs que ens incendiïn la sensibilitat”</i>.</p> <p>Encavalcament: una mateixa frase comença i acaba en versos diferents quan diu <i>“Si alguna cosa volem la meva gent i jo / no és servir d'exemple, no és tenir raó”</i>.</p> <p>Metàfora: l'enemic del qual parla la vuitena estrofa (<i>“L'enemic és molt llest i ens supera en recursos i en nombre, sap què vol i ho</i></p>

	<i>aconsegueix. L'enemic estiueja a primera línia de costa i no està fent presoners")</i> és la pulsó interna que tenim tots de caure en la rutina, la qual acostuma a guanyar al nostre entusiasme, ja que és més còmode i segura.	
Personatges	principals	Els components de Manel (els quals anhelan i expressen amb aquesta cançó que volen viure entusiasmats, volen assolir guanyar la batalla al temps i continuar pletòrics per la seva música).
	secundaris	Els veïns tristos del Putxet Els veïns sarcàstics de Badal Els veïns vençuts de La Creueta. Desconeguts entusiasmats que rodegen en Guillem Gisbert i el segresten.
Context espaciotemporal	espai	Els carrers i barris de Barcelona.
	temps	Un temps present i algunes analepsis de records del passat.

7. Amb un ram de clamídies	
Autor	Guillem Gisbert (amb un fragment de Lluís Llach).
Estil	Realisme.
Tema	Una història d'amor plena d'amargor.
Argument	Una historia d'amor, on les clamídies no són flors sinó la malaltia de transmissió sexual que el protagonista escampa a la Donya Elvira i, segurament, a moltes altres dones també. AMOR / MALALTIA / MELANCOLIA
Estructura	La cançó es compon d'onze estrofes i una frase final, incloent-hi la tornada repetida tres vegades.

<p>Tècniques i recursos literaris</p>	<p>Anàfora: múltiples versos comencen amb les mateixes paraules. Per exemple, el primer vers de la primera estrofa i de la segona “<i>Quan al club ja tancaven</i>” i “<i>Quan va anar a recollir-lo</i>”, les quals també comparteixen la mateixa frase com a tercer vers “<i>amb un ram de clamídies</i>”.</p> <p>Llavors, la novena estrofa i la desena comencen així “<i>Diu que ell és per la zona,</i>” i “<i>Diu que fa un parell de dies</i>”.</p> <p>A més, la darrera frase de la desena estrofa, “<i>i nens i nenes la seguien amagant-se rere els arbres</i>” es repeteix just al final de la cançó.</p> <p>No cal dir, que a la tornada es repeteixen exactament les mateixes paraules.</p> <p>Encavalcament: una mateixa frase comença i acaba en versos diferents quan diu “<i>Quan al club ja tancaven / el senyor seguia atent,</i>” i “<i>i un perfum de clamídia / sembla embriagar-ho tot...</i>”, “<i>i que intensa la pudor / d'aquell ram de clamídies</i>” i també “<i>fins que els peus fan mal o fins que / un ja no sent el món com gira</i>”.</p> <p>Metàfora: el ram de clamídies del qual es parla al llarg de la cançó no és pas un ram de flors, sinó que és una manera suau de nomenar la malaltia de transmissió sexual (ITS).</p> <p>Llavors, l'estrofa “<i>Ara tota una vida resta en un traster llogat on els rams de clamídies es panseixen, oblidats</i>”, fa referència a la vida de l'exparella, la qual es va separar i tot el que compartien va quedar en el no-res.</p> <p>Personificació: s'atribueix la capacitat de volar a un objecte no animat quan diu “<i>quan el ram de clamídies va poder enxampar al vol!</i>”.</p>	
<p>Personatges</p>	<p>principals</p>	<p>El protagonista (un home que té la malaltia de transmissió sexual de les clamídies. Ell és despreocupat, egoista i melancòlic).</p>
	<p>secundaris</p>	<p>Les dones a qui el protagonista ha transmès la</p>

		malaltia. Donya Elvira.
Context espaciotemporal	espai	Un club de nit. L'aeroport. Lloc on se celebra el casori. Un traster llogat. La plaça del poble.
	temps	Un temps present des d'on es relata la història del protagonista, la qual va començar ja fa temps.

8. Les restes	
Autor	Roger Padilla.
Estil	Literatura contemporània.
Tema	Una troballa arqueològica màgica.
Argument	Una faula de realisme màgic que relata una troballa arqueològica (restes d'un sarcòfag) sota la Plaça del Mercat. El cap d'obra ha trobat un objecte brillant amb un geni enorme a dins que li ha concedit un desig que es farà realitat. MÀGIA / DESIG / IMAGINACIÓ
Estructura	La cançó es compon de nou estrofes, l'última repetida dues vegades, sense tornada.
Tècniques i recursos literaris	Encavalcament: una mateixa frase comença i acaba en versos diferents quan diu " <i>però l'Ajuntament informa / que el jaciment podria incloure / peces de gran valor cultural</i> ", " <i>Tot i així, un testimoni que es manté en l'anonimat / està posant en dubte la versió oficial...</i> " o " <i>I si pogués tenir un superpoder / seria el de provocar a qui jo volgués</i> ". Personificació: s'atribueix la capacitat de tremolar, pròpia dels

	<p>humans o altres éssers animats, a un objecte: <i>“i l'objecte que brillava ha començat a tremolar”</i>.</p> <p>Polisíndeton: es repeteix de manera innecessària la conjunció “i” a la cinquena estrofa que diu així <i>“Li ha volgut treure la terra i l'ha fregat amb les mans i l'objecte que brillava ha començat a tremolar. I de dins n'ha sortit un geni enorme, i s'ha agenollat, i li ha dit amo, el que desitgis jo puc fer-ho realitat”</i>.</p>	
Personatges	principals	El cap d'obra (un home atent, treballador, manaire, independent i treballador).
	secundaris	El geni enorme que ha sortit de l'objecte brillant.
Context espaciotemporal	espai	La Plaça del Mercat on s'està construint un pàrquing i ara s'hi ha trobat un jaciment arqueològic.
	temps	Un temps present.

9. Tubs de ventilació	
Autor	Guillem Gisbert.
Estil	Literatura contemporània.
Tema	L'escapatòria de la monotonia.
Argument	<p>Una reflexió existencial per respondre a la tediosa i constant pregunta del públic: <i>en què s'inspira Manel per escriure les seves cançons?</i> Un grup que sempre busca i troba la manera de no apalancar-se en la monotonia.</p> <p>REFLEXIÓ / INSPIRACIÓ / ESCAPATÒRIA</p>
Estructura	La cançó es compon de quatre estrofes, incloent-hi la tornada repetida dues vegades al final.
Tècniques	i Anàfora: diversos versos comencen amb les mateixes paraules, per

recursos literaris	<p>exemple, a la primera estrofa i a la segona també, comencen amb la paraula “quan”, així: <i>“Quan tinc la certesa de saber què ve després. Quan m’esgoto d’encertar-ho dia a dia, mes a mes. Quan l’espectre del futur, el del present i el del passat”</i>.</p> <p>Llavors, en la tercera i quarta estrofa, múltiples versos comencen amb la preposició “en”, així <i>“en accessos foscos a parcs, en violes desafinades en oficis de funerals, en col·liris que em ceguen els ulls, en arengues de capitans, en uns peus que esquitxen massa en piscines municipals”</i>.</p> <p>Antítesi: es fa una contraposició significativa entre idees oposades en el vers <i>“Quan l’espectre del futur, el del present i el del passat”</i>.</p> <p>Encavalcament: una mateixa frase comença i acaba en versos diferents quan diu <i>“Quan l’espectre del futur, el del present i el del passat / em visiten desprenent un tuf clar d’unanimitat”</i>.</p> <p>Metàfora: els tubs de ventilació, dels quals es parla al llarg de la cançó, poden servir d’imatge de les vies d’escapament davant l’angoixa i l’asfíxia de la vida monòtona, de la rutina i de la falta d’inspiració i creativitat.</p> <p>En el vers <i>“Quan topo amb les parets massisses dels meus pensaments”</i>, les parets massisses són una representació dels embolics que té el protagonista al cap i que és incapaç d’evitar perquè són inherents als seus maldecaps.</p> <p>Paral·lelisme: es repeteix la mateixa estructura sintàctica i gramatical als dos últims versos de la cançó, ja que són els mateixos: <i>“i busco en llocs on, per ’nar bé, no hauria de buscar... I busco en llocs on, per ’nar bé, no hauria de buscar!”</i></p>	
Personatges	principals	El protagonista (un home disciplinat, reflexiu i imaginatiu, que podria simbolitzar el grup de Manel).
	secundaris	No n’hi ha.
Context	espai	Uns tubs de ventilació.

espaciotemporal	temps	Un temps present
------------------------	--------------	------------------

10. Boy Band	
Autor	Guillem Gisbert.
Estil	Literatura contemporània.
Tema	La història del grup Manel des de l'humor i la ironia.
Argument	<p>El grup Manel s'autoparodia i es desinhibeix per convertir-se irònicament en una de les típiques bandes de nois prefabricades i estereotipades, desprenent-se així de la seriositat i solemnitat que els ha acompanyat al llarg de la seva trajectòria i enrient-se d'ells mateixos.</p> <p>VANITAT / IRONIA / HUMOR</p>
Estructura	La cançó es compon d'onze estrofes, incloent-hi la tornada repetida quatre vegades, a l'inici i al final de la cançó i també entremig.
Tècniques i recursos literaris	<p>Anàfora: es repeteixen les mateixes paraules a l'inici de diversos versos quan diu "<i>Estic en una Boy Band. / Estic en una Boy Band. / Estic en una Boy Band</i>".</p> <p>Llavors, a la cinquena estrofa, dos dels quatre versos comencen de la mateixa manera, així "<i>Vaig pensar: seré com ell (no!), vaig pensar: seré millor</i>".</p> <p>Encavalcament: una mateixa frase comença i acaba en versos diferents quan diu "<i>Em llevaven melodies / que creuaven les parets,</i>", "<i>donya Elvira omplint la finca / de sarsueles i cuplets</i>", "<i>Un xaval de la placeta / feia boogie amb el cosí</i>" entre d'altres.</p> <p>Metàfora: la Boy Band de la qual parla la cançó és una representació del grup Manel, els protagonistes del qual reflexionen sobre si mateixos i se'n riuen de la seva banda.</p>

	<p>Metonímia: es designa un concepte (mercat) amb el nom d'un altre (els Encants), entre els quals s'estableix una relació de contigüitat, així <i>"un diumenge als Encants"</i>. Com també passa quan diu <i>"L'Àlex em va dur a La Boîte"</i>, la qual és una discoteca de Lleida.</p> <p>Personificació: es tracten les melodies d'éssers animats quan diu <i>"Em llevaven melodies que creuaven les parets"</i>, així com es personifiquen els adjectius en aquest vers <i>"busco un adjectiu alat"</i>.</p> <p>Símil: s'estableix una relació de semblança entre dos elements (jo i ell) en el següent vers <i>"Vaig pensar: seré com ell (no!)"</i>.</p>	
Personatges	principals	El protagonista, el Guillem Gisbert (un home irònic, bromista i reflexiu que forma part de la Boy Band).
	secundaris	La Donya Elvira. L'Àlex.
Context espaciotemporal	espai	Els Encants. La Boîte. Una placeta. Biblioteques plenes d'estudiants. Les terrasses i terrats.
	temps	Un temps present.

11. Les estrelles	
Autor	Guillem Gisbert (adaptació de la cançó de Janis Ian, "Stars").
Estil	Realisme.
Tema	El preu de la fama.
Argument	Un relat de l'evolució d'una estrella del pop amb el pas del temps, del seu ascens a la fama i també de la seva caiguda en l'oblit, de les

	<p>mirades curioses, els dubtes emprenyadors i els aplaudiments honestos i els forçats.</p> <p>REFLEXIÓ / FAMA / FINAL</p>
Estructura	<p>La cançó es compon de set estrofes, incloent-hi la tornada repetida dues vegades, una a la segona estrofa i l'altra a la cinquena.</p>
Tècniques i recursos literaris	<p>Anàfora: diversos versos comencen amb les mateixes paraules. Per exemple, <i>“Que tot plegat és decadent Que ja li toca a una altra gent... Que el propi nom se't faci estrany Que ets una ombra del passat Que mai vas veure els ulls”</i>.</p> <p>Encavalcament: una mateixa frase comença i acaba en versos diferents quan diu <i>“Però, perdoneu-me, avui us porto / El més cert que sé que hi ha”, “Després arriba algú dient / Que tot plegat és decadent / Que ja li toca a una altra gent...”</i> i <i>“Però mai sabran el mal que fa / Que el propi nom se't faci estrany”</i> entre d'altres.</p> <p>Metàfora: les estrelles de les quals parla la cançó són els i les artistes de pop que arriben a ser famosos i famoses. La frase de <i>“Les estrelles venen, van”</i> s'usa per evidenciar que res és per sempre, i molt menys la fama, la qual és completament passatgera i acaba desapareixent com els raigs del sol en acabar el dia. Quan diu <i>“N'hi ha que esclaten joves”</i>, mostra com les estrelles de pop són d'edats molt diverses, algunes coneixen la fama ben de ben joves i d'altres un cop ja s'han endinsat a l'adulthood. Després, el vers <i>“Que el propi nom se't faci estrany”</i> evidencia com, de vegades, les persones famoses es perden a si mateixes i arriben a no reconèixer-se quan escolten el seu nom, perquè s'han perdut, s'han deixat corrompre per la fama.</p> <p>Paral·lelisme: es repeteix la mateixa estructura gramatical en aquests dos versos <i>“La Janis Ian va explicar-la molt bé La Nina Simone va fer-ho millor encara!”</i>, i llavors, aquests altres tres són</p>

	<p>iguals <i>“I totes tenen (u!) una història! / I totes tenen una història! / I totes tenen una història!”</i>.</p> <p>Polisíndeton: es repeteix de manera innecessària la conjunció “i” en els versos següents <i>“I un és coronat. I un és destrossat. I un desapareix en el combat”</i> i <i>“I envelats de mala mort. I tots tenen una història”</i>.</p> <p>Símil: s’estableix una relació de semblança entre dos termes quan diu <i>“Les estrelles venen, van. Cremen ràpid o amb els anys i, com els últims raigs del sol, desapareixen”</i>.</p>	
Personatges	principals	Les estrelles de pop, en general (aquelles persones que aconsegueixen tocar la fama, experimenten la glòria, llavors es perden i no saben com trobar-se perquè ja han desaparegut).
	secundaris	No n’hi ha.
Context espaciotemporal	espai	Podria ser l’espai, si s’entenen les estrelles com a astres, però en realitat, com que refereix a estrelles del pop, podria tenir lloc a un escenari majestuós.
	temps	Un temps present.

12. El vell músic	
Autor	Guillem Gisbert (amb Jaume Sisa i conté una gravació de “Carabruta” de Gato Pérez).
Estil	Romanticisme.
Tema	La por al fracàs.
Argument	Un homenatge a Sisa que a més connecta amb la reflexió, plantejada a les dues caçons anteriors, sobre la fama, el futur i les preocupacions que aquest comporta, incloent-hi el temut fracàs.

	HOMENATGE / FRACÀS / FUTUR	
Estructura	La cançó es compon de dues estrofes, sense tornada.	
Tècniques i recursos literaris	<p>Anàfora: es repeteix la mateixa paraula (un) a l'inici d'aquests dos versos <i>“Un pagès tem la tempesta. Un actor, la tomacada.”</i></p> <p>Encavalcament: una mateixa frase comença i acaba en versos diferents quan diu <i>“El vell músic se'n recorda / —i va fer por— de la vegada / que dins d'un cargol de mar / no hi sentia cap onada”.</i></p> <p>Metàfora: la cançó en si és una imatge de la gran preocupació pel fracàs que envaeix tantes persones, des de pagesos fins a músics, actors, farsants i anticristos també. La por d'equivocar-se, de no fer-ho bé, de no ser suficient.</p> <p>Paral·lelisme: es repeteix la mateixa estructura gramatical en aquests versos <i>“Un actor, la tomacada. Els farsants, la Veritat. L'Anticrist, Terra Sagrada.”</i></p>	
Personatges	principals	El vell músic (un home gran, nostàlgic i melancòlic, amb un esperit viu).
	secundaris	Un pagès. Un actor. Els farsants. L'Anticrist.
Context espaciotemporal	espai	Una platja.
	temps	Un temps present.

3.2.4 Resultats

L'anàlisi literària del primer, tercer i cinquè disc evidencien alguns punts clau referents a la manera en què Manel escriu les lletres de les seves cançons.

Primerament, és important dir que malgrat que el Guillem Gisbert és el lletrista oficial de Manel i ha escrit la gran majoria de les lletres del grup, de vegades, Roger Padilla també treu el cap escrivint cançons com **Ai, Dolors** i **Dona Estrangera** al primer disc, **Imagina't un nen** al tercer disc i **Les restes** al cinquè disc.

A més, cal destacar que Manel es mou entre tres estils literaris dominants en les seves cançons: el realisme, com a **Captatio Benevolentiae** o a **Els guapos són els rars**, i el romanticisme, apreciable a la cançó **Mort d'un heroi romàntic** o també a **Fes-me petons**, que són els estils que prevalen, i també la literatura contemporània, eminent en cançons com **Boy Band**. L'ús recurrent d'aquests estils literaris dona pas a alguns dels temes més tractats pel grup català, com són el desig, la nostàlgia i la melancolia; així com la incertesa i els dubtes, la quotidianitat, i el final de les coses. Sobretot, però, l'amor, l'amor és el tema que brilla més en la discografia de Manel per la seva freqüent presència al llarg dels discs, un amor que se'ns presenta de totes formes i colors: l'amor propi, el de parella, el familiar, i el d'una bona amistat, també aquell que només és un desig, l'imaginari, l'impossible, el que hauria pogut ser però mai va ser, el fracassat, i l'oblidat també. Cançons com **En la que el Bernat se't troba**, **Nit freda per ser abril**, o **Canvi de paradigma** mostren l'ús repetit de l'amor com a tema troncal o secundari en les lletres de Manel. Ara bé, el quartet barceloní també sap trobar les paraules per parlar de la cara més fosca d'aquest màgic sentiment: el desamor, com ho fa a **Ja era fort** o també a **Desapareixiem lentament**, on es relata un amor que s'apaga a poc a poc, arribant així al seu final inexorable.

Per continuar, a nivell d'estructura no es pot establir un patró concret que s'apliqui a totes les cançons del grup, ja que Manel escriu de formes diverses incloent la narrativa, el diàleg, i el discurs, les quals combina i interrelaciona al llarg de la seva discografia. A més, tampoc s'estableix un model específic referent al nombre d'estrofes emprades a cada cançó, sinó que simplement n'hi ha algunes de més llargues, com **Corrandes de la parella estable**, que d'altres, com **El vell músic**.

Seguidament i ja entrant en la part més literària d'aquesta anàlisi, algunes de les tècniques i recursos literaris més utilitzats per Manel a l'hora d'escriure les seves cançons són l'anàfora, la qual apareix a pràcticament totes les lletres, com per exemple a **Imagina't un nen**, **Fes-me petons** i **Les estrelles**. Llavors, la figura retòrica d'encavalcament també pren especial rellevància en el sentit que, com que Manel escriu majoritàriament en narrativa, a l'hora de passar els textos a cançons i musicar-los, necessita tallar algunes frases i posar-la en versos diferents, formant poemes musicals, i fent imprescindible així l'ús de l'encavalcament. Alguns exemples on això succeeix són a les cançons de **Roma**, **Ceràmiques Guzmán** o **Formigues**, entre moltes d'altres. A més, també tenen una presència significativa les metàfores, personificacions i símls, les quals aporten un valor afegit a les cançons i permeten a l'oient entendre i connectar més profundament amb el seu missatge, crear-se una imatge mental de la història que Gisbert explica, o buscar dins el seu cap, o el cor, aquell record que es desperti en sentir les melodies i paraules de les cançons del grup.

Com que totes les cançons de Manel expliquen una història o una situació, diferents personatges, tant principals com secundaris, entren en escena i prenen un rol concret a la seva cançó. La gran majoria d'aquests personatges tenen la seva pròpia cançó i en són els únics protagonistes, és a dir, que només apareixen en la seva història en concret. En canvi, és curiós com algun altre personatge apareix en diverses cançons d'àlbums diferents; com ho fa l'Adela, que forma part de **Quin dia feia, amics...**, on n'és la protagonista, també de **Vés, bruixot!**, com a personatge secundari, i reapareix al cinquè disc protagonitzant de nou la narrativa de la cançó **L'Adela i el marge**.

Continuant amb el context de les lletres de Manel, cal parlar també del marc espaciotemporal on esdevenen veraces, el qual és possible i genuí gràcies a les acurades descripcions dels espais i atmosferes que permeten imaginar-se i projectar un lloc concret on situar la trama.

Per acabar, és important dir que Manel juga molt amb els canvis de temps, fent un ús precís de l'analepsi per tornar al passat i la prolepsis per intuir un futur.

En poques paraules, Manel recorre de manera virtuosa a la literatura per tal d'elaborar lletres de cançons complexes, profundes i honestes, unes lletres que fàcilment connecten amb la gent perquè són properes, són quotidianes i, potser, fins i tot, algunes són reals.

3.3 Anàlisi lingüística

3.3.1 Introducció

Conèixer què és l'anàlisi lingüística permet fer una millor recollida de dades.

Així doncs, l'anàlisi lingüística és aquella disciplina que se centra en l'estudi i la descripció sistemàtica de les estructures, les propietats i el funcionament del llenguatge. L'objectiu principal de l'anàlisi lingüística és comprendre com funciona el llenguatge a diferents nivells, per això aborda diverses àrees d'una obra literària: des de la semàntica (l'estudi del significat de les expressions lingüístiques: el llenguatge); la gramàtica, incloent-hi la morfologia (l'estudi de les normes que regeixen la flexió, la composició i la derivació de les paraules, així doncs, l'estudi de les formes i estructures de les paraules) i la sintaxi (l'estudi de les estructures de les frases i les seves relacions, explorant l'ordre i la relació de les paraules i sintagmes en l'oració, així com les funcions que compleixen); la pragmàtica (l'estudi del llenguatge en el context i la seva relació amb els usuaris i circumstàncies de la comunicació); i la fonètica (part de la lingüística que estudia els sons de les lletres i les paraules en conjunt).

En el present treball, les obres literàries a les quals s'aplicarà l'anàlisi lingüística seran les lletres de les cançons de Manel.

Principalment, em centraré en dos aspectes clau per a elaborar l'anàlisi lingüística d'aquests dos discos: en primer lloc, les paraules més repetides en totes les cançons i la freqüència en què apareixen; i, en segon lloc, el tipus de paraules més repetides, la seva freqüència de repetició, i les paraules concretes que apareixen múltiples vegades.

Cal remarcar que he optat per fer l'anàlisi lingüística de dos dels cinc discs de Manel: el segon disc, **10 milles per veure una bona armadura** (2011); i del quart disc, **Jo competeixo** (2015). D'aquesta manera l'anàlisi lingüística és rica i minuciosa i, a més, es complementa amb l'anàlisi literària, explicada prèviament, del primer, tercer i cinquè disc.

Per tal de fer l'anàlisi lingüística, des d'una metodologia inductiva, recorro a taules de valors que evidencien la freqüència de repetició de les paraules en les lletres de Manel, així com a alguns gràfics i quadres explicatius.

3.3.2 Instrument de recollida de dades

Per analitzar lingüísticament les lletres de les cançons de Manel del segon disc i del quart, primer treballo individualment cada cançó estudiant-ne tres aspectes fonamentals: la persona en què està escrita la cançó (primera, segona, o tercera, i singular o plural), el registre lingüístic de la cançó i, finalment, l'ús o no de pronoms febles. He decidit no tenir en compte els pronoms reflexius en aquesta anàlisi, ja que acostumen a aparèixer en tota mena de text, doncs, no aporten cap informació destacada. Els altres pronoms, però, sí que els he tingut en consideració.

Un cop acabat l'estudi específic de cada cançó, treballo les dades de totes les cançons d'un mateix disc en conjunt, mitjançant l'anàlisi de corpus amb AntConc. Aquesta eina em permet calcular, de manera sistemàtica, les paraules més repetides i la seva freqüència de repetició en les lletres de Manel, tot ordenant-les de paraules més repetides a menys.

A partir d'aquí, jo estudio la classe de paraula (nom, pronom, adjectiu, verb, determinant, preposició, conjunció, adverbi, interjecció) dels mots més repetits i n'extrec conclusions. Finalment, organitzo aquestes dades en una taula de freqüències per tal de poder-les classificar i elaborar gràfics clarificadors per tal de resumir els resultats de manera fàcil d'entendre.

Repeteixo exactament el mateix procediment amb les cançons del segon disc i després amb les del quart disc.

Aquest és el model de taula que he creat per analitzar lingüísticament cada cançó i el qual he aplicat a totes les cançons del segon i quart disc de manera uniforme.

(número de cançó). TÍTOL	
Persona	
Registre lingüístic	
Ús o no de pronoms	

I aquesta és l'eina informàtica que he utilitzat per fer l'anàlisi de corpus del segon i el quart disc de Manel: [AntConc](#).

També he fet servir els gràfics que facilita el Full de Càlcul per presentar els resultats obtinguts.

3.3.3 Anàlisi lingüística de les cançons de Manel

Per començar l'anàlisi lingüística, treballa primer el segon disc de Manel, **10 MILLES PER VEURE UNA BONA ARMADURA**.

1. Benvolgut	
Persona	Primera persona del singular.
Registre lingüístic	Estàndard.
Ús o no de pronoms	Sí.

2. La cançó del soldadet	
Persona	Tercera persona del singular.
Registre lingüístic	Literari.
Ús o no de pronoms	Sí.

3. El gran salt	
Persona	Primera persona del singular.
Registre lingüístic	Estàndard.
Ús o no de pronoms	Sí.

4. Boomerang	
Persona	Primera persona del plural.
Registre lingüístic	Col·loquial.
Ús o no de pronoms	Sí.

5. La bola de cristall	
Persona	Primera persona del singular.
Registre lingüístic	Literari.
Ús o no de pronoms	Sí.

6. Aniversari	
Persona	Primera persona del singular.
Registre lingüístic	Literari.
Ús o no de pronoms	No.

7. Flor groga	
Persona	Primera persona del plural.
Registre lingüístic	Col·loquial.
Ús o no de pronoms	No.

8. Criticarem les noves modes de pentinats	
Persona	Primera persona del singular.
Registre lingüístic	Literari.
Ús o no de pronoms	Sí.

9. El Miquel i l'Olga tornen	
Persona	Primera persona del plural.
Registre lingüístic	Estàndard.
Ús o no de pronoms	Sí.

10. Deixa-la, Toni, deixa-la	
Persona	Primera persona del plural.
Registre lingüístic	Literari.
Ús o no de pronoms	No.

Per acabar, analitzo lingüísticament el quart disc de Manel, **JO COMPETEIXO**.

1. Les cosines	
Persona	Tercera persona del singular.
Registre lingüístic	Col·loquial.
Ús o no de pronoms	Sí.

2. Cançó del dubte	
Persona	Primera persona del singular i segona del singular.
Registre lingüístic	Estàndard.
Ús o no de pronoms	Sí.

3. Arriba l'alba a Sant Petersburg	
Persona	Tercera persona del singular.
Registre lingüístic	Estàndard.
Ús o no de pronoms	Sí.

4. La serotonina	
Persona	Primera persona del singular.
Registre lingüístic	Col·loquial.
Ús o no de pronoms	No.

5. Temptacions de Collserola	
Persona	Primera persona del singular.
Registre lingüístic	Estàndard.
Ús o no de pronoms	Sí.

6. M'hi vaig llançar	
Persona	Primera persona del singular.
Registre lingüístic	Col·loquial.
Ús o no de pronoms	Sí.

7. L'espectre de Maria Antonieta	
Persona	Tercera persona del singular.
Registre lingüístic	Estàndard.
Ús o no de pronoms	Sí.

8. BBVA	
Persona	Tercera persona del plural.
Registre lingüístic	Col·loquial.
Ús o no de pronoms	Sí.

9. Sabotatge	
Persona	Segona persona del singular.
Registre lingüístic	Col·loquial.
Ús o no de pronoms	Sí.

10. Avança, vianant	
Persona	Primera persona del singular.
Registre lingüístic	Col·loquial.
Ús o no de pronoms	No.

11. Jo competeixo	
Persona	Primera persona del singular.
Registre lingüístic	Col·loquial.
Ús o no de pronoms	Sí.

3.3.4 Resultats

Amb l'anàlisi específica de cada cançó, s'evidencia la tendència de Manel a escriure les seves cançons en primera persona, sigui del singular o del plural, potser per donar aquest toc més realista i proper a les seves lletres, potser per connectar de manera més honesta i genuïna amb el seu públic, o simplement, potser perquè els hi és més senzill així. També cal dir que, en la gran majoria de cançons de Manel no s'empra una única persona, sinó que se'n combinen de diferents simultàniament, sigui la primera, la segona o la tercera, tant en singular o en plural; tot i així, a l'anàlisi lingüística que jo he fet, tan sols he mencionat la persona que predomina en tota la cançó. Segurament aquesta manera de combinar les persones en què Manel escriu les seves cançons, s'usa per donar dinamisme a la lletra.

Per continuar, a nivell de registre lingüístic, l'estudi de les cançons del segon disc i del quart desvela que el registre més utilitzat acostuma a ser un registre estàndard o col·loquial que els permet connectar amb el seu públic, sempre, però, amagant un regust literari en la profunditat dels seus missatges i l'ús selecte de determinades paraules. Per això, considero que la naturalitat i quotidianitat que tant caracteritza Manel és fruit del registre lingüístic que fan servir habitualment a l'hora d'escriure les seves cançons, segurament, com a resultat de la manera en què es comuniquen en el seu dia a dia.

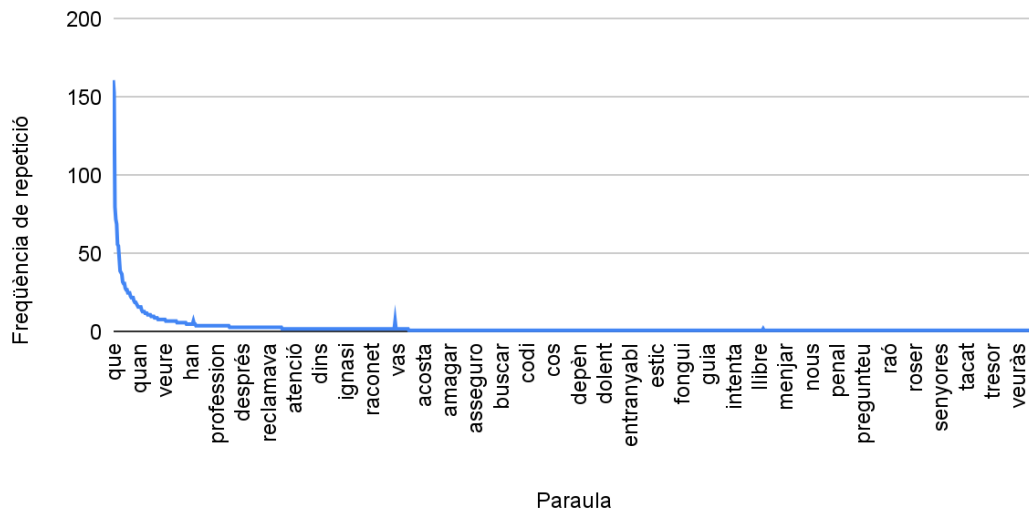
Finalment, és important destacar que Manel sempre fa servir els pronoms febles adequadament en les seves cançons, no en falten en cap de les seves lletres, així com sí que passa en temes d'altres grups musicals catalans.

Seguidament, i gràcies a l'anàlisi de corpus que he realitzat mitjançant l'eina informàtica d'AntConc, he pogut estudiar les freqüències de repetició de les paraules més fetes servir per Manel en les seves lletres; llavors, n'he estudiat la classe de paraula.

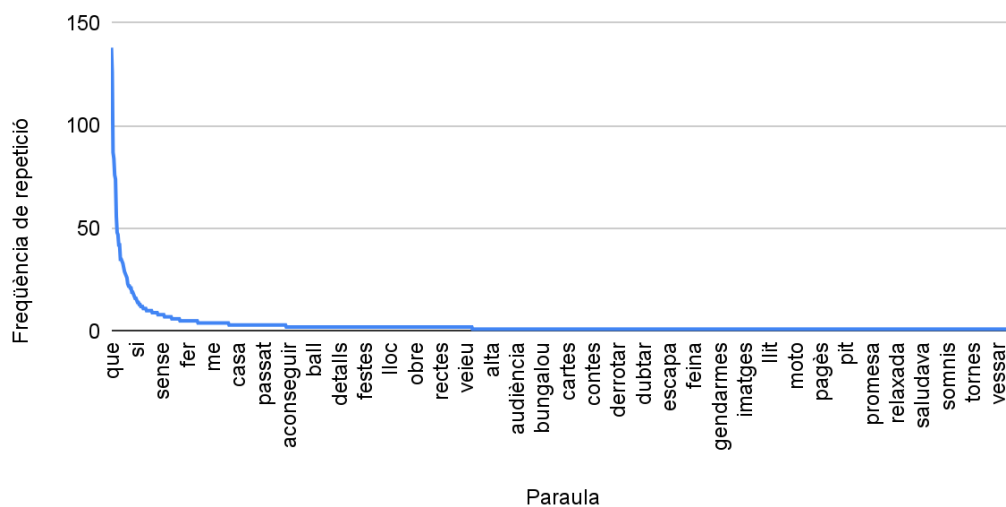
D'aquesta manera he arribat a la conclusió que les paraules més repetides per Manel no tenen significat lèxic, no diuen res; un fet que acostuma a passar en l'anàlisi lingüística de qualsevol corpus lingüístic català (i de qualsevol altra llengua). Per aquest motiu, les primeres paraules malgrat ser les que es repeteixen més, no aporten cap mena d'informació rellevant al treball perquè no tenen significat lèxic. Per això, aquest fenomen comunament dona lloc a una gràfica d'aquest estil: on les primeres paraules es repeteixen amb una freqüència molt elevada, des de deu fins a cent seixanta-una vegades, mentre que la resta, que suposen la major part del corpus lingüístic estudiat, tan sols apareixen d'una a nou vegades.

En conseqüència, els gràfics obtinguts a partir de les freqüències de repetició de totes les paraules tenen una forma similar al segon disc i al quart: de funció exponencial inversa, així:

Freqüència de repetició de les paraules del segon disc de Manel (sense lematització).

Freqüència de repetició de les paraules del quart disc de Manel (sense lematització).

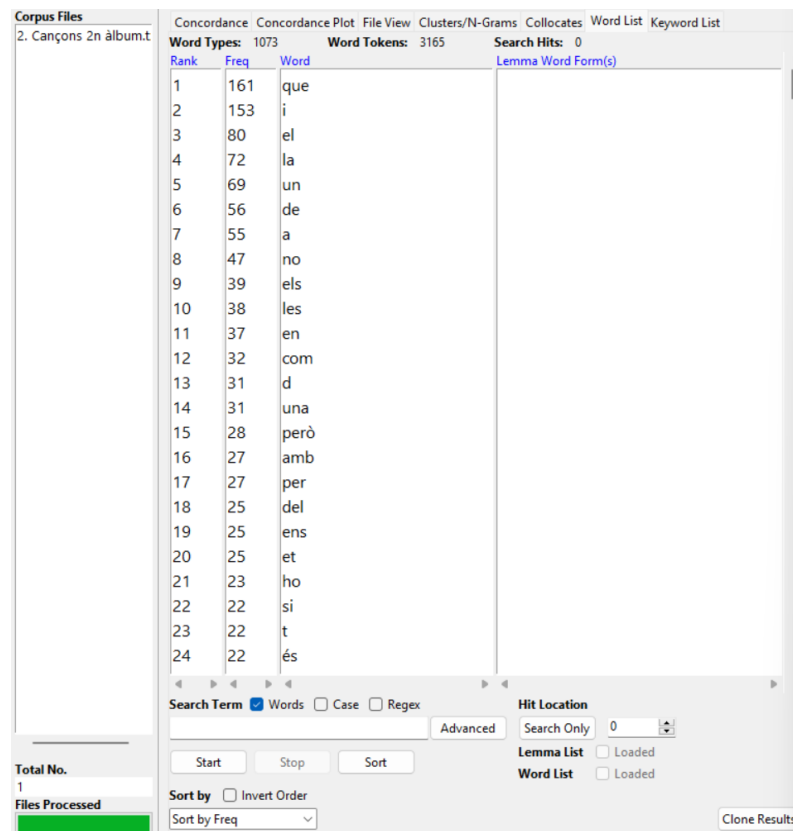

Un cop analitzats els gràfics, se'n desprèn que algunes de les paraules més repetides en el segon i el quart disc de Manel són: *que, i, el, la, un, a, de (d'), no, els,*

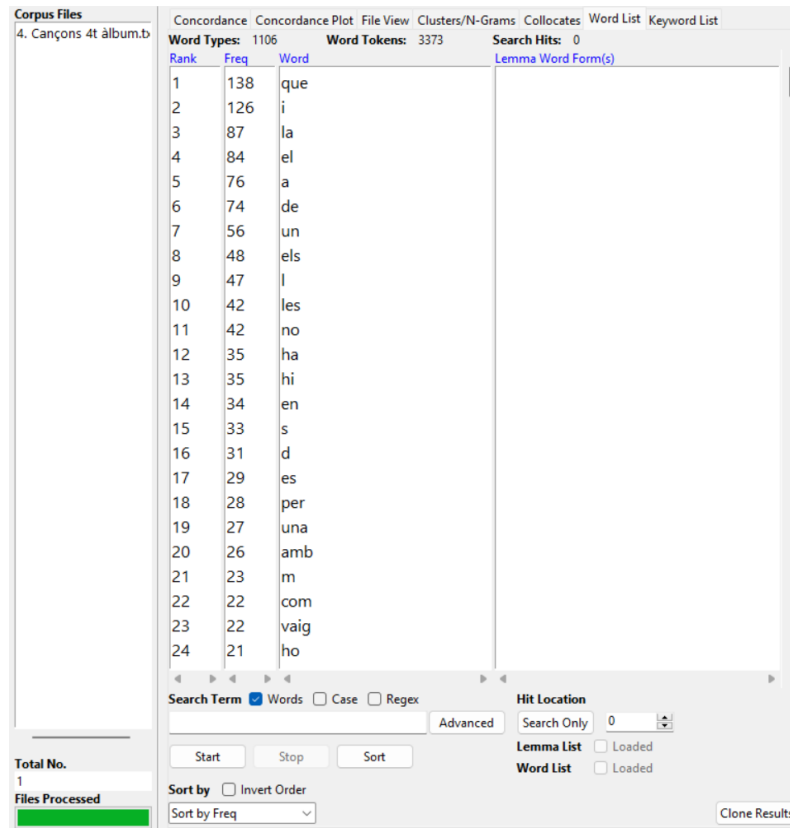
les, en com, una, però, hi. Totes elles, com he apuntat abans, són buides de significat lèxic.

Per continuar, adjunto dues captures de pantalla del programa AntConc aplicat primer al corpus lingüístic format per les cançons del segon disc i llavors, aplicat al corpus lingüístic del quart disc. Aquestes imatges mostren una taula de valors que permet veure les vint-i-quatre paraules més repetides i la freqüència en què apareixen a les lletres de Manel del segon disc i del quart.

Rank	Freq	Word
1	161	que
2	153	i
3	80	el
4	72	la
5	69	un
6	56	de
7	55	a
8	47	no
9	39	els
10	38	les
11	37	en
12	32	com
13	31	d
14	31	una
15	28	però
16	27	amb
17	27	per
18	25	del
19	25	ens
20	25	et
21	23	ho
22	22	si
23	22	t
24	22	és

Captura de pantalla del programa AntConc aplicat al segon disc de Manel.

Captura de pantalla del programa AntConc aplicat al quart disc de Manel.

Ara bé, tant les taules de valors com els gràfics fan evident que les paraules més repetides no tenen significat lèxic i, per tant, no aporten cap mena d'informació destacada per al meu treball.

Així doncs, per resoldre aquesta petita problemàtica de no trobar paraules amb significat lèxic als primers llocs de la classificació, he hagut de llegir tota la llista de paraules que apareixen al segon disc i al quart respectivament fins arribar a la primera paraula amb significat lèxic.

Aquesta paraula és, en el segon disc, el verb ser conjugat: *és*, la qual apareix un total de vint-i-dues vegades al llarg del disc de Manel. I en el quart disc és la paraula *vaig*, conjugada del verb anar, la qual també es repeteix un total de vint-i-dues vegades. Ambdues paraules es troben en una posició força elevada de la classificació, *és* a la vint-i-quatrena, i *vaig* un lloc abans, a la posició vint-i-tresena. Així:

Segon disc de Manel: <i>10 milles per veure una bona armadura.</i>	Quart disc de Manel: <i>Jo competeixo.</i>
--	--

Rank	Freq	Word	Rank	Freq	Word
20	25	et	19	27	una
21	23	ho	20	26	amb
22	22	si	21	23	m
23	22	t	22	22	com
24	22	és	23	22	vaig
25	20	ja	24	21	ho
26	19	fer	25	21	però
27	19	l	26	19	al
28	18	em	27	19	més

Captures del programa AntConc amb la primera paraula amb significat lèxic de cada disc marcada.

A més, a mesura que avançava en l'anàlisi de corpus, ha sorgit un altre problema: totes les paraules amb variació morfològica (de gènere, de nombre, o de conjugació verbal) es compten com a paraules diferents i, conseqüentment, la freqüència que indica el programa d'AntConc no és exacta ni realista. És a dir, cada forma flexionada d'un verb es compta com a una paraula diferent, malgrat formar part d'aquest. Això mateix passa amb els noms en singular i plural, i els adjectius en masculí i femení, singular i plural.

Ara bé, només hi ha una solució per saber el nombre de vegades que s'utilitza un verb independentment de la seva flexió o un nom o adjectiu sense tenir en compte el gènere i el número en què es presenta, i aquesta solució requereix un procés computacional del text més complex que l'usat inicialment per fer l'anàlisi lingüística general amb AntConc.

Per dur a terme aquest procés computacional, he hagut de lematitzar tot el corpus lingüístic del segon disc i després del quart, és a dir he hagut de relacionar cada paraula amb la seva forma no marcada, això és la seva forma canònica o lema (la forma en què apareix al diccionari, sense flexionar ni conjugar). El lema dels verbs és l'infinitiu mentre que el dels noms i els adjectius és la forma singular masculina.

Amb un corpus lematitzat, el càlcul de freqüències és diferent de l'inicial, ja que aquest té en compte totes les aparicions verbals flexionades i conjugades com a una única paraula, sota un mateix lema, independentment de la seva flexió i conjugació. El mateix passa amb els noms i adjectius. Així, el recompte de paraules i la seva freqüència de repetició en els àlbums de Manel és, ara sí, ajustada a la realitat.

Consegüentment, les paraules més repetides passen a ser, en el segon disc de Manel, *10 milles per veure una bona armadura*: l'article determinat *el* (incloent-hi *el, la, els, les*), la conjunció *que*, la conjunció *i*, l'article indeterminat *un* (incloent-hi *un, una, uns, unes*), la preposició *de*, la preposició *a*, el verb *ser* (i les seves variants conjugades), el verb *fer* (i les seves variants conjugades), l'adverbi de negació *no* i, en el desè lloc, el verb *anar* (i les seves variants conjugades). Per la seva banda, les paraules més repetides del quart disc, *Jo competeixo*, són molt semblants a les del segon disc, de fet, la gran majoria coincideixen. Aquestes paraules són: en primer lloc, l'article determinat *el* (incloent-hi *el, la, els, les*), després la conjunció *que*, la conjunció *i*, i l'article indeterminat *un* (incloent-hi *un, una, uns, unes*) seguint exactament el mateix ordre que en el segon disc. Llavors, en cinquè lloc, hi ha la preposició *a*, la preposició *de*, el verb *haver* (i les seves variants conjugades), el pronom feble *se*, el verb *ser* (i les seves variants conjugades), i en desena posició, el verb *anar* (i les seves variants conjugades).

Les freqüències de repetició d'aquestes paraules es mostren a continuació en les captures de pantalla adjuntades, on també apareixen les paraules més repetides a partir de la desena posició.

A ambdues imatges s'hi poden diferenciar quatre columnes: el Rank, que indica la posició de cada paraula, el qual va estretament lligat a la segona columna, la Freq (de freqüència), que indica les vegades que s'ha repetit un lema i, per tant, que determina la posició al Rank. Llavors, la tercera columna que es diu Lemma (de lema), la qual fa referència al lema, és a dir, a la forma en què una paraula apareix al diccionari, sense flexionar ni conjuguar. I, finalment, la quarta columna sota el nom de Lemma Word Form(s), on apareixen totes aquelles formes flexionades i conjugades que s'inclouen dins d'un mateix lema. D'aquesta manera:

Corpus Files

2. Cançons 2n àlbum.t

Concordance Concordance Plot File View Clusters/N-Grams Collocates Word List Keyword List

Lemma Types: 843 Lemma Tokens: 3165 Search Hits: 0

Rank	Freq	Lemma	Lemma Word Form(s)
1	229	el	el 80 els 39 la 72 les 38
2	161	que	que 161
3	153	i	i 153
4	102	un	un 69 una 31 unes 1 uns 1
5	56	de	de 56
6	55	a	a 55
7	55	ser	era 3 eren 1 ets 6 serà 2 seràs 3 seré 4 s
8	48	fer	fa 2 faig 2 fan 1 faran 3 farem 2 farà 3 f
9	47	no	no 47
10	37	anar	anat 2 anem 8 aneu 2 anirà 1 aniré 2 va
11	37	en	en 37
12	37	haver	ha 11 haguem 1 haguessin 1 haguéssin
13	32	com	com 32
14	31	d	d 31
15	28	però	però 28
16	27	amb	amb 27
17	27	per	per 27
18	26	estar	estan 1 estar 3 estaràs 2 estaré 1 estava
19	25	del	del 25
20	25	ens	ens 25
21	25	et	et 25
22	23	ho	ho 23
23	22	si	si 22
24	22	t	t 22

Search Term Words Case Regex

Hit Location Search Only 0

Lemma List Loaded

Word List Loaded

Total No. 1

Files Processed

Sort by Invert Order

Sort by Freq

Clone Results

Captura de pantalla del programa AntConc aplicat al corpus lingüístic lematitzat del segon àlbum de Manel i amb les deu paraules més repetides marcades amb vermell.

Corpus Files
4. Cançons 4t àlbum.b

Concordance Concordance Plot File View Clusters/N-Grams Collocates Word List Keyword List

Lemma Types: 875 Lemma Tokens: 3373 Search Hits: 0

Rank	Freq	Lemma	Lemma Word Form(s)
1	261	el	el 84 els 48 la 87 les 42
2	138	que	que 138
3	126	i	i 126
4	94	un	un 56 una 27 unes 1 uns 10
5	76	a	a 76
6	74	de	de 74
7	73	haver	ha 35 hagi 3 hagut 1 han 3 has 7 haura
8	73	se	es 29 s 33 se 11
9	63	ser	era 8 ets 6 fossin 1 ser 4 serà 1 seràs 1
10	61	anar	anar 1 anem 5 aneu 1 anirà 2 va 13 vaç
11	47	l	l 47
12	42	no	no 42
13	37	fer	fa 6 fan 3 farem 1 faré 1 fas 11 feia 3 fe
14	35	hi	hi 35
15	34	en	en 34
16	31	de	d 31
17	28	del	del 14 dels 14
18	28	per	per 28
19	27	me	m 23 me 4
20	27	saber	saber 2 sabeu 3 sabia 1 sabien 4 sabria
21	26	amb	amb 26
22	22	com	com 22
23	21	dir	deien 5 dir 7 diu 7 diuen 1 dius 1
24	21	ho	ho 21

Search Term Words Case Regex Hit Location Search Only 0

Start Stop Sort

Sort by Invert Order Sort by Freq

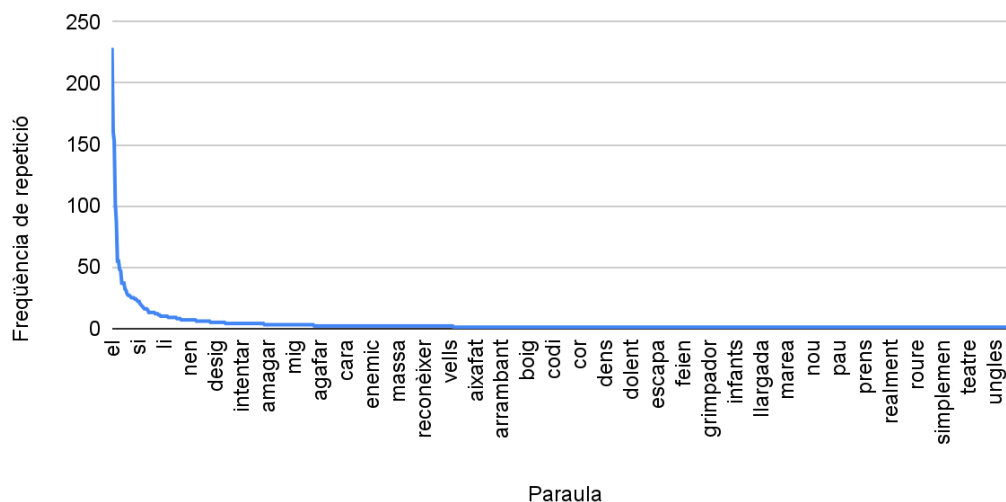
Lemma List Loaded Word List Loaded

Total No. 1
Files Processed

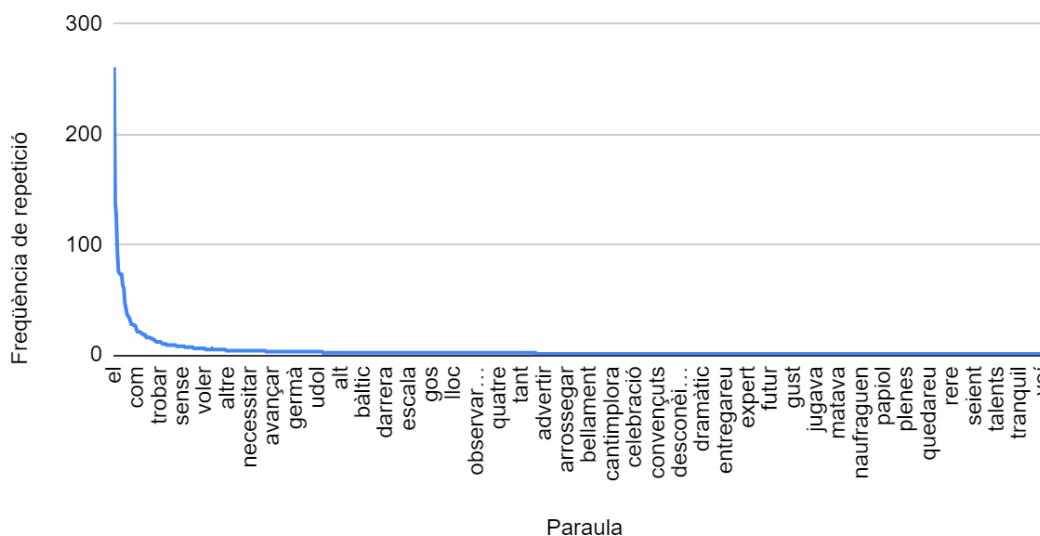
Captura de pantalla del programa AntConc aplicat al corpus lingüístic lematitzat del quart àlbum de Manel i amb les deu paraules més repetides marcades amb vermell.

Aquestes mateixes dades que he obtingut amb el programa AntConc, les he plasmat també en dos gràfics, els quals s'assemblen molt als inicials, però ara, amb la lematització dels corpus lingüístics, varien lleugerament, ja que les freqüències de repetició de les paraules són més elevades, fins a arribar a un valor de dos-cents seixanta-u la més alta, sota l'article determinat *el*.

Frequència de repetició de les paraules del segon disc de Manel (amb lematització).

Frequència de repetició de les paraules del quart disc de Manel (amb lematització).

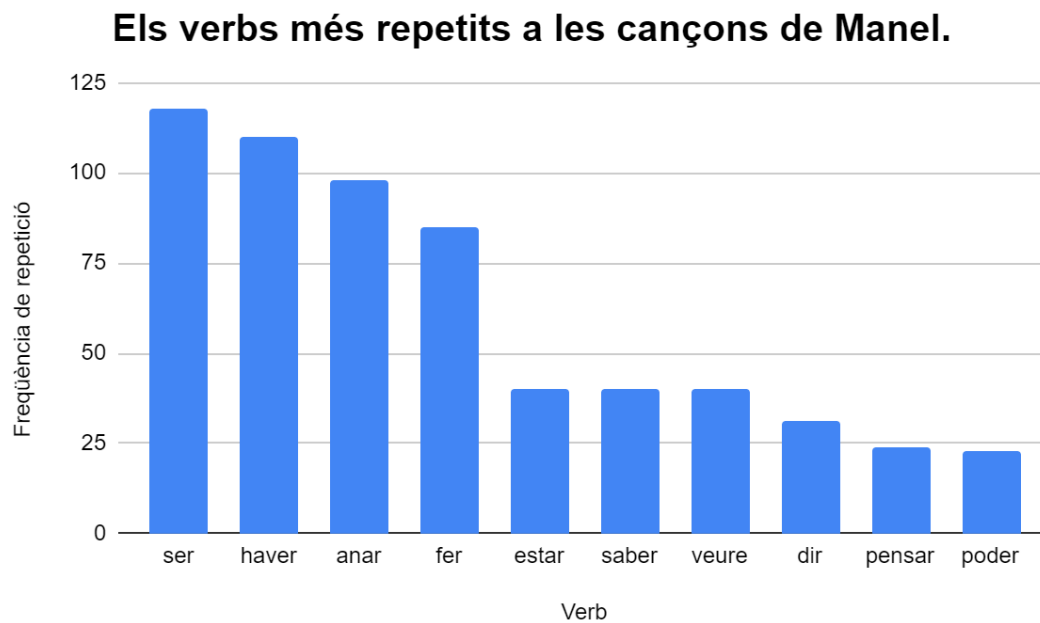

Per acabar l'anàlisi i interpretació dels resultats de l'estudi lingüístic de les cançons de Manel, he treballat exclusivament amb les paraules amb significat lèxic més repetides, ja que són les que veritablement aporten informació rellevant per al present estudi.

Malgrat que anteriorment ja he buscat la paraula amb significat lèxic més repetida a cada disc, ara cerco específicament els verbs, els adjectius i els noms més repetits en el segon disc i el quart en conjunt.

Per fer-ho, rellegeixo la llista de paraules lematitzades de cada disc i per ordre de la classificació (de més a menys repetides), selecciono els verbs, els adjectius i els noms amb una freqüència de repetició més elevada, per separat. Seguidament, ordeno les dades obtingudes en taules de valors per, llavors, elaborar gràfics a partir d'aquestes.

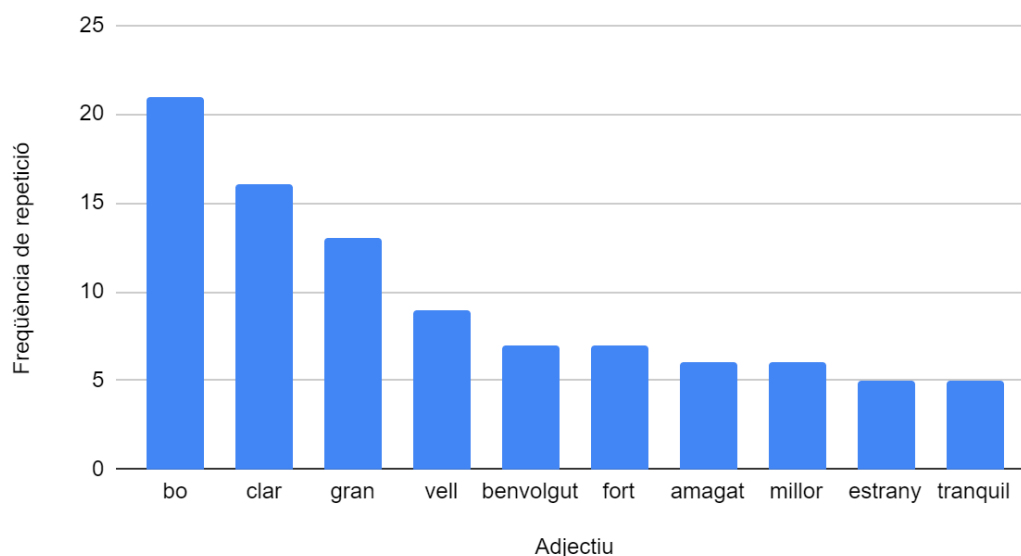
En primer lloc, els deu verbs que Manel empra més comunament en les seves cançons són: *ser, haver, anar, fer, estar, saber, veure, dir, pensar* i *poder*.

Per continuar, els deu adjectius més repetits en les lletres de Manel són: *bo, clar, gran, vell, benvolgut, fort, amagat, millor, estrany, i tranquil*. També s'inclouen aquí totes les variants de gènere i número d'aquests adjectius.

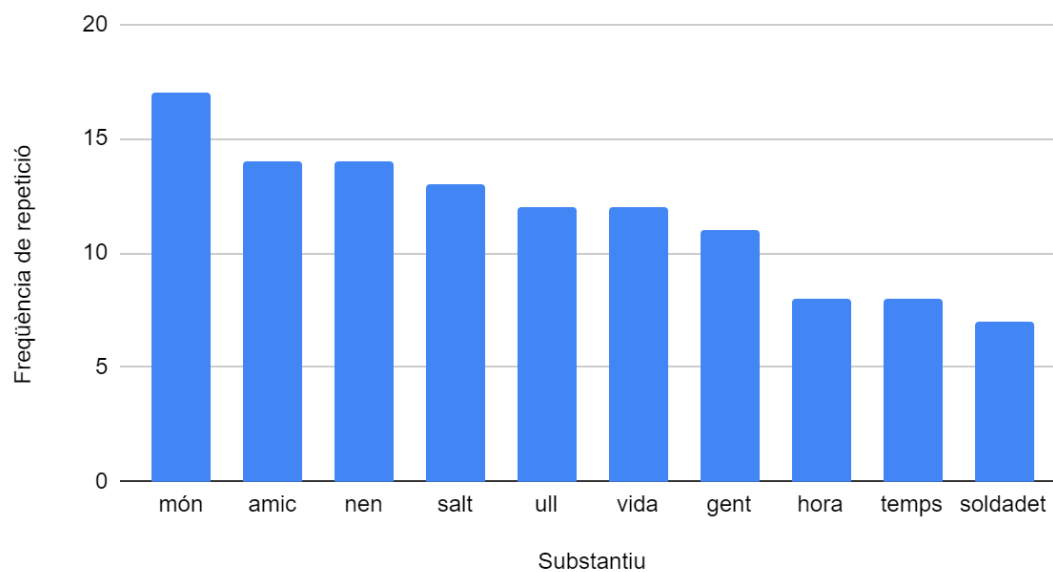

Els adjectius més repetits a les cançons de Manel.

Finalment, els deu substantius que Manel més usa habitualment són els següents: *món, amic, nen, salt, ull, vida, gent, hora, temps* i *soldadet*. També s'inclouen aquí totes les variants de gènere i número d'aquests substantius.

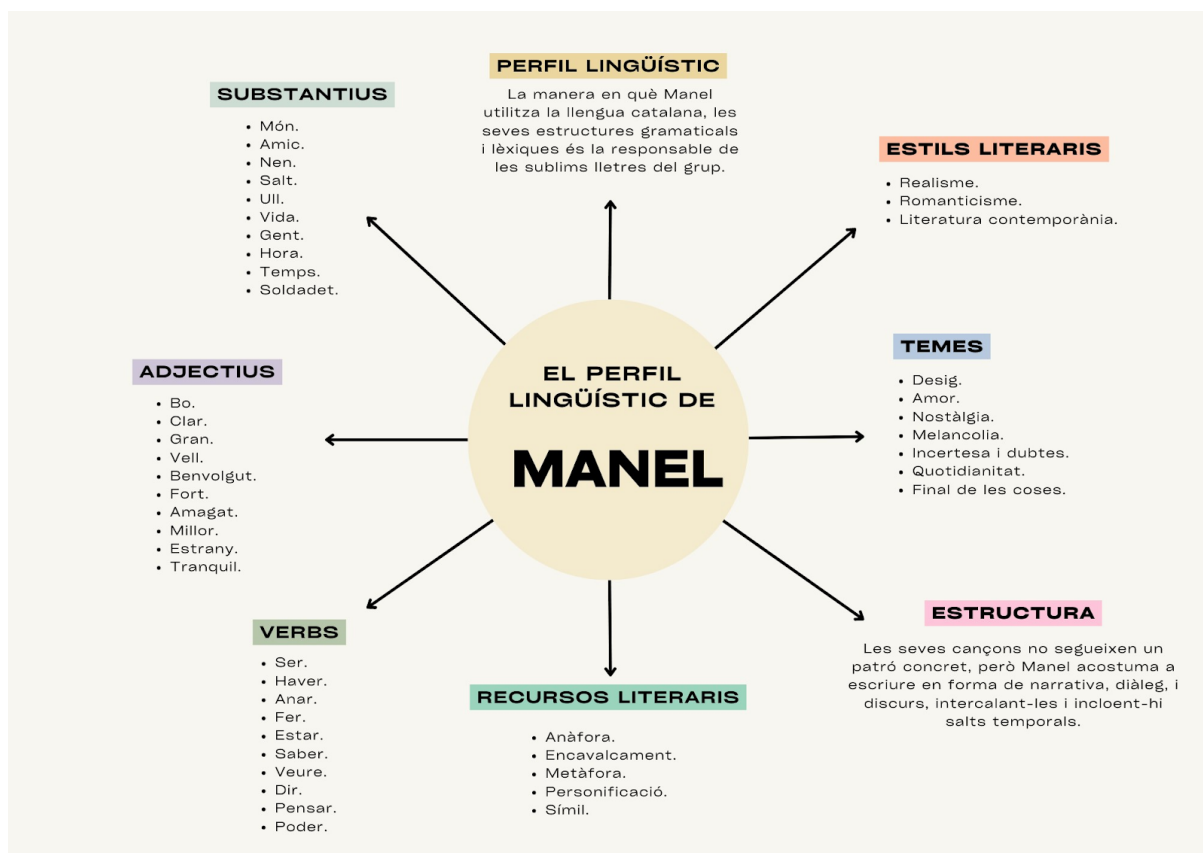
Els substantius més repetits a les cançons de Manel.

3.4 El perfil lingüístic de Manel

Analitzar literàriament i també lingüísticament les lletres de Manel, així com estudiar la seva història i trajectòria musical em permet conèixer la seva manera d'escriure cançons, la qual sistematitzada, dona lloc a una mena de patró que funciona amb tots els productes musicals del grup català. Aquest patró rep el nom de perfil lingüístic, que es defineix com la manera d'expressar-se d'una persona, ja sigui per via oral com escrita. D'aquesta manera, el perfil lingüístic d'una persona, o d'un grup fins i tot, sintetitza les estructures gramaticals i lèxiques que tendeix a utilitzar, així com les paraules que més empra i la classe de paraules més freqüent en la seva expressió.

Així doncs, ara que ja conec més a fons la manera en què Manel escriu les lletres de les seves cançons, puc elaborar el seu perfil lingüístic, i ordenar totes aquestes dades en un cartell o pòster clarificador que he creat amb l'aplicació de Canva.

Vostres són les promeses que ningú ja complirà.

Benvolgut - Manel

4. Projecte creatiu

4.1 La meva cançó

Ara que ja he estudiat a fons els aspectes més formals, gramaticals i lèxics de totes les cançons de Manel, la seva manera d'utilitzar i dominar la llengua catalana i les seves tendències d'escriptura, penso que és un bon moment per escriure la meva pròpia cançó intentant seguir l'estil del quartet barceloní.

Abans que res, però, vull recalcar que és totalment impossible que la meva cançó sigui com les de Manel, ja que, com he explicat anteriorment, cada persona i grup s'expressa d'una manera determinada, i en el cas de Manel, segur que moltes lletres són fruit de vivències personals del grup, estones viscudes, complicitats teixides en hores i hores de concert, i de rialles i plors compartits. Aquestes raons fan que la meva cançó no pugui ser igual a les seves senzillament perquè jo no soc Guillem Gisbert, ni Roger Padilla, ni Arnau Vallvé, ni tampoc Martí Maymó, no soc integrant del grup Manel; sinó que jo soc la Martina Codina i escric la meva cançó com escric els meus textos, però tenint en compte el perfil lingüístic de Manel, elaborat gràcies a l'estudi detallat que he dut a terme prèviament.

Per escriure la meva cançó, primer torno a escoltar durant hores i hores la discografia de Manel, cançó rere cançó, per tal d'endinsar-me de ple en la història que cadascuna d'elles explica. Com que a casa meva és normal que Manel soni sovint, és més fàcil per a mi deixar volar la imaginació. També rellegeixo els punts clau del perfil lingüístic de Manel i algunes de les lletres de les meves cançons preferides.

Lavors agafo paper i llapis i modelo els meus pensaments i emocions, tal com surten, no els paro, només els escric. Barrejo temes i paraules, idees, rimes i recursos literaris. Ho anoto tot, més tard ja descartaré el que no m'agradi.

Provo d'escriure una cançó quan trobo un tema que m'interessa, que em desperta i que Manel encara no ha tocat gaire: la família. Escric, esborro, torno a escriure, estripo el paper i n'agafo un de nou, escric de nou, no m'agrada i ho esborro, continuo pensant. De sobte, les paraules comencen a sortir soles: em deu haver vingut la inspiració... I si la inspiració t'arriba, que t'enxampi treballant! Aconsegueixo escriure unes quantes estrofes i no em desagraden pas. Demano l'opinió a la mare, la seva delicadesa i amor pel català seran de gran ajut. Ella em dona el seu vistiplau, però veig reflectit als seus ulls com malgrat agradar-li la meva lletra, no la captiva. Després deixa caure dissimuladament que potser provi d'escriure sobre alguna altra cosa. Li faig cas, les mares rarament s'equivoquen.

Deixo que passi un temps prudencial i quan em sento prou valenta per enfrontar-me de nou al paper, escric, ho escric tot, tot el que vull dir, tot el que m'imagino, tot el que em surt de dins. No em tallo les ales, només escric les paraules que van fluint i omplo de vida una història que vull donar a conèixer al món, sigui verdadera o no, això només ho sé jo i m'ho guradaré per sempre més per a mi; com fa Manel, que mai revela si el que expliquen les seves cançons és real o no, deixant que cadascú la faci seva.

Sembla que el llapis escrigui sol, les paraules formen oracions honestes i els versos, estrofes melancòliques. La màgia de l'escriptura s'ha apoderat del paper i de l'atmosfera que m'envolta. L'última estrofa, però, em costa una mica més: no vull posar final a aquesta història, no vull que s'acabi aquí. Però ho faig.

Un cop tinc la cançó acabada, escrita en llapis en un paper brut, ple de ratllades, paraules en majúscula, fletxes amunt i avall, i bocins esborrats per arreu, l'ensenyo a la mare. La llegeix atentament, no vol perdre's cap detall, l'aprecia, i quan acaba em mira als ulls. Aquest cop, la seva mirada és diferent, quasi puc notar com se li ha mogut alguna cosa per dins. No em cal cap altre senyal: aquesta serà la meva cançó.

Em proposa un parell de canvis i els faig, el seu criteri és virtuós, no el deixaré escapar mai. Finalment, tinc escrit en un paper i en llapis, la lletra de la meva cançó.

Aquella no seria la seva nit

Aprofitant l'escalfor del primer sol de juny
i la fresca de les nits d'estiu
van anar a sopar al bar de sempre,
el de la mestressa que els reüllava amb tendresa.

Ell frisava mirant el rellotge,
impacient i esperant la noia dels ulls clars.
Ella corria pels carrers estrets de tota la vida,
el vestit de flors voleiant-li a cada salt.

Perquè la nit s'ho valia,
perquè potser aquella seria la seva nit.
A ella l'esperava un noi amb els cabells esbullats.
A ell l'estimava una noia de somriure franc.

Desitjaven regalar-se petons,
desitjaven explicar-se la vida,
si les paraules sortien
per sempre més, amb tu estaré amor.

Asseguts a dins
perquè a fora ja no hi havia lloc,
van xerrar d'un estiu que comença,
de mil projectes arreu del món.

Entre rialles i banalitats,
van anar allargant la nit.
La terrassa va quedar buida
i l'última cervesa la van fer a la fresca.

Però no sabien com començar.
Parlaven de la crisi dels collons i del temps boig,
fins que un llampec va esquerdar el cel
i es va girar un aire foll entre mil trons.

Desitjaven regalar-se carícies,
desitjaven descobrir-se el cos,
si les paraules sortien,
per sempre més, amb tu estaré amor.

“Que els llamps van cap amunt”, va dir
i ella va esclatar a riure fent que no amb el cap.
Ell va agafar-li la cara entre les mans
i ella nerviosa se'l va mirar.

I com el mira i com el vol,
i com voldria que no sortís el sol.
I com la busca i no fa el pas
i com voldria quedar-se allà.

Perquè seguiran veient-se i seguiran jugant

a que si tu no dius jo no faig
no fos cas que ho espatllés,
no fos cas que la perdés.

Perquè la nit s'ho valia,
perquè potser aquella seria la seva nit.
A ella l'esperava un noi amb els cabells esbullats.
A ell l'estimava una noia de somriure franc.

Ell la mirava als llavis
i ella li besava el cor.
Aquella nit tampoc seria la seva.

Ell la mirava als llavis
i ella li besava el cor.
Aquella nit tampoc seria la seva.

Aquella tampoc.

Tan bon punt he llegit i rellegit la meva cançó, segurament més vegades de les necessàries, penso que és un bon moment per provar de fer-la arribar a Manel.

A través d'una amiga del meu pare, em poso en contacte amb el Rubèn Pujol, un dels productors de Manel. Li escric un mail, em presento, li agraeixo per endavant la seva atenció i li explico breument el meu treball de recerca. També li detallo el motiu pel qual em poso en contacte amb ell: m'agradaria molt que Manel llegís la meva cançó i que me'n donés la seva opinió i, si fos possible, me la musiqués i tot. Ell em diu que farà tot el possible per fer-la arribar al grup, o, si més no, al lletrista: el Guillem Gisbert.

Passa tot l'estiu, arriba el setembre i no rebo notícies. Així doncs, a través de la professora de català, la Lorena, obrim una altra via i contacto amb l'Eulàlia Maspons qui coneix al Guillem Gisbert i també li passo la cançó perquè li faci arribar. Tampoc tinc sort.

Però la meva inquietud no acaba aquí i, en una festa familiar, parlant dels estudis, explico a la Marta i al Jaume el meu tema de treball de recerca i ells, que són músics, em diuen que estarien encantats de musicar la meva cançó. Així doncs, l'envio a la Marta i em respon: "un vocabulari exquisit i una retirada a Manel espectacular! Podem provar diferents estils i t'anem passant les versions".

No ha estat Manel qui ha musicat la lletra d'**Aquella no seria la seva nit**, sinó que han estat la Marta i el Jaume qui ho han fet possible i espectacularment bé. Aquest n'és el resultat: [Aquella no seria la seva nit - Martina Codina Vilarrasa](#).

Fet el treball creatiu d'escriure una lletra de cançó "estil Manel", considero que també és convenient aplicar el model d'anàlisi literària i lingüística que he elaborat amb aquest treball de recerca a la cançó que jo mateixa he escrit. D'aquesta manera aconseguixo tancar el treball i, d'alguna manera o altra, evidenciar la utilitat del meu model d'anàlisi i comprovar si és aplicable a qualsevol cançó; així com puc analitzar i estudiar la meua cançó com ho he fet amb totes les de Manel i, llavors, buscar-ne les similituds i diferències.

4.2 Anàlisi literària de la meua cançó

Per dur a terme l'anàlisi literària de la cançó que jo mateixa he escrit seguint l'estil de Manel, recorro de nou al model d'anàlisi creat i explicat en l'apartat 3.2.2 del treball de camp. Així:

1. Aquella no seria la seva nit	
Autor	Martina Codina Vilarrasa.
Estil	Romanticisme.
Tema	El desig de ser parella.
Argument	Un parell de joves profundament enamorats que mai han tingut el valor de confessar-se el seu amor per covardia, per por de perdre's, per la temença de no estimar-se prou. Es troben de nou al bar de sempre i potser aquesta serà la seva nit. Però no, altra vegada la covardia protagonitza la seva història. IL·LUSIÓ / DESIG / AMOR
Estructura	La cançó es compon de catorze estrofes de quatre versos cada una, excepte les dues últimes que en tenen tres, i que juguen a manera de

	tornada.
Tècniques i recursos literaris	<p>Anàfora: al llarg de la cançó diversos versos comencen amb les mateixes paraules, com a “Desitjaven regalar-se petons, / desitjaven explicar-se la vida”, “Desitjaven regalar-se carícies, / desitjaven descobrir-se el cos”, o “I com el mira i com el vol, / i com voldria que no sortís el sol. / I com la busca i no fa el pas / i com voldria quedar-se allà.”.</p> <p>Antítesi: es fa una contraposició significativa entre idees oposades (escalfor i fresca) per remarcar la seva importància en els versos “Aprofitant l’escalfor del primer sol de juny / i la fresca de les nits d’estiu”.</p> <p>Encavalcament: una mateixa frase comença i acaba en diferents versos quan diu “Asseguts a dins perquè / a fora ja no hi havia lloc,” o “I seguiran veient-se i seguiran jugant / a que si tu no dius jo no faig”.</p> <p>Eufemisme: se substitueix l’expressió <i>fer l’amor o tenir sexe</i> per una de més suau i literària en el vers “desitjaven descobrir-se el cos,”.</p> <p>Hipèrbaton: s’altera l’ordre lògic de les paraules en el vers “i l’última cervesa la van fer a la fresca.”</p> <p>Paral·lelisme: en múltiples ocasions, es repeteix la mateixa estructura gramatical en dos versos per tal d’aconseguir un efecte rítmic i poètic. Per exemple, a “Ell frisava mirant el rellotge,” i “Ella corria pels carrers estrets de tota la vida,”, o també “A ella l’esperava un noi amb els cabells esbullats.” i “A ell l’estimava una noia de somriure franc.”.</p> <p>Polisíndeton: es repeteix de manera innecessària la conjunció <i>i</i> per reforçar l’expressivitat de l’estrofa, així “I com el mira i com el vol, / i com voldria que no sortís el sol. / I com la busca i no fa el pas / i com voldria quedar-se allà.”</p>

Personatges	principals	La protagonista (una noia enamorada, insegura, vergonyosa, innocent, riallera, tranquil·la però patidora. D'ulls clars i somriure franc). El protagonista (un noi enamorat, curós, tímid, segur de si mateix i alhora precari amb la gent que estima, imaginatiu. De cabells esbullats).
	secundaris	La mestressa del bar.
Context espaciotemporal	espai	Un bar de poble, càlid i proper, de tota la vida. Els carrers estrets del poble.
	temps	Un temps passat, en forma d'analepsi.

4.3 Anàlisi lingüística de la meva cançó

Seguidament, per dur a terme l'anàlisi lingüística d'*Aquella nit no seria la seva*, també utilitzo el model d'anàlisi creat i explicat en l'apartat 3.3.2 del treball de camp. Primer empleno la taula i, més endavant, faré l'anàlisi de corpus. D'aquesta manera:

1. Aquella no seria la seva nit.	
Persona	Tercera persona del singular i del plural combinada amb la primera del singular.
Registre lingüístic	Col·loquial.
Ús o no de pronoms	Sí.

Continuo l'anàlisi lingüística aplicant l'anàlisi de corpus a la meva cançó mitjançant l'AntConc. Abans de res, però, lematitzo el corpus de la meva cançó tot agrupant-les conjugacions verbals sota el lema del seu infinitiu, i els substantius i adjectius sota el lema del seu singular en masculí; tal com es pot veure en la quarta columna (*Lemma Word Form(s)*) de la captura de pantalla de baix.

Un cop feta aquesta feina, poso en marxa l'AntConc i aconseguixo la freqüència de repetició de totes les paraules de la meva cançó, ordenades de més a menys repetides. Observo que l'article determinat *el* (incloent-hi *la*, *els*, *les*) és el més repetit, un total de quaranta-sis vegades, seguit de la conjunció *i*, el verb *anar*, la preposició *de*, la preposició *a*, l'adverbi de negació *no*, seguit de la conjunció *que*, el substantiu *nit*, el pronom *se* i, en desena posició, la preposició *amb*, repetida un total de deu cops; així:

Rank	Freq	Lemma	Lemma Word Form(s)
1	46	el	el 11 els 4 l 7 la 20 les 4
2	17	i	i 17
3	13	anar	anar 1 va 7 van 5
4	12	de	d 2 de 10
5	11	a	a 11
6	10	no	no 10
7	9	que	que 9
8	8	nit	nit 7 nits 1
9	7	se	se 7
10	6	amb	amb 6
11	6	com	com 6
12	6	ella	ella 6
13	5	ell	ell 5
14	5	noi	noi 2 noia 3
15	5	perquè	perquè 5
16	5	un	un 5
17	4	aquell	aquella 4
18	4	desitjar	desitjaven 4
19	4	fer	fa 1 faig 1 fent 1 fer 1
20	4	ser	seria 4
21	4	seu	seva 4
22	3	del	del 3
23	3	entre	entre 3
24	3	ho	ho 3

Captura de pantalla del programa AntConc aplicat al corpus lingüístic lematitzat de la meua cançó (**Aquella no seria la seva nit**) i amb les deu paraules més repetides marcades amb vermell.

A més a més, donat que les preposicions, conjuncions, adverbis, determinants i pronoms no són paraules amb càrrega lèxica, decideixo buscar els verbs, adjectius i substantius amb una freqüència de repetició més elevada en la meua cançó, ja que aquesta classe de paraules sí que aporten informació significativa. Per fer-ho, llegeixo tota la llista de paraules

de la classificació i n'identifico les més freqüents, llavors les organitzo en aquesta taula, on diferencio les tres classes de paraules estudiades i, al costat de cada paraula, el nombre de vegades que es repeteix:

Les paraules amb significat lèxic més repetides a la cançó					
<i>Aquella no seria la seva nit.</i>					
VERBS		ADJECTIUS		SUBSTANTIUS	
anar	13	esbullats	2	ell	11
desitjar	4	franc	2	nit	8
fer	4	clar	2	noi	5
ser	4	asseguts	1	amor	2
sortir	3	boig	1	cabells	2
voler	3	buida	1	estiu	2

4.4 Similituds i diferències entre la meva cançó i les de Manel

En acabar l'anàlisi de la meva cançó, m'adono que m'és més difícil estudiar i treballar amb una lletra que jo mateixa he escrit que no pas amb la d'algú altre, potser perquè és senzillament més fàcil caure en la subjectivitat i veure la història que explica des d'una perspectiva molt interna que, potser, el lector no és capaç de tenir.

Ara bé, a nivell literari, penso que manté prou analogia amb les lletres de Manel, ja que els temes que tracta (l'amor, el desig, la il·lusió), són temes recurrents en les lletres de Manel, així com l'estil literari de la meva cançó, el romanticisme, que també és present en múltiples cançons del grup. A més, tant la meva cançó com totes les de la discografia del quartet barceloní contempen un ús ric i ampli de figures retòriques, com per exemple l'anàfora, l'antítesi, l'encavalcament, o el paral·lelisme.

Per continuar, l'anàlisi lingüística demostra com, en aquest àmbit, la meva cançó segueix l'estil de Manel, ja que hi destaca la combinació de diverses persones a l'hora d'escriure-la

(primera i tercera tant en singular com en plural), el registre lingüístic col·loquial que aporta a la lletra un aire proper i quotidià, i l'ús adequat dels pronoms.

De tota manera, la segona part de l'anàlisi lingüística de la cançó no coincideix perfectament amb la de les lletres de Manel, ja que les paraules més repetides en la cançó escrita no són les mateixes que en les seves, sense tenir en compte (o lleugerament en compte) aquelles paraules sense càrrega lèxica. L'explicació per aquest fet és molt senzilla: com dic en apartats anteriors del present treball, el perfil lingüístic d'una persona (el qual s'estudia amb aquesta segona part de l'anàlisi lingüística: l'anàlisi de corpus) és propi i distintiu de cadascú, per aquest motiu és absolutament impossible que dos individus s'expressin exactament de la mateixa manera, encara que sí que pot passar que les seves tendències comunicatives s'assemblin molt.

Doncs, el fet que Manel i jo no coincidim perfectament en l'anàlisi de corpus amb AntConc, encara més, que mantinguem múltiples diferències a l'hora d'expressar-nos mitjançant les nostres cançons és un bon senyal, i no pas un error o contratemps, perquè això indica que l'anàlisi és acurat i minuciós.

Ens ha costat déu i ajuda arribar fins aquí.

Corrandes de la parella estable - Manel

5. Conclusions

5.1 Interpretació dels resultats obtinguts i relació amb la hipòtesi plantejada

Després de la investigació realitzada amb aquest treball de recerca, constato que les lletres de Manel, obra en la seva major part de Guillem Gisbert, són fruit d'un ús sublim de la poesia en la música popular actual.

En primer lloc, destaco el valuós ús que el grup fa de la llengua catalana i els recursos que fa servir. L'anàlisi literària de les lletres demostra que els estils literaris imperants en les cançons de Manel són el Romanticisme, el Realisme i la Literatura Contemporània; l'ús freqüent d'aquests estils condueix a la presència d'alguns temes molt repetits com el desig, els finals, la nostàlgia, els dubtes i la incertesa, el dia a dia i la seva rutina, i, sobretot, l'amor i en totes les seves facetes. A nivell d'estructura, les lletres del quartet no segueixen un patró determinat, malgrat que es pot apreciar que la tornada només apareix en algunes cançons. Per continuar, segurament part del domini del català que Manel, o Guillem Gisbert, té, és degut al seu coneixement i ús brillant de les figures retòriques; algunes de les seves preferides (per més usades) podríem dir que són l'anàfora, l'encavalcament, el símil, la metàfora, i la personificació. Finalment, en l'àmbit de l'anàlisi literària, cal mencionar que com que les cançons de Manel no deixen de ser històries, siguin reals o imaginàries, són protagonitzades per personatges concrets que es desenvolupen en contextos perfectament descrits que permeten amarar-se del que s'està cantant.

Així doncs, l'anàlisi literària de les lletres de Manel m'ha permès entendre el rol fonamental que la literatura juga en les seves obres, així com comprendre el contingut de les seves cançons des d'una perspectiva molt més profunda i conscient.

En segon lloc, l'anàlisi lingüística m'ha fet possible entendre la utilització del llenguatge en les lletres de Manel, el qual es resumeix en els següents punts: primer, Gisbert s'inclina per la combinació de veus i personatges a l'hora d'explicar històries amb la seva música, és a dir, combina la primera i la segona persona, esporàdicament la tercera també, tant en singular com en plural per tal de donar un dinamisme magnètic a les seves cançons. Canta diàlegs que et fan entrar en situació, com si ho visquessis tu. Per continuar, a nivell de registre lingüístic, l'estudi de cançons del segon i el quart disc ha desvelat que Manel tendeix a emprar un registre estàndard o col·loquial que permet crear una connexió especial amb el públic, ja que és el llenguatge del dia a dia, el llenguatge de la gent. D'aquesta

manera, totes les persones que escolten el quartet barceloní poden sentir-se reflectides, identificades i imbuïdes en les seves històries. Per aquest motiu, considero que la naturalitat i senzillesa que tant caracteritza el grup és fruit del registre corrent que usen. També en l'àmbit de la lingüística, considero oportú remarcar que Manel fa sempre un ús adequat dels pronoms, el qual atorga a les seves obres un plus de qualitat i respecte per la llengua catalana. Finalment, vull parlar de l'anàlisi de corpus que m'ha permès identificar i estudiar les paraules més repetides en les cançons del grup. Donat que els mots amb una freqüència de repetició més elevada no tenen significat lèxic, he hagut de dur a terme la lematització de tots els corpus. Aquest procés ha evidenciat que alguns dels substantius més emprats per Manel són: *món, amic, nen, salt, ull, vida, gent, hora, temps, i soldadet*. Els adjectius més habituals són: *bo, clar, gran, vell, benvolgut, fort, amagat, estrany, i tranquil*. I, per acabar amb les paraules amb una càrrega significativa important, els verbs amb més presència a les lletres de Manel són: *ser, haver, anar, fer, estar, saber, veure, dir, pensar, i poder*. L'estudi d'aquests quatre aspectes lingüístics m'ha ajudat a determinar i precisar la tendència d'escriptura de Manel. Només en comptades ocasions, he observat l'ús d'algun mot que fuig un pèl del registre col·loquial, com podria ser l'ànima *errant* de **Flor groga**¹⁴, el llibre d'*aforismes* de **La bola de cristall**¹⁵ i arribant a **Roma**¹⁶ per trobar les *àmfores* al pati.

En tercer lloc, cal mencionar l'elaboració del perfil lingüístic del grup a partir de la informació recollida amb l'anàlisi literària del primer, el tercer i el cinquè disc complementada amb l'anàlisi lingüística del segon i el quart disc. Generar aquest patró o resum ha fet possible una síntesi acurada de totes les dades recollides prèviament, així com recopilar les característiques i detalls més distintius del Manel. D'aquesta manera, he aconseguit compactar tota la informació essencial del grup i de la seva manera d'emprar la llengua catalana en un sol pòster fàcil d'entendre i interpretar.

En quart lloc, i per tancar el treball d'una manera més original, he dut a terme un projecte creatiu escrivint una cançó pròpia seguint les pautes de Manel, és a dir, tenint molt en compte el seu perfil lingüístic, el qual m'ha indicat les inclinacions del grup a l'hora de fer ús del català per escriure les seves cançons. També he comprovat, a partir del model d'anàlisi que he creat en els apartats d'anàlisi literària i el d'anàlisi lingüística, les similituds i diferències que mantenen les cançons de Manel i la meua. He pogut arribar a la conclusió que tenen una semblança força gran (senyal que he utilitzat correctament el perfil lingüístic del grup i m'he enriquit i he absorbit la seva manera de treballar), ja que la meua cançó és

---

¹⁴ **Flor groga** (10 milles per veure una bona armadura) - Manel

¹⁵ **La bola de cristall** (10 milles per veure una bona armadura) - Manel

¹⁶ **Roma** (Els millors professors europeus) - Manel

d'estil Romàntic i tracta temes com l'amor, la il·lusió i el desig, uns tòpics àmpliament tocats i cantats per Manel. A més, també coincidim en les tècniques i recursos literaris presents en les nostres lletres, com per exemple l'anàfora, l'antítesi, l'encavalcament, o el paral·lelisme. Per acabar amb les semblances literàries, contemplar els personatges i el context espaciotemporal, ja que, com fa Manel, jo també he donat vida a diversos personatges, els quals s'han comunicat a través de petits diàlegs, i també he descrit amb tota mena de detalls l'espai i el temps en què té lloc la història d'**Aquella no seria la seva nit**.

Cal tenir en compte, però, que diferim una mica en l'estructura de la cançó, ja que Manel no sempre inclou una tornada i jo sí que l'he incorporada. Ara bé, l'he intentat escriure amb la mateixa subtileza amb què ho fa el grup.

Per continuar, l'anàlisi lingüística de la meva cançó ha revelat unes quantes similituds més: la primera és la persona o persones en què estan escrites les cançons. Com ja he explicat prèviament, Manel acostuma a combinar la primera, la segona i la tercera persona tant del singular com del plural; jo, en la meua lletra (escrita des d'un registre lingüístic col·loquial, com acostuma a fer el grup), faig el mateix: jugo amb la primera persona del singular i la tercera persona tant del singular com del plural per dotar a la cançó d'un dinamisme i vivesa esbalaïdors. També utilitzo els pronoms quan són necessaris, els quals aporten aquest toc qualitatiu a la meua lletra.

Finalment, l'anàlisi de corpus de la meua cançó deixa clar tot el treballat i reafirmat al llarg del treball: que cada persona, o grup, té una manera concreta d'expressar-se, la qual és distintiva i irrepetible, ja que és com una mena d'ADN lingüístic. Per aquest precís motiu, encara que m'hagi esforçat per replicar l'estil d'escriptura de Manel, he estat incapaç de reproduir-lo exactament igual, simplement perquè és impossible perquè el perfil lingüístic d'algú es pot estudiar i treballar però la manera en què aquesta persona fa servir la llengua per comunicar-se és absolutament personal i, d'alguna manera o altra, intransferible. Així doncs, que l'anàlisi de corpus de la meua cançó no quadri del tot amb la de les lletres de Manel és un punt molt a favor per a la meua recerca, ja que indica que ha estat ben feta. És a dir, com que jo no soc Manel, ni ells tampoc són jo, no és possible que escrivim cançons idènticament iguals perquè quan jo utilitzo l'adjectiu *esbullat*, el grup opta per altres adjectius com *bo* o *gran*; quan jo parlo d'*ell*, *nit*, *noi* i *estiu* com a substantius, el quartet barceloní, escull *món*, *amic*, *nen* o *salt* inclús; i quan jo prefereixo verbs com *desitjar* o *voler*, Manel es declina per *ser* i *anar*. Manel té el seu perfil lingüístic únic i distintiu i jo tinc el meu.

Per tancar aquest apartat de projecte creatiu d'escriure la meua cançó, vaig trobar convenient provar de fer-la arribar a Manel per conèixer-ne l'opinió a través del Rubèn Bonvehí (Arts&Events Productors Musicals) i l'Eulàlia Maspons (coneguda de Guillem Gisbert).

Davant l'absència de resposta, vaig enviar la cançó al Jaume Giménez (grup musical Aspriu) i a la Marta Torrent (vocalista del grup Sembrados) que són amics de la família, i en un sopar familiar, com qui no vol la cosa, els vaig explicar el meu TR i es van oferir a musicar la meva cançó.

Així doncs, un cop havent acabat aquest treball de recerca, afirmo que les cançons de Manel reflecteixen les preocupacions i les vivències de la gent i que aquest ha de ser un dels motius que els fa connectar tant amb el públic. Segurament també perquè aborden temes que són rellevants per a tots, cadascú en el seu moment vital, com ara les relacions amoroses, el desengany, el dia a dia, el fet de fer-se gran, el fet de recordar, el veure's vell. L'ús d'expressions corrents, amb paraules molt nostres, amb referents de la nostra cultura, i situacions reals en llocs reals, els fa propers a la gent que els escolta i que conformen un públic fidel que els hem vist evolucionar al llarg dels seus cinc àlbums, els quals han aconseguit en tot moment fugir del que s'esperava d'ells i sorprendre'ns bestialment amb la força darrere les paraules de **Desapareixiem lentament**¹⁷ o la incertesa a l'estació un vespre de juliol amb **Les cosines**¹⁸.

Les lletres de Manel són excepcionals per dos grans motius: en primer lloc, perquè són prosa constant farcida de paraules boniques i, en segon lloc, perquè aquesta prosa bucòlica s'escriu i es canta en català.

Espero de tot cor que amb aquest treball de recerca hàgiu pogut entendre una mica millor perquè estimo tant Manel i us hagi pogut transmetre la meva profunda admiració per aquest grup que va ser el grup revelació 2008. També desitjo que hàgiu pogut empatitzar amb la meva consideració que és totalment imprescindible escoltar música, llegir històries genuïnes, rumiar i tenir maldecaps, estimar i conèixer la cara més fosca del desamor, sentir, parlar i viure en català. Perquè si no cuidem la nostra llengua parlant-la quan encara és viva, la perdrem. I si perdem la llengua, perdrem la nostra identitat i ho perdrem tot.

5.2 Limitacions i dificultats

Al llarg de la realització del present treball de recerca he anat trobant algunes dificultats i limitacions que han condicionat la manera en què l'he dut a terme.

---

¹⁷ **Desapareixiem lentament** (Atletes, baixin de l'escenari) - Manel

¹⁸ **Les cosines** (Jo competeixo) - Manel

En primer lloc, voldria mencionar el canvi de tema del treball de recerca que vaig fer un cop ja havia començat a treballar en un projecte inicial que no vaig acabar. Sí que és cert que el primer tema del treball m'agradava molt i m'interessava perquè està relacionat amb el món de l'educació, el qual em crida l'atenció i m'intriga enormement. Pretenia estudiar a fons tant la formació acadèmica com l'emocional i personal en l'escola rural i en l'escola urbana i convencional per poder determinar quin és el més adient, deixant relativament de banda el currículum acadèmic, ja que només n'hi ha un que s'aplica uniformement a tota mena d'escola. Ara bé, aquest tema no m'entusiasmava prou per a fer-ne un treball de recerca sencer i dedicar-hi gairebé un any, amb totes les hores que això comporta. Així que, el febrer del 2023, vaig tenir clar que havia de canviar el meu tema i trobar-ne algun que m'interessava prou per dedicar-hi tantes hores, per destinar-hi tota la meua energia, per voler-ne saber més i més del que fos que escollís. Havia de trobar el tema, però passaven els dies i res encisador em passava pel cap i els nervis i la pressió començaven a apoderar-se de mi fent-me creure que no el trobaria. Fins que, com per art de màgia, vaig ensopegar amb un article del diari *ARA* que em va remoure per dins i em va encendre alguna cosa prou intensa i significativa que ha donat vida a aquest meu treball de recerca. L'article deia així: *Manel fan una aturada indefinida. El grup estarà aturat 'fins a nova ordre i més temps de l'habitual'*.

El nou tema va aparèixer així, concís i clar, i tan aviat com vaig poder em vaig posar a treballar, a escoltar Manel, a investigar i a saber-ne més, a llegir les lletres de les cançons i interpretar-les, a tenir idees de tots colors, a parlar amb gent, a buscar respostes. Així doncs, potser, em calia triar primer un tema que no vaig acabar treballant, equivocar-me, per trobar una nova font d'inspiració que ha esdevingut aquest treball de recerca. Res passa per casualitat, va dir Plató.

Un cop ja superat aquest menor entrebanc, vaig anar teixint el meu treball de recerca de mica en mica, superant a cada pas algun contratemps. Primerament, el fet de no poder analitzar literàriament i lingüísticament totes les cançons dels cinc àlbums (absolutament totes, una setantena) em va entristir una mica, ja que sento una profunda devoció per cadascuna de les lletres, però lògicament i a nivell d'organització temporal no era viable tota aquesta feina. Sé segur que analitzar tots els discos de les dues maneres hagués fet més ric el meu treball però crec que no hagués variat la conclusió final. Així doncs, vaig optar per analitzar literàriament el primer, el tercer i el cinquè disc i analitzar lingüísticament els dos discos restants, el segon i el quart. D'aquesta manera he aconseguit combinar les dues anàlisi, interrelacionar-les i complementar-les. De la mateixa manera que penso que no haver pogut estudiar tots els àlbums des d'aquests dos vessants ha estat una limitació

evident, també considero que l'opció triada ha estat una bona manera de treballar totes les lletres de Manel de forma dinàmica i complementària.

Per acabar, la darrera dificultat que vull destacar ha estat poder contactar amb Manel. Per a mi, era una gran il·lusió que em feia brillar els ulls pensar que Manel llegiria la meva cançó.

5.3 Possibles línies de recerca futura

Un cop acabat aquest treball de recerca, puc assegurar, i responent a la meva pregunta inicial, que part de l'èxit de Manel és degut, sens dubte, a la seva mestria de la llengua catalana, destresa, enginy i habilitat en el seu ús.

Ara bé, aquesta recerca no és suficient per determinar de manera rotunda que la totalitat del seu èxit és resultat d'aquest aspecte, sinó que caldria: per una banda, investigar i considerar el llenguatge musical emprat pel grup, i per l'altra banda, estudiar l'impacte sociocultural de les cançons de Manel. Caldria esbrinar (segurament mitjançant enquestes i entrevistes) la manera en què les lletres del grup han tocat tan de prop a tanta gent, per què ho han fet en el cas que ho hagin fet i, si es constata en les respostes obtingudes que el domini de la llengua és un fet distintiu de Manel, poder concloure la meva pregunta de recerca i demostrar que la conclusió a la qual he arribat és certa.

No vull ni pensar en la feinada que em suposaria fer una enquesta per desgranar tot això que voldria saber. Així doncs, deixo aquesta recerca oberta perquè alguna persona tan, tan fan de Manel com jo es distregui buscant respostes.

I, a vegades, ens en sortim.

Captatio Benevolentiae - Manel

6. Bibliografia

- A.C.N. (2023, 13 març). Manel baixa dels escenaris. *Racó Català*.
<https://www.racocatala.cat/noticia/58654/manel-baixa-dels-escenaris>
- Aina Rodié. (2021). Inicis i estil: Manel. *INS Manuel de Montsuar*. *Webnode*.
<https://manel77.webnode.es/inicis/>
- Bianciotto, J. (2016, 20 abril). «Jo competeixo», el «big bang» de Manel. *El periódico*.
<https://www.elperiodico.com/es/ocio-y-cultura/20160407/manel-lanza-nuevo-disco-jo-competeixo-5037094>
- Carolina Rosich. (2019, 4 octubre). El nou disc de Manel: una Guia de «Per la bona gent», cançó a cançó *CCMA*.
<https://www.ccma.cat/324/el-nou-disc-de-manel-una-guia-de-per-la-bona-la-gent-can-co-a-canco/noticia/2952399/>
- CCMA. (2020, 26 agost). Entrevista a Guillem Gisbert de Manel (Versió llarga) [Vídeo]. *CCMA*.
<https://www.ccma.cat/tv3/alcanta/10-anys-del-grup-manel/entrevista-a-guillem-gisbert-de-manel-versio-llarga/coleccio/9570/5593291/>
- Celex Facela. (2018, 16 maig). Entrevista a Martí Maymó (Manel). *FACELA Medium*.
<https://medium.com/facela/entrevista-a-mart%C3%AD-maym%C3%B3-manel-96442048ded2>
- Com “Jo competeixo” s’ha convertit en un himne. (s. d.). *Núvol*.
<https://www.nuvol.com/musica/com-jo-competeixo-sha-convertit-en-un-himne-45642>
- Consorti per a la Normalització Lingüística (CPNL). (s. d.). 6. Els registres lingüístics | Gramàtica. CPNL. <https://www.cpln.cat/gramatica/120/6-els-registres-linguistics>
- Contributors to Wikimedia projects. (2022). Sona9. *Viquipèdia, l'enciclopèdia lliure*.
<https://ca.wikipedia.org/wiki/Sona9>

Contributors to Wikimedia projects. (2023). Manel (grup). *Viquipèdia, l'enciclopèdia lliure*.
[https://ca.wikipedia.org/wiki/Manel_\(grup\)](https://ca.wikipedia.org/wiki/Manel_(grup))

Díez, D. (2022, 19 març). 'Per la bona gent' de Manel — Crítica - Daniel Díez - *Medium*.
Medium.
<https://medium.com/@danidiez/per-la-bona-gent-de-manel-cr%C3%ADtica-e161d0914e4f>

Eva Piquer. (2019, 8 desembre). Guillem Gisbert: «Sento que ja no he de demostrar res a ningú». *Catorze*.
<https://www.catorze.cat/el-piano/guillem-gisbert-sento-ja-no-he-demostrar-res-ningu-46996/>

Enderrock.Cat. (s. d.). «Atletes», cançó per cançó. *Enderrock.cat*.
<https://www.enderrock.cat/noticia/7975/atletes-canco-canco>

Enderrock.Cat. (s. d.). El fenomen Manel: 10 claus per a l'èxit. *Enderrock.cat*.
<https://www.enderrock.cat/noticia/15123/fenomen-manel-10-claus-exit>

Enderrock.Cat. (s. d.). Manel, «la banda que si no existís l'hauriem d'inventar». *Enderrock.cat*.
<https://www.enderrock.cat/noticia/18190/manel-banda-si-no-existis-hauriem-inventar?rlc=a2>

Enderrock.Cat. (s. d.). «Per la bona gent» de Manel, cançó per cançó. *Enderrock.cat*.
<https://www.enderrock.cat/noticia/19982/bona-gent-manel-canco-canco>

Esteban Kirtash. (2011, 28 desembre). MANEL I: ELS MILLORS PROFESSORS EUROPEUS. *EL DISPARALETRAS*.
<https://eldisparalettras.wordpress.com/2011/12/28/manel-i-els-millors-professors-europeus/>

Esteban Kirtash. (2011, 29 desembre). MANEL II: 10 MILLES PER VEURE UNA BONA ARMADURA. *EL DISPARALETRAS*.
<https://eldisparalettras.wordpress.com/2011/12/29/manel-ii-10-milles-per-veure-una-bona-armadura/>

- Guillermo Albaida Ventura. (2011, 24 juliol). Biografía de Manel: miembros, historia y publicaciones. *Musicoscopio*. <https://www.musicoscopio.com/manel/>
- Joan Burdeus. (2019, 9 juny). Per la bona gent, que som nosaltres. *Núvol*. <https://www.nuvol.com/musica/per-la-bona-gent-que-som-nosaltres-62658>
- Jofre Capdevila. (2016, abril 14). *Manel – Jo competeixo*. EL SIMFORÓS DE LA GUIXA. <https://jofrecapdevila.wordpress.com/2016/04/14/manel-jo-competeixo/>
- Jofre Capdevila. (2016, abril 14). Interpretació de les cançons de Manel – 10 milles per veure una armadura. *EL SIMFORÓS DE LA GUIXA*. <https://jofrecapdevila.wordpress.com/2012/05/29/interpretacio-de-les-cancons-de-manel-10-milles-per-veure-una-bona-armadura/>
- Josep Lluís Martín Masip. (s. d.) Els tòpics literaris. *BLOC DEL JOSEP LLUIS MARTÍN MASIP*. <https://blocs.xtec.cat/jmarti45/els-topics-literaris/>
- Josep Joan Llorens Miralles. (2017-2018). Poesia i música pop: les lletres de Manel. *Treball de final de grau no publicat (Filologia Catalana)*.
- Pau Cortina i Violeta Gumà. (2011, 15 març). Manel: «Les cançons són només petites històries». *Diari de Girona*. <https://www.diaridegirona.cat/cultura/2011/03/15/manel-les-cancons-son-nomes-49865887.html>
- Pelsi Santika. (2023, 11 març). An analysis of figurative language in song lyrics of the album «Midnights» by Taylor Swift. *Teacher Training and Education Faculty of University of Bengkulu*.
- Peoplepill. (2020, 18 febrer). People: GUILLEM GISBERT PUIG. *Peoplepill*. <https://peoplepill.com/i/guillem-gisbert-puig>
- Redactor literatura. (2022, 23 juliol). Corrientes literarias: definición, clasificación, tipos y exponentes. *Unibetas curso examen de admisión online*. <https://unibetas.com/corrientes-literarias>

Simon Perera del Rosario. (2016, 25 abril). Manel, una retrospectiva. *Núvol*.
<https://www.nuvol.com/musica/manel-una-retrospectiva-35418>

Samira Aguilar Panizo. (2009 - 2010). Els tòpics literaris en la música de Sopa de Cabra. Treball de recerca de Batxillerat no publicat.

Vicenç Pagès Jordà. (2021, 13 juliol). La literatura de la música amb Manel i els amics de les arts. *Ara.cat*.
https://llegim.ara.cat/opinio/literatura-musica-manel-amics-arts_129_4052733.html

